

Serialul „HELI” (heliosproboscopul) continuă

**„Tumoarea
a dispărut.
Sunt vindecat !”**

**■ Cazurile prezentate
în acest număr sunt emoționante.
În numărul viitor,
dezvăluiri senzaționale !**

pag. 8 - 9

**Două
reviste
într-una
singură**

Nr. 6 ● 7 - 13 februarie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

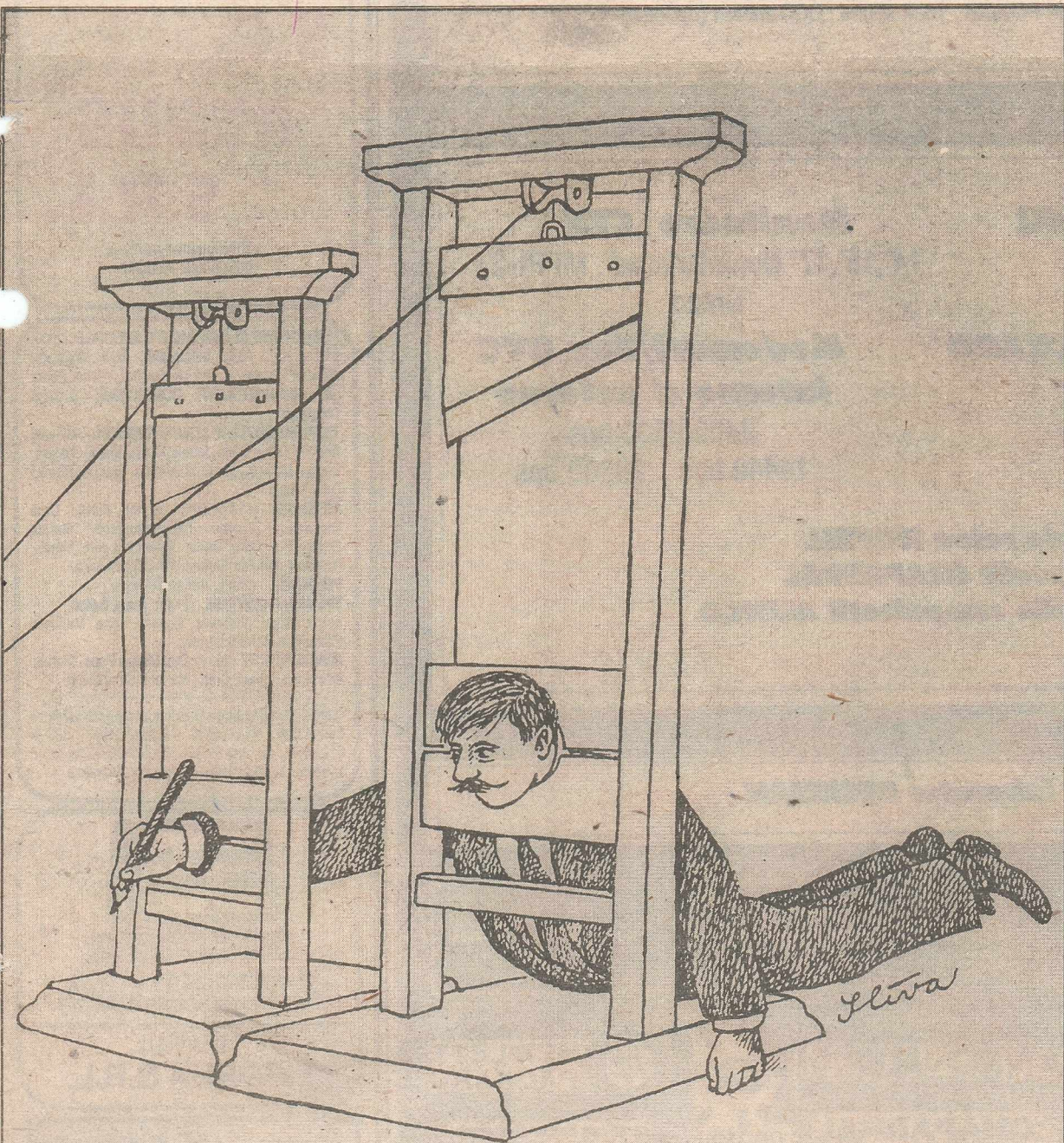
Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

MASINA NR. 11 DE LA LETEA

Capu-i cădea, dar dreapta-i scria...

Flacăra
BIS
magazin

5

**Sufletul îmbolnăvește trupul
într-o măsură mai mare
decât ne închipuim**

Într-unul din cele două tablouri, un bărbat în vârstă este înclinat în fața unui tânăr, care îl privește cu o privire plină de compasiune. În altul, un bărbat în vârstă este înclinat în fața unui tânăr, care îl privește cu o privire plină de compasiune.

pag. 6

MASINA DE SCRIS

își anunță premiile:

■ martie:
editarea gratuită
a unei cărți

■ noiembre:
1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

**răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA**

pag. 14

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

**RETELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -**

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz	ATC 486DX-33 MHz
ATC 386DX-40 MHz	ATC 486DX2-66 MHz
ATC 486DLC-40MHz	ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC 486SLC2-66MHz	ATC PENTIUM-90/100 MHz

**PCI bus
VL bus**

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

**Software de retea NOVILL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO**

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax. 211.73.68

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păslărin,
Mihai Săndou, Liviu Timbus

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ȘTEFĂNESCU (617.47.63;
2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere,
nr. 1, cod 71341.

Telefon: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de
mai jos

Fax: 222.82.89.

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1,
București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1,
București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,
Toma Roman Jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu,
Elena Ghera, Florin Ioniță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN TARĂ** - Pașcu Balaci, Ion
Ceacără, Petru Novac Dolănga

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE**: Alexandru
Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel
Tânjăla (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina
Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,
Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

NOU !

S.C.

REBUS

S.R.L.

Administrator general
GEORGE ARION

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600:
618.15.32): Călin Mărcușanu, Dan Ciuciuc,
Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina
Chijulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela
Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian,
Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea,
Doru Vintilă

DIFUZARE (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora
Ciocanu, George Constantinescu, Marian
Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius
Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Avidă Balica,
Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela
Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Mariana Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile - Flacăra" S.A., telefon
617.48.91, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr.
1, sector 1, cod 71341 - București, România

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează
Informații furnizate de agenția
MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viata sub un președinte de regat

George Arion

ELITA

De multă vreme n-am mai cunoscut o bucurie atât de mare ca la Gala Premiilor UNITER pe anul 1994 care s-a desfășurat la Opera română din București. Fiindcă, de multă vreme, n-am mai regăsit, în același spațiu, prin excelență spiritul organizatoric al lui Ion Caramitru, împătimitul de sine în teatru, împătimitul de teatru românesc în multiplele sale variante, atâtea personaje ale culturii noastre. Au fost, desigur, și ambasadori ai altor state. Au fost, bineînțeles, și oameni politici, și oameni de afaceri, și literați, și cinești, și ziariști, și reprezentanți ai multor altor profesii. Spre bucuria mea n-au fost Ion Iliescu, Nicolae Văcăroiu cu acoliții lor, n-au fost președinții PSM și PRM, PUNR care au o legătură cu o cultură românească de durată mai inconsistentă decât urma zborului unui fluture. Ar trebui să-l număr și lată, îi înșir, pe Vrăjitorii care mi-au alinat multe din suferințele din vremea dictaturii, cu scuze pentru că nu-l pomenesc pe toți: Marin Moraru, Andrei Șerban, David Esrig, Radu Penciulescu, Cătălina Buzolanu, și, printr-o prezență mai mult decât tulburătoare Olga Tudorache, o adevărată doamnă a spiritului care ar trebui să ne guverneze. Aproape oriunde mi-am

aruncat privirea în sală am descoperit adevăratele repere ale existenței noastre, dacă vrem să dăinuim: pe Alexandru Paleologu, pe Nicolae Manolescu, pe Mircea Dinescu, pe Ilina Tomoroveanu, pe Leopoldina Bălanuță, pe Victor Rebengiuc, Constantin Codrescu, Traian Stănescu, Florina Cercel, Mircea Albulescu, Silviu Stănculescu, Eugenia Moldoveanu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Ștefan Radoff. Aș fi dort, desigur, ca și doamna Olga Tudorache, să mai fi fost, alături de noi, în acea seară de vis, și Gheorghe Cozorici, și Silvia Popovici, și Amza Pellea, și Gina Patrichi, și George Constantin, și încă mulți alții care au plecat de lângă noi mult prea devreme. De timp îndelungat însă n-am fost atât de bucuros și de mândru fiindcă aparțin acestui popor: în acest vis al unei nopți de lamă, m-am regăsit în mijlocul unei elite a poporului român, din păcate nerespectată, neprețuită la adevărata ei valoare nici în anii democrației originale. Însă cu o astfel de reprezentare suntem cu siguranță în Europa, ba, mai mult, suntem superiori multora, având certitudinea veșniciei, pe întreaga planetă.

NICOLAE ȚĂRAN, vicepreședinte PAC:

În Convenția Democratică plutește umbra unui „divorț civilizat” de UDMR

„A fost o tensiune extraordinară și am cedat psihic”

- Domnule vicepreședinte, ați declarat că aveți mari rezerve în privința comunicatului dat publicității de Consiliul Național al CDR în legătură cu situația creată de UDMR, dar totuși l-ați semnat!

- Ca să vă răspund direct, ședința s-a desfășurat într-o tensiune extraordinară și recunosc că am cedat, oarecum, psihic, pentru că a fost o presiune extraordinară în favoarea transmiterii unui comunicat, toată lumea dorea să dea un semnal. Dar, evident, în condițiile în care s-a lucrat, comunicatul a ieșit lamentabil și nu reflectă, de fapt, dramatismul discuțiilor! Însă nimic nu mă împiedică acum să spun adevărul!

A fost, de fapt, o dispută între UDMR și celelalte partide - nu chiar toate, e vorba, practic, de PSDR, PAC, AC și PNL. Evident, nu cu vehemența pe care am folosit-o eu, aceste partide au pus în discuție și au arătat că nu sunt de acord cu principiul autonomiei pe criterii etnice. Horia Rusu a subliniat distincția între autonomia locală și autonomia pe criterii etnice și a spus că dacă aceste lucruri apar amestecate în comunicat, atunci lucrurile vor fi deplorabile și așa și este, din păcate! Colegii maghiari au spus că ei nu au în vedere o autonomie pe criterii etnice. Ca să-i facem să înțeleagă că ei totuși asta doresc și că, de fapt, programul lor politic și mai ales proiectul de lege a minorităților se bazează pe această revendicare, au trebuit să treacă vreo trei ore, acest fapt determinând caracterul foarte dramatic al discuțiilor. Ar fi trebuit să apară în comunicat că pozițiile nu sunt, deocamdată, conciliabile. Era un semnal pe care opinia publică cred că îl aștepta și acesta este adevărul, în cele din urmă! Or, acest comunicat încearcă să îndulcească criza, să atenueze distanțele dintre opinii și să spună că ar fi divergențe. „Divergențe”, în acest context, este un eufemism!

- Ați putea să ne dați câteva nume de candidați la președinția CDR?

- Îmi vine greu să fac acest lucru, însă aș vrea să vă spun că dacă aș fi strategul CDR pentru alegerile prezidențiale și dacă obiectivul ar fi câștigarea acestora, cred că ar trebui cel puțin doi, dacă nu trei, candidați. În această formulă ar putea fi contracarată tactica dlui Iliescu, care a venit cu cinci candidați care erau, de fapt, toți al lui. CDR vine cu un singur candidat și nu poate organiza nici un fel de ambuscadă, pentru că este evident că acele confruntări la TV presupun colaborări, asocieri de culise, pentru a obține avantaje pentru turul doi. Dl Iliescu a jucat cartea aceasta cu dezinvoitură.

să rămână în afară, dar ei sunt oarecum în afară pentru că se pun singuri în această postură și, mai mult, candidează pe liste proprii. Oricum, nu mi se pare că UDMR poate rămâne în afară, dar problema nu poate fi evitată. Dar nu trebuie să discutăm în termeni tranșanți, precum excluderea, ci ai unei despărțiri care poate să fie chiar amicală, o despărțire civilizată.

- Ce program și ce discurs rezultat al acestui program ar trebui să-și însușească viitorul președinte al CDR și candidat la președinție din partea Convenției?

- La penultima ședință de Consiliu Național, dl profesor Manolescu a ridicat o problemă de principiu care a fost acceptată foarte rapid, spre surpriza mea, și care contravenea tezei puse în circulație de dl Emil Constantinescu. Dl Constantinescu spunea că prioritară în acest moment este alegerea candidatului sau alegerea unor candidați care să fie selecți. Dl Manolescu a afirmat

că trebuie să depersonalizăm această procedură și că nu este importantă personalitatea, ci criteriile care pot defini un program politic, iar acest program va defini, la rândul său, imaginea unui candidat la președinție. Printre aceste criterii, cred că trei sunt nevralgice, care nu sunt clasificate la ora actuală în CDR. 1 - Problema monarhie sau republică. Dacă la nivelul unui partid sau chiar al CDR problema nu este chiar atât de periculoasă, nu afectează imaginea partidelor și nici chiar credibilitatea în rândurile electoratului, în schimb această problemă, nerezolvată la nivelul unei personalități care să reprezinte Convenția în competiția prezidențială, ar fi fatală! 2 - Problema caracterului național al statului român. Pentru poporul român este o problemă fundamentală, este o valoare, este o cutumă, pentru că statul român s-a creat în jurul unei națiuni majoritare și aceasta este, de fapt, prima valoare fundamentală a Constituției. Pentru români, ca și pentru unguri, ca și pentru americani, statul nu este o valoare abstractă, națiunea este o valoare simțită, ține de emoție, ține de spirit. Or, când minoritatea pune în discuție o valoare la care majoritatea subscrie, atunci lucrurile sunt foarte complicate și din punct de vedere electoral este un risc enorm ca să-ți asumi o asemenea tratare teoretică. 3 - Și, în sfârșit, există o a treia problemă, ridicată tot de acest conțenios cu UDMR. Este vorba de autonomia locală pe criterii etnice. Dacă această alăturare făcută de UDMR nu este clarificată și nu se arată clar că autonomia locală reprezintă cu totul altceva și că nici un document internațional, de exemplu, nu invocă sau nu leagă autonomia locală de criteriile etnice, atunci electoratul va sancționa foarte dur! Acestea ar fi punctele nevralgice, evident, celelalte vor găsi mai ușor consensul, dar cele trei cred că vor crea o mare emoție în Convenție. Noi suntem hotărâți să le ridicăm, pentru că nu putem continua în această confuzie care există de cinci ani și care trebuie, în sfârșit, înlăturată!

Suntem trei grupări: punem la bătaie, împreună, toți specialiștii, pentru că dorim și putem să guvernăm

- PAC ar putea ajunge în situația de a părăsi Convenția?
- Din păcate, rămânerea în CDR a devenit

un scop în sine. Foarte mulți își fac din aceasta un scop în sine, pur și simplu să rămână în CDR, fără să caute alternative, strategii sau soluții. După părerea mea, CDR are șanse să supraviețuiască - nu e vorba de cine o părăsește sau de cine rămâne - doar dacă adoptă un program foarte clar pe criteriile pe care le-am spus și în al doilea rând dacă admite liste separate, pentru că s-a creat un clivaj ideologic între doctrinele liberală, social-democrată și creștin-democrată. În acest moment, Convenția este percepută ca un amalgam de doctrine. Chiar dacă oamenii nu le înțeleg, încep însă să compare declarațiile dlui Cuneșcu cu ale dlui Coposu sau cu ale dlui Manolescu. Din aceste comparații rezultă clar deosebiri mari, semnificative, de opinii și acest lucru împietăză asupra imaginii Convenției. Dacă lucrurile s-ar clarifica și s-ar spune clar că suntem trei, cu trei programe diferite care converg undeva și care au un scop comun, atunci electoratul ar fi, în sfârșit, lămurit că este vorba de o alianță între trei grupări care doresc să ajungă la guvernare. Părerea mea este că ar trebui schimbat mesajul, cel cu dărâmarea comunismului, cu afirmarea dorinței și puterii de a guverna! Ar fi mesajul electoral cel mai eficient al Convenției! Dacă vom lămurii aceste lucruri, electoratul nu va percepe că sunt trei doctrine, va percepe că sunt trei grupări aliate care au idei diferite și care au soluții oarecum diferite. În momentul în care s-ar ajunge la guvernare nu s-ar mai pune problema competiției doctrinare, pentru că cele trei grupări ar afirma: noi am venit împreună și încercăm să rezolvăm următoarele probleme punctuale - vrem să rezolvăm problema șomajului, a inflației, a restructurării. Indiferent de doctrinele noastre, punem la bătaie toți specialiștii și toată competența pentru a rezolva aceste probleme. Invers, s-ar întâmpla ceea ce se întâmplă acum în consiliile locale sau chiar în Parlament, când aleșii CDR se ceartă, votează în contratiimp, nu se sincronizează, nu se pun de acord și lucrurile acestea afectează foarte mult imaginea Convenției!

MARIAN GHÎTEANU ■

Nicolae Țăran, vicepreședinte PAC

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Rația de libertate

Un vis urât

În cadrul emisiunii "Chestiunea zilei", la Tele 7 abc, am văzut securiști în carne și oase, două săptămâni la rând. Și mai urmează. Securiști importanți, cu grade mari și amnezii pe măsură, cu zâmbete condescendente și ton superior, ușor didactic, vag amuzat, vag iritat, după împrejurări. Au povestit de una, de alta, au mai răspuns la câte o întrebare (dribând cu măiestrie multe altele), au recunoscut "cu toată sinceritatea" - vorba lui Postelnicu - că acum vreo patruzeci de ani Securitatea era tare, tare rea, iar uneori chiar foarte asasină, din cauză de abuz și elan de tânăr ofițer cu plept bombat și tragere de inimă spre pistol - dar cine e perfect pe lumea asta imperfectă și mai ales în vremurile acelea imemorabile? Oricum, „băieții”, chiar și cei care mai călcau prin strachina crimelor, n-aveau intenții rele și, vorba aia, gestul contează, nu? Și oricum, divina Securitate a învățat din propriile greșeli, s-a organizat mai bine, s-a perfecționat, s-a șlefuit, astfel încât, prin anii '80, doidora de compasiune și înțelegere a meandrelor sufletești, îi scotea pe sărmanii opozanți din ghearele justiției și-i trimitea să-și caute de sănătate prin spitalele psihiatrice, pentru că erau zăgărziți rău și era păcat de viața lor să-l lași fără injecții și pastile; și pentru că existau și opozanți cărora nu le plecase mintea cu sorcova (că trebuia să se raporteze și altfel de cazuri, astfel s-ar fi tăiat de la buget o halcă importantă, care nu mai era necesară la interne), deci, pentru că existau și opozanți cu intelect normal, Securitatea își sufleca mânecile și trecea hotărât la - să vezi minune! - plimbări la braț cu "obiectivul", că îl atent, că nu e bine, că ai luat-o pe

un drum greșit și alte șuete morocănoase și pâre pe la sindicat și pe la șefi. Nu tu lampă în ochi și zece de ore de anchetă non stop, nu tu beci, nu tu bătaie, nu tu nimic; prostii din cărți poltiste și din presa de senzație, care minte, domnule și inventează, ceva de speriat...

Emisiunea lui Cornel Nistorescu (alături de el a fost și Ion Iu, în episodul 2) va continua; generalul Tăbăcaru și colonelul Rațiu, căci despre ei este vorba, vor purta un dialog cu „bandiții” supraviețuitori ai Rezistenței armate anticomuniste din munți în primii ani ai teroarei bolșevice care s-a abătut peste România. La ora la care revista noastră va fi pe piață, emisiunea va fi avut loc. Desigur că o voi vedea. Nu pentru că doresc, ci pentru că trebuie. În fond, dacă tot ne-am luat rația de libertate, ce mai contează o oră în plus de praf în ochi?

Îmi repugnă judecățile globalizante, expeditivă și sentențioase, prefer spiritul analitic, diferențierile, valorizările și nuanțele; n-am visat niciodată, o, Doamne, să fac săpun din securiști, din comuniști, din fasciști, din malagambiști, din baptiști, din nimici iar dacă mi s-a întâmplat să am așa, un vis minuscul, urmărind emisiunea, a fost să văd o clipă, o secundă, atât, o secundă, că generalul Tăbăcaru își lasă privirea în jos, fără să mai răspundă la întrebare; dacă tot îl văd pe ecran și dacă tot are nume, fizionomie și păr alb, măcar să văd și că e filnță omenească. Atât.

Urât din partea mea. Un vis urât.

EUGEN CHIROVICI ■

Apele nu s-au limpezit

Comunicatul CDR în problema UDMR este contestat de liberali

□ Va da CDR un alt comunicat?

În ultima vreme, dl Emil Constantinescu recurge la un procedeu neobișnuit: convocarea Consiliului Național al CDR în locul Comitetului Executiv. Motivul este extrem de simplu. Din Comitetul Executiv fac parte partidele politice și AFDPR. În Consiliul Național sunt reprezentate toate formațiunile din CDR și hotărârile se iau cu majoritate absolută. În Comitetul Executiv, doar cu 2/3 din numărul membrilor.

Pentru a-și impune punctele de vedere, dl Emil Constantinescu convoacă de fiecare dată numai Consiliul Național, știind că se poate baza pe toate acele asociații de luptători, revoluționari, șomeri etc. Foarte interesant și demn de remarcat (și nu o facem pentru prima dată, în numărul trecut am mai adus în discuție această problemă) este că domnia sa încalcă în acest mod Protocolul Convenției Democratice. Dar și mai demn de remarcat este faptul că nici unul din partidele care au contestat hotărârile luate în ultimele ședințe ale Consiliului nu au sesizat acest lucru.

Articolele din Protocol la care ne referim sunt 15 și 17. **ART 15:** „Atribuțiile președintelui CDR: (...) b) sem-

nează și comunicatele și documentele oficiale ale CDR, aprobate de Comitetul Executiv.” **ART 17:** „Atribuțiile Consiliului Convenției: a) Discută și adoptă propunerile Comitetului Executiv privind directivele politice, strategia și tactica CDR”. Clar, nu? Dacă o hotărâre nu a fost aprobată de Comitetul Executiv, ea nu are ce să caute în Consiliu.

Ultima ședință a Consiliului s-a ocupat de pretențiile UDMR. Deși marea majoritate a partidelor erau înclinate să ia o decizie dură, rezultatul a fost un comunicat lipsit de vigoare care, supus la vot, a fost firește aprobat, cu sprijinul asociațiilor de care vorbeam mai înainte. După ședință, Marko Beló a declarat:

„Bineînțeles că există divergențe, dar, dacă nu vom reuși să ne înțelegem, atunci alianța devine inoperantă. Consider că am trecut peste o situație tensionată și sper că în viitorul apropiat vom găsi timpul necesar pentru a sta cu aliații noștri la masa discuțiilor”. Numai că lucrurile nu s-au oprit aici.

Cu tot comunicatul lui Emil Constantinescu, PNL dă o Declarație în care spune: „Constatăm că UDMR persistă în atitudinea de nerecunoaștere a caracterului național al statului român și că astfel face imposibilă o colaborare politică. PNL solicită partenerilor din Convenția Democratică discutarea prezenței UDMR în alianța Opoziției din România”. Odată acest pas făcut, partidele din Alianța Civic-Liberală se întâlnesc și dau publicității o Declarație comună, în care afirmă că nu sunt de acord cu Comunicatul CDR. Săptămâna aceasta a fost convocată o ședință a Comitetului Executiv. Să vedem ce-o să aducă nou.

ROXANA STANCU ■

Demiterile de primari

Se aduce muniția pe teatrul de război electoral

Actuala putere continuă să demită pe capete primari al opoziției. Ultimele „mari realizări” în domeniu se numesc Adrian Moruzi, primar al Brașovului, și Eduard Mihail Tocaciu (PNL), primar la Turnu Măgurele.

Despre prevederile legale ce stau la baza acestor demiteri, revista noastră a mai scris: prefectul are dreptul să suspende din funcție un primar doar atunci când constată abateri grave sau fapte de natură penală. În cazul dlui Tocaciu, de pildă, s-a trecut peste această procedură. Hotărârea de Guvern cu pricina nu este publicată în Monitorul Oficial, nu are nici o motivație și se bazează doar pe referatul unui prefect, evident membru al partidului de guvernământ, PDSR. Care este miza, se pot întreba cititorii, căci mai mult ca sigur că și viitorul primar se va izbi de aceeași lipsă de bani și nu se va putea mândri cu mari realizări.

Acest fenomen pare să facă parte dintr-un plan bine pus la punct al actualei puteri, cu bătaie

către alegerile legislative și prezidențiale din 1996. Căci, după cum se știe, de buna desfășurare a procedurii electorale din teritoriu se ocupă primăria în colaborare cu prefectura. Majoritatea primarilor din marile orașe aparțin Opoziției. Prefecții aparțin partidului de

guvernământ, fiind persoane numite de executiv și nu alese de cetățeni.

Dacă demiterile continuă în același ritm ca până acum, sunt toate șansele ca, până în 1996, în marile localități raportul de forțe să se schimbe. Adică de pregătirea scrutinului să se ocupe primarul și prefectul actualei Puteri.

Se știe doar că și în 1992 - când nu toți prefecții erau ai partidului ce se află azi în fruntea

Până în prezent, actuala Putere a demis 281 primari. În marea lor majoritate (peste 80%) aceștia aparțin CDR și PD. De la alegerile locale din 1992 și până acum nu se mai află în funcție 400 de primari. Diferența de 118 reprezintă demisiile, multe dintre ele determinate de presiuni exercitate de cei ce reprezintă guvernul în teritoriu.

Mai mult decât atât, există cazuri (Rucăr, de pildă) în care cei demisi au făcut contestație, au câștigat procesul, au fost repuși în funcție, dar eliberați din nou prin decizia prefecturii pe aceleași motive respinse deja de instanță!

Prin continuarea acestui procedeu, Liga primarilor democrați riscă să piardă o importantă sumă de bani, peste 50 milioane dolari, obținută cu mare greutate de la Banca Mondială pentru lucrări edilitare pentru care bugetul alocat de guvern este total insuficient. Iată dar câte oale sparg cei ce stăpânesc România.

bucatelor, iar Opoziția deținea majoritatea primăriilor din marile orașe - s-au semnalat și raportat o serie de nereguli în ceea ce privește scrutinul electoral. Bunăoară, a doua zi după evenimentul cu pricina, descopeream împreună cu un coleg de breaslă, sute de buletine de vot ștamplate, parțial distruse de flăcări, aruncate în gheana de gunoi a unui liceu situat la marginea Bucureștilor. Fotografii și mostre au fost puse chiar pe masa secretarului de stat de la Ministerul de Interne, dl Crăciun. Se părea că va începe o anchetă, dar s-a instalat între timp guvernul Văcăroiu și nu s-a mai întâmplat nimic.

Iată de ce avem toate motivele să fim suspicioși. Să mai reamintim doar că prin felul în care executivul procedează în cazul acestor demiteri, se încalcă recomandările Consiliului Europei, la care a subscris prin semnătură și România.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Această unealtă, pe numele ei Cozmâncă, care dirijează Departamentul Administrației Publice Locale din Guvernul României, dirijat la rândul său de alții, demite pe capete primari ai Opoziției.

Un sondaj IMAS, nepublicat încă

□ Analistii CDR pot trage concluzii referitoare la unitatea Convenției

Vă prezentăm trei dintre întrebările sondajului IMAS realizat săptămâna trecută. Analizând primele două întrebări, putem trage câteva concluzii: 26,6% dintre intervievați optează pentru CDR. Dar 21,9% ar vota Alianța Civic-Liberală. Ge se poate deduce de aici? În nici un caz că 21,9% care ar vota liberalii fac parte din cel 26,6% care ar vota CDR, restul de 3,7% rămânând celorlalte partide din Convenție. Mai degrabă că procentele obținute de AC-L ar putea să provină din partea nedecisă a electoratului, pentru că partea sa decisă este atașată de ideea unei Convenții unite (vezi întrebarea nr. 3).

ROXANA STANCU ■

Dacă ar candida următoarele formațiuni politice, dv. cu care ați vota?

■ CDR	26,6%
■ PDSR	16,7%
■ PD(FSN)	8,9%
■ PUNR	4,6%
■ PDAR	2,5%
■ UDMR	4,2%
■ PRM	2,8%
■ PSM	2,1%
■ Alte partide	1,3%
■ Nu știu	30,3%

Recent a fost constituită Alianța Civic-Liberală formată din PAC, PNL, PL'93 și PNL-CD. Dacă această alianță ar participa la alegerile parlamentare ați vota cu ea?

■ Da	21,9%
■ Nu	60,4%
■ Nu știu	17,7%

Cum credeți că ar trebui să participe la alegerile generale Alianța Civic-Liberală?

■ Pe liste comune cu CDR	12,4%
■ Pe liste separate în afara CDR	6,6%
■ Mi-e indiferent	7,4%
■ Nu știu	73,6%

„Mușchii” Senatului și Constituția

Alianța Civic-Liberală este faultată „regulamentară”

Încă de la constituirea sa în actuala formă, Alianța Civic-Liberală (PNL, PAC, PNLCD, PL '93) și-a anunțat intenția de a forma grupuri parlamentare unice în Senat și Camera Deputaților.

La prima vedere, consecințele ar putea părea destul de spectaculoase, întrucât liberalii pot câștiga cel puțin un post în Biroul Permanent al Camerei Deputaților. Chiar și la Senat, numărul parlamentarilor ACL ar fi suficient pentru a-l detronea pe Vadim Tudor din funcția de secretar, ceea ce ar fi benefic pentru viața parlamentară românească. Doar că la Senat logica și matematica sunt două domenii de care nu se prea ține seama. Căci, deși Regulamentul de funcționare al acestei Camere a fost declarat neconstituțional de Curtea Constituțională, această parte a Legislativului românesc tot după

el se ghidează. Și, conform acestui regulament, culmea, încă valabil, reunirea liberalilor nu se va putea produce. Precedentul nu este nici măcar singular. Curtea Constituțională s-a pronunțat și asupra taxei de trecere a frontierei, pe care mai marele (dar nu neapărat mai tarele) finanțelor noastre, Florin Georgescu, o percepe încă. Apoi este greu de crezut că senatorii majorității parlamentare tetragonale proaspăt strâns uniți în jurul Protocolului semnat vor consimți să se supună logicii și bunului simț.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Separatie, da' nu prin părțile esențiale

S-a mutat Parlamentul „acasă” la Văcăroiu?

Legea bugetului pe 1995 a fost vehement atacată de partidele din opoziție. Sumele mici acordate învățământului, sănătății, agriculturii au pus iarăși față în față cele două tabere: patru-laterul roșu pe de-o parte, CDR și PD de cealaltă parte. Și cum aprobarea

bugetului pe 1995 este prevăzută în Memorandumul cu FMI și sesiunea parlamentară bate la ușă, Guvernul a invitat Opoziția la „un dialog”, pentru a „facilita aprobarea legii de către Parlament”. Numai că mult trâmbițata întâlnire dintre economiștii CDR și PD cu cei ai guvernului s-a dovedit a fi până la urmă un fel de „sesiune

originală” la care au participat toate partidele parlamentare; adică și PSM, PRM, PUNR. Ca și cum s-a mutat Parlamentul la Palatul Victoria, unde a prezidat de zor „sesiunea” însuși Nicolae Văcăroiu. Motiv pentru care nu a ieșit nimic. Joaca PDSR-ului de-a democrația e în toi.

TUDOR PLEȘA ■

Dans pe sârma liberală

Voturile PNL în Convenție irită partenerii săi din AC-L

Când s-a pus problema candidaturii lui Emil Constantinescu la președinția CDR și, deci, implicit a țării, PNL a declarat alături de PNȚCD și AC că îl va susține. Asta în timp ce partenerii săi din Alianța Civic-Liberală l-au contestat pe dl Constantinescu și, mai mult decât atât, au afirmat că vor veni cu un candidat propriu. De asemenea, PNL a votat alături de PNȚCD și de AC și atunci, când s-a discutat în Consiliu controversatul calendar propus de președintele CDR (PAC și PL'93 au votat împotriva, iar PNL-CD s-a abținut). Mircea Ionescu Quintus neagă însă că în Alianța Civic-Liberală ar exista diferențe de păreri. „Am anunțat că îl susținem pe

Emil Constantinescu pentru că aceasta a fost opțiunea Biroului Permanent. În Alianța Civic-Liberală nu sunt disensiuni. Să sperăm că așa ceva nu se va mai repeta. Cu privire la discutarea calendarului, noi nu știm că figurează pe ordinea de zi. Credeam că se vor tranșa alte probleme și nu am mai apucat să vorbim cu aliații noștri. Așa că atunci am votat cum am crezut de cuviință. În fond, fiecare partid din AC-L are dreptul la propriile puncte de vedere”, ne-a declarat președintele PNL.

Totuși, noi ne întrebăm: Nu cumva PNL își plătește

astfel intrarea în CDR? Și nu cumva votul în total dezacord cu partenerii săi din Alianța Civic-Liberală este, totuși, un pas cu stângul în CDR?

ROXANA STANCU ■

Avem ialbe, avem pile

Adrian Severin este „vice” la Strasbourg

Deputatul PD Adrian Severin a fost ales vicepreședinte al subcomisiei pentru drepturile omului a Consiliului European. Cum România face parte din acest organism european, fiecare cetățean român care consideră că i-au fost lezate drepturile se poate adresa Comisiei.

Viața guvernului Văcăroiu se anunță pe zi ce trece tot mai grea.

Tot făcând el „un joc de relații”

PDSR este respins de grupul parlamentar socialist al C.E.

Cererea de admitere a PDSR în grupul socialist din Adunarea Parlamentară a Consiliului European a fost respinsă. Adrian Năstase s-a consolă însă: „Noi avem un bun sprijin intern și sperăm ca la un moment dat să facem un joc de relații mai eficient. Oare câte greșeli trebuie să mai facă liderii PDSR (pe pielea noastră, evident!) și câte uși să li se mai închidă în nas ca să le vină gândul „ăi” bun că poate locul lor e în altă parte și nu în fruntea unei țări?”

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Europa sub apă

Inundațiile repetate și catastrofale care au lovit Europa occidentală în acest sezon nu au ocolit Olanda - "plesa" cea mai delicată: două treimi din teritoriul acestei țări se află sub nivelul mării, iar sistemul de diguri nu este conceput pentru a rezista unor presiuni excesive. În 1953, peste 1800 de persoane și-au pierdut viața din cauza spargerii digurilor, tot cu prilejul unor furtuni puternice. Acum, sub amenințarea ploilor torențiale și a furtunilor, 140.000 de locuitori au fost somați, în zonele cele mai critice, să-și abandoneze locuințele. Sub ape se află întinse zone nu numai din Olanda, dar și din Belgia, Franța, Germania.

Dosarul Dudaev

Autoritățile moscovite încearcă să concureze cu succes armatele rusești din Cecenia: s-a găsit, în sfârșit, o formulă nouă de strângere a lațului în jurul capului rebelilor. Generalul Dudaev i s-a întocmit un dosar penal, voluminos și nemilos, care îi asigură (dacă va fi prins) o trecere expeditivă în rândul dreptilor. Interesant este că simultan cu scoaterea în afara legii a cetățeanului Federației Ruse, Djohar Dudaev, ramurile dizidente din tabăra cecenă au început să facă valuri pe tema incapacității generalului de a comanda și a moralității ambigue a acestuia. Scenariul e vechi, metoda e cunoscută, iar rezultatele sunt, în general, excelente. Nu mai rămâne decât să se cristalizeze noul personaj care, în duel cu Dudaev, să-și asume răspunderea și "gloria" de a oferi Cecenia Rusiei pe ușa din spate a politicii... Oricum, până una-alta, războiul blitz din Cecenia se consumă cu înăltăritor, iar victimele, din ambele tabere, cresc vertiginos.

Un conflict de rutină

Cele peste patru decenii de animozități care au marcat relațiile peruano-ecuadoriene au dat în clocot, împingând cele două țări într-un război deschis. Început dur și angajând o logistică spectaculoasă, conflictul a pus pe jar întreaga regiune care de multă vreme nu mai trăise acest gen de emoții, cândva tradiționale în America Latină. Pentru că nimeni nu are nevoie de o părulă tocmai când integrarea continentală se află la ordinea zilei, Argentina, Brazilia, Chile și SUA (state garante ale protocolului privind frontiera peruano-ecuadoriană) au intrat în joc încercând să toarne apă în vin. O primă rundă de negocieri a avut loc la Rio de Janeiro. Nu e prima, nu e ultima, dar e binevenită.

Noua amenințare

Dincolo de aprofundarea conflictului din Bosnia, devine tot mai relevantă încurcătura sârbo-croată: inițiativa președintelui Tudjman de a pune punct mandatului forțelor ONU împinge în față alternativa "rezolvării" prin forță a mișcărilor secesioniste din Kraina. Această "republică" autoproclamată și nerecunoscută de nimeni constituie un tocar de prim calbru, mai ales de când sârbi din Kraina s-au coalizat cu forțele dizidente musulmane din Bosnia-Herțegovina. Cheetunea se dovedește cu atât mai complicată cu cât între Zagreb și Sarajevo s-au găsit disponibilități de asociere administrativă. Dacă planul elaborat de SUA, Rusia, U.E. și ONU de a pune capăt încordării din Croația nu se va aplica, atunci este de așteptat ca între Bosnia și Croația războiul să pună... un semn al egalității, iar nebunia conflictului să se extindă în forme dintr-unele cele mai periculoase pentru întreaga regiune.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

La Strasbourg, Teodor Meleșcanu și Laszlo Kovacs repară gafele „cărțițelor”

Furtuna stărnită de UDMR și amplificată de unele luări de poziție PUNR-iste s-a potolit, paslunile s-au mai domolit, astăzi ne putem întreba mai la rece de ce s-a întâmplat așa, care a fost rostul pletrel în bălă azvârțite de UDMR într-un anumit moment. Sigur, a fost vorba și de vizita dlui Hrebencu în Ungaria, partidul etnicilor maghiari de la noi și reacțiile PUNR-iste izbutind să bage bine o strâmbă în desfășurarea ei. Este cert apoi că acțiunea UDMR de creare a unor organisme cu misiuni administrative face parte dintr-un program autonomist (secesionist?) pe care liderii acestei formații îl pun în practică cu tenacitate. Dar mai este posibil ca UDMR să fi vizat și împiedicarea semnării la 1 februarie la Strasbourg a Convenției-cadru privind protecția minorităților naționale. Dacă așa este, atunci operațiunea n-a reușit, întrucât, după cum se știe, iscălire a avut loc - printre semnatarii numărându-se și România și Ungaria - în cluda demersului dlui Frunda și a sprâlnului fostului ministru de externe ungar, Jaszszky (de altfel, cererea parlamentului UDMR-ist, de reactivare a Recomandării 1201, fiindcă aceasta prevedea ca minoritățile să aibă „autorități autonome sau un statut special”, era ridicolă, deoarece Convenția-cadru este menită să înlocuiască Recomandarea 1201, respinsă de Consiliul de Miniștri al CE, și nu să funcționeze paralel cu ea). Observând că cele cuprinse în Convenția-cadru (ne vom ocupa de ele într-un alt articol) nu sunt direct aplicabile în dreptul intern, flecăruia stat semnatar revenindu-i sarcina de a asigura punerea lor în practică în funcție de legislația și de politica guvernamentală proprie, adăugăm că majoritatea prevederilor se aplică în România fără nici un fel de restricții.

Semnarea Convenției-cadru a prilejuit și reluarea, sub forma unei întâlniri dintre domnii Teodor

Meleșcanu și Laszlo Kovacs, a dialogului româno-maghiar, după ce trimisul guvernului român l se închisese la Budapesta ușa în nas (la Strasbourg s-a comentat că gestul premierului Horn - campion, înainte de alegeri și la începutul guvernării sale, al normalizării relațiilor cu țările vecine și al încheierii tratatelor de bază cu ele - de a refuza întâlnirea cu emisarul român, a fost menit să abată atenția populației, prin folosirea eternelui cal de bătaie al situației minorităților unguri din diferite țări, de la marile dificultăți prin care trece Ungaria în momentul de față). Cel doi miniștri de externe au convenit „să acționeze energic” pentru impulsivarea negocierilor asupra Tratatului de bază româno-ungar, astfel încât documentul să poată fi semnat până la 21 martie, data când începe la Paris Conferința de evaluare a Pactului de stabilitate în Europa. Fără îndoială că din viitorul tratat româno-ungar nu va putea lipsi ceea ce a fost convenit, potrivit declarațiilor lui însuși Gyula Horn, referitor la Tratatul ungaro-slovac, și anume „recunoașterea inviolabilității frontierelor ca și angajamentul că cele două țări nu au pretenții teritoriale una față de cealaltă”. Datele problemei arată că, în cluda tuturor obstacolelor și a valurilor stărnite de unii și de alții în ultima vreme, o „reconciliere istorică” între România și Ungaria este nu numai de dorit, ci și posibilă. O astfel de reconciliere va avea, cu siguranță, și un efect benefic, de destresare, asupra ungurilor din România, agitați cu lozinci și ademeniți cu promisiuni, dar în fond agasați de UDMR, pentru că, de fapt, maghiarii din România sunt domicili de a duce o viață normală, de european, și nu una de somalez sau de zulus, obligați să sară din așternut ori de câte ori sună din corn șeful de trib.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Spuza Europei pe turta de la Cotroceni

Intrarea în vigoare, începând de la 1 februarie, a acordului de asociere a României la Uniunea Europeană a îmbrăcat accente euforice la București: declarații televizate la ore de vârf, interviuri, relatări de la fața locului, ce mai, tot tam-tamul. Momentul este într-adevăr extrem de important, dar nu se datorează „justeței liniei partidului”, ci unor condiții geostrategice. În plus de-acum înainte trebuie să dovedim că acest cec în alb a fost justificat. Altfel...

Jirnovski din nou cu poalele-n cap I

Chiar după ce reprezentantul român a vorbit la Strasbourg în favoarea „intrării Letoniei în Consiliul Europei”, liderul ultranaționalist rus, dându-și din nou poalele peste cap, a calificat conducerea letonă ca fiind „nazistă”, pentru că ar supune segregăției minoritatea rusă. „Buturuga” Jirnovski n-a putut opri votul favorabil acordat acestei țări, mai ales că în cursul intervenției sale, președintele ședinței i-a „tăiat” microfonul. Liderul ultranaționalist rus a schimbat foaia când a fost vorba despre admiterea țării sale, spunând că încălcările drepturilor omului ar fi niște mofturi.

Tinicheaua Funar de coada PDSR

Apropo de Strasbourg... Grupul socialist din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a refuzat includerea PDSR, alături de alte partide socialiste europene, din cauză că partidul dlui Gherman se asociază cu partide extremiste. După durerile de cap pe care le-a provocat Funar et comp. relațiilor româno-maghiare, iată că încep să se vadă efectele imaginii în exterior a semnării protocolului cvadripartit.

Balladur despre lărgirea UE: Da I

Premierul francez Edouard Balladur a declarat că prioritățile fixate în timpul mandatului semestrial al președinției țării sale la UE sunt următoarele: creșterea economică și

scăderea șomajului; promovarea securității în Europa; pregătirea documentelor Conferinței interguvernamentale din 1996, care va duce la reforma instituțiilor europene. Pe de altă parte, premierul francez, deși ocupat cu propria campanie pentru alegerile prezidențiale, a arătat că se va preocupa pentru a nu se permite ca „UE să se dilueze într-o zonă vagă de liber schimb”. Totodată, UE ar trebui să „se pregătească în vederea unei inevitabile lărgiri”, fără să ofere detalii asupra unui calendar al primirii noilor membri și dacă preferă conceptul primirii „graduale” a candidaților.

Pactul de stabilitate: în martie, la Paris

Devenită protagonistă a mișcărilor către o integrare europeană tot mai largă și mai activă, Franța definitivează pregătirile pentru ca la sfârșitul lunii martie să aibă loc semnarea la Paris a Pactului de stabilitate europeană. Denumit și „Planul Balladur”, acest pact pornește de la premisa că arhitectura politică a continentului și-a desăvârșit în mare contururile și că între țările membre (înțelegându-se toate țările participante la procesul OSCE) poate să se stabilească un nou sistem de raporturi. La încheierea mileniului, acesta ar fi un semn pozitiv către crearea așa-numitei identități europene.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Din partea UNIUNII EUROPENE

Ambasadorul Franței: Bine ați venit!

Cu ocazia intrării în vigoare a Acordului de asociere a României la Uniunea Europeană, reprezentanții mass-media (audio-vizual și presa scrisă) au fost oaspeții Ambasadei Franței la București. După alocuțiunea plină de căldură a Excelenței Sale dlui **Bernard Boyer**, distinsa gazdă a oferit un cocktail care a prilejuit ziariștilor obișnuită, dar foarte agreabilă vânatoare de știri, informații și opinii. Au fost seduse, cu aproape toate mijloacele, Excelențele Lor ambasadorii **Karen Fogg**

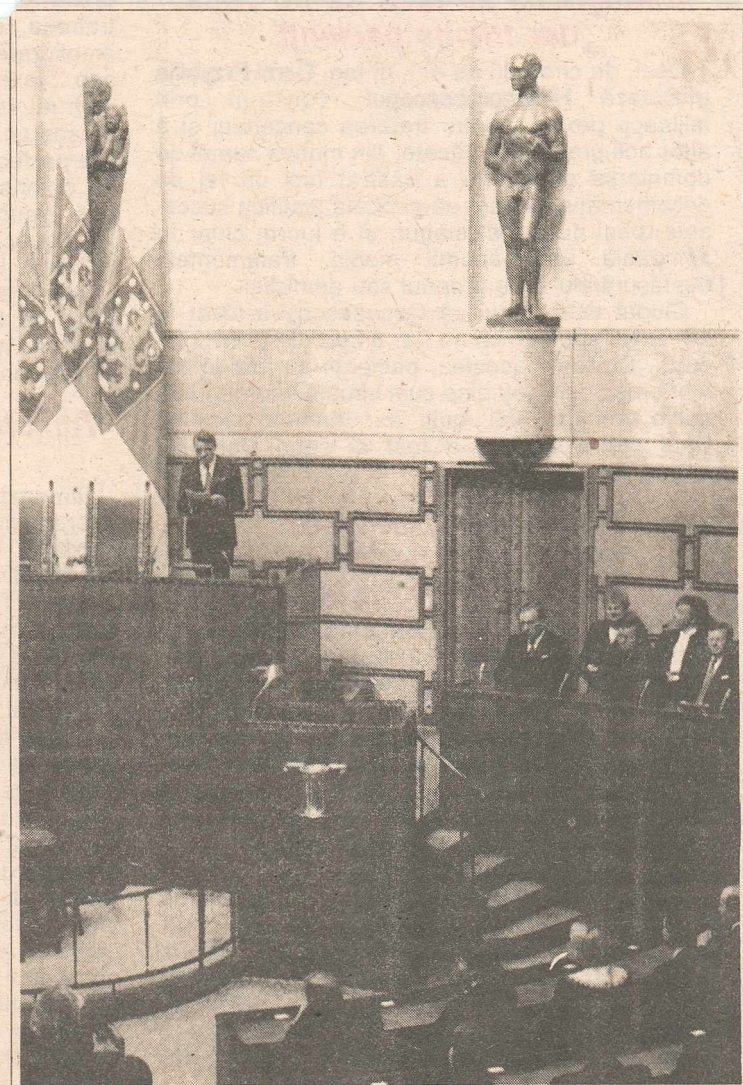
(UE), **Andrew Phillip Foley Bache** (Marea Britanie), **Christos Alexandris** (Grecia), **Antonio Ortiz** (Spania), **Timo Koponen** (Finlanda), **Anton Rossbach** (Germania), **Constantino Ribeiro Vaz** (Portugalia), **Ignace van Steenberge** (Belgia), **Monique Frank** (Olanda), **Flemming Mørch** (Danemarca), **Paul Ullmann** (Austria), **Ragnar Angely** (Suedia), **Giuseppe De Michelis di Sionghello** (Italia).

Nu au participat ambasadorii Irlandei și Luxemburgului, care nu sunt rezidenți la București.

A venit, a văzut, a murit...

Împreună cu cecenii sunt împușcați și ziariștii

Un alt gazetar ucis pe frontul datoriei. E vorba de data aceasta de corespondentul la Moscova al revistei Stern, **JOCHEN PIEST**. Aflat pentru a doua oară în mijlocul luptătorilor cecen și intenționând să-i urmeze în munți, a fost lovit de schișa unui obuz sosit din tabăra rusească.

Continuând să „decriptăm” motivele care au determinat Austria, Finlanda și Suedia să spună DA intrării în Uniunea Europeană, acum a venit rândul „țării celor o mie de lacuri”. Finlanda a fost atrasă în primul rând spre UE de o necesitate vitală care ține de interesul său național: și anume să simtă cât mai relaxată respirația ursului de la Moscova. Celelalte motive de ordin economic, de apartenență la cultura europeană au fost oarecum de ordin secundar. Intrând în UE Finlanda încearcă de fapt să se „definlandizeze”.

Mileniul trei fără un sfert

Gestionarea iluziilor...

Anul trecut, în ajunul Crăciunului, în Mexic izbucnea un tifon monetar care a zdruncinat nu numai economia națională. „Centrifuga mexicană”, scăpată de sub control, risca să măture și monedele partenerilor, ceea ce în general, este un efect care se evită. Cu destulă rapiditate, FMI, SUA, precum și un pluton de instituții proeminente au reacționat: s-a deschis un „front” de credite care ating 50 de miliarde de dolari din care aproape jumătate vor fi pompați de marele vecin din nord direct interesat ca în sud să fie... liniște. Rapiditatea intervenției în vederea sufocării în fașă a debandadei mexicane nu indică altceva decât interesul strict al „mastodonților” ca drumurile monetare să fie stabile, largi, bine bătătorite.

Într-o cu totul altă situație, deloc monetară, cei mari au adoptat aceeași atitudine. Ea a fost percepută ca o inadmisibilă dovadă de placiditate, de impardonabilă defensivă, de retragere rușinoasă în fața unor comandamente morale fundamentale. Faptul că intervenția rusească în Cecenia nu a fost prompt și dur pusă la zid și că Occidentul nu a sărit cu entuziasm în apărarea măcelărilor s-a interpretat ca o slăbiciune catastrofală față de neoimperialismul ruseesc. Adevărul este că marile cancelarii apuseane au crezut că rebellunea de la Grozni va fi sec decapitată și că valurile emoționale ale acțiunii disciplinare nu vor avea timp să se înalțe. Curățirea craterului cecen de factorii de inflamare ar fi scutit Rusia de riscul unor exemple periculoase, ar fi calmat aplombul Independentist din numeroase regiuni ale Federației și ar fi escamotat riscul potențial imens de dezintegrare. Ultimul lucru de care ar avea nevoie Occidentul ar fi explozia Federației Ruse, aruncarea în anarhie a acestui imens teritoriu, împărțirea panopliei nucleare sovietice între clanurile „particulare” locale și blocarea strategiei de integrare în structurile vest-europene a unei pleți coerente. O Rusie aruncată în balamuc ar contamina vecinătatea sa apuseană și, ulterior, și Apusul mai îndepărtat. Prolungirea războiului din Cecenia a complicat însă incredibil lucrurile și continuă să le complice și mai mult. Rusia se vede tot mai accentuat marginalizată și împinsă la un radicalism pe care nu l-ar fi conturat dacă în Cecenia ar fi fost pace. Comunitatea mondială se vede obligată să digere o alternativă pe care, în intenție, nu a promovat-o.

Același lucru s-a întâmplat și în cazul Chinei. Dezvoltarea vertiginoasă a marfutului galben în circumstanțele existenței pe puntea de comandă chineză a partidului comunist a obligat Occidentul să trateze cu prudență această zonă. Nu s-a bătut monedă agresivă pe tema drepturilor omului, nu s-au înghețat creditele, nu s-a retras clauza națiunii celei mai favorizate, nu s-a umflat cu pompa problema Taiwanului. China a fost lăsată în pace, ba chiar a fost adulată, vizitată la nivele simandicoase, invitată la reuniuni și așezată membră în comitete și comiți. Dispariția previzibilă a paratrăsnetului politic chinez, Deng Xiaoping, cărmulitorul din umbră al țării, pune, acum, probleme noi: spinosă, alarmantă, cu evoluții paradoxale. O dezintegrare chineză nu ar fi mai simplă decât o dezintegrare rusească. Occidentul are ce „gestiona”: moartea în etape și în ritm stihnic a unui inamic pe care l-a ținut cuminte lăsându-i iluzia că este puternic...

RADU BUDEANU ■

Finlanda se „de-finlandizează”

„În Finlanda ca și în alte regiuni mai periferice ale Europei, cum ar fi Portugalia sau Marea Britanie, lumea se referă la Europa ca și când continentul ar fi în altă parte”. Aceste cuvinte au fost rostite de Jean Monnet - cel care alături de Shumann, Adenauer sau De Gasperi este socotit unul dintre părinții Europei.

Dorința de integrare a finlandezilor în Europa nu a scăzut niciodată în intensitate. Cererea de aderare în fosta Piață Comună datează de aproape treizeci de ani. Dar politica externă și internă a acestei țări, cel puțin în acest secol, a trebuit să țină seama de marele ei vecin, fosta URSS. Pentru a supraviețui ca stat capitalist, cu o dezvoltare proprie, lângă colosul de lângă ea, oamenii politici ai acestei țări au adoptat o formă de neutralitate specială.

Prin acordurile realizate cu Moscova s-a convenit ca nici o acțiune politică a acestei țări să nu fie luată fără consultarea Kremlinului, pentru ca liderii sovietici să înțeleagă dacă le sunt cumva periclitate suveranitatea și securitatea. Acesta este în esență conceptul de „finlandizare”, care apoi s-a aplicat și altor situații.

Se înțelege că pornind de la această situație istorică, primul gând al finlandezilor după destrămarea fostei Uniuni Sovietice a fost de a accelera demersurile pentru primirea țării lor în Uniunea Europeană. Pentru că apartenența la un asemenea bloc economic nu oferă numai anumite garanții de dezvoltare, ci și de securitate, fără ca prin aceasta să sîdizeze Rusia.

Datorită condițiilor geografice și de climă

finlandezii sunt un popor tăcut, dar muncitor. Venind spre UE ei aduc în plus o serie de valori culturale bine păstrate. Îară în care analfabetismul a fost eradicat de multă vreme, și în care consumul de ziare pe cap de locuitor este dintre cele mai ridicate din lume, Finlanda are în plus un bun potențial de materii prime (în special cherestea).

Și totuși dificultățile nu lipsesc. Chiar în ultimii ani o criză economică neobișnuită a făcut ca rata șomajului să atingă 17 la sută, fapt care s-a resimțit și la sistemul de asistență, comparabil cu al altor state nordice și superior standardului din UE. Nevoia reorganizării economiei după standardele internaționale ar putea - spun susținătorii aderării - să fie împlinită prin intrarea în UE.

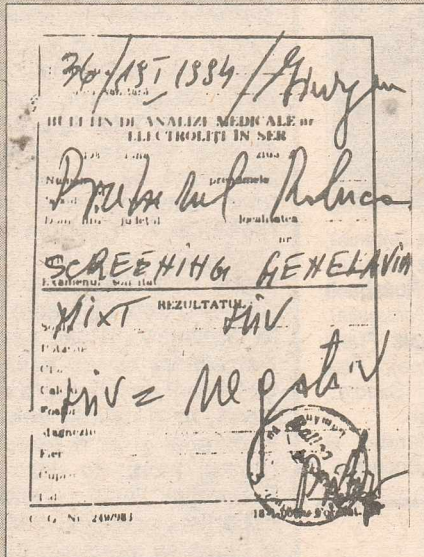
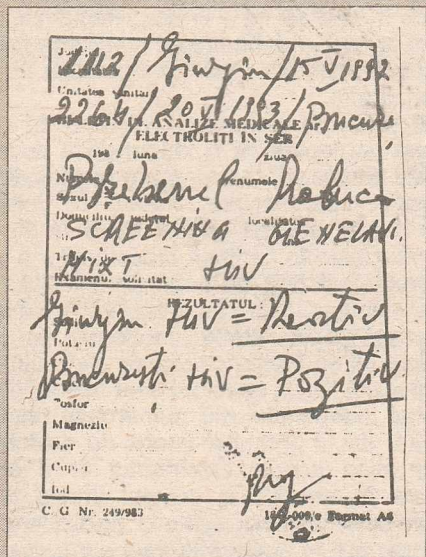
ȘTEFAN NICOLAE ■

SIDA învinsă !!

**Iată
miracolul:**

**20 mai 1993:
HIV = pozitiv**

**19 ianuarie 1994:
HIV = negativ**

**Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul
cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla**

**Raza
vieții
acționează
la nivel
atomic,
eliminând
substratul
bolii**

Care este principiul de funcționare al acestui miraculos aparat? Ne explică inventatorul său, dl ing. CAROL PRZYBILLA:

„Ca să înțelegem cum funcționează, trebuie să știți de ce am fost, practic, obligat să-l inventez. Din cauza unei cumplite maladii care m-a lovit acum circa 28 de ani. Un cancer laringian îmi pune viața în pericol. Nu am nici o îndoială asupra veridicității diagnosticului: simptomele erau clare, simțeam că-mi crescuse ceva în gât, ce mă zgâria exact ca un os de pește. În plus, dr. Schmuizer, de la spitalul Colțea, mi-a confirmat bănuielele, mai ales că, săracul,

suferea de exact aceeași boală. Atunci m-am transformat din inginer în medic. Am studiat enorm pentru a înțelege ce este cancerul. Mi-am format părerea, în ani și ani, că boala nu are nimic de-a face cu chimia și medicamentele. Este o complexă și perfidă boală de natură virotică. Cum studiasem și atomii, atunci când lucram la bomba atomică, m-am gândit să-i folosesc în medicină; așa mi-a venit ideea să bombardez cu atomi celulele bolnave. Ce vă povestesc eu, aici, este perfect real. Nu sunt povești à la Petru Lupu de la Maglavit. Deci, se iradiază țesuturile vii cu un flux luminos artificial de culoare determinată, obținându-se regenerarea celulelor”.

Pentru a afla detalii privind invenția, am studiat și brevetul respectiv, ce poartă numărul **104844/19.12.1991** și care se intitulează **Aparat pentru tratamente biologice**: „Aparatul este compus dintr-o carcasă montată,

prin intermediul unei articulații și al unui arc, pe o placă de bază pe care este fixat și un suport-sursă amplasat în interiorul carcasei, dintr-o oglindă concavă montată într-un ghidaj axial pe un perete lateral al carcasei, în timp ce pe peretele opus este fixat un filtru optic într-o deschidere a carcasei, dintr-un ventilator antrenat în mișcare de rotație și ale cărui palete sunt amplasate între sursă și oglinda concavă în planul focal al acesteia din urmă, din doi cilindri simetric față de sursă, între acestea și filtrul optic”. Mai aflăm că sursa este, de fapt, un bec cu halogen, de 100 de wați. Ca principiu, se menționează: „Raza biotică acționează la nivel atomic, eliminând substratul fizic al bolii”.

Aparatul cântărește 47 de kilograme, împreună cu anexele sale electronice.

**Ceașescu se face că nu vede,
dar trimite pacienți**

Deci, de circa 20 de ani, dl ing. **Carol Przybilla** utilizează **Heliosproboscopul**, construit prin mijloace proprii, pentru tratarea cancerului și a altor boli grave. Din păcate, din motive numai de domnia-să știute, nu a păstrat nici un fel de documentație cu care să-și poată justifica succesele, deși nu a fost singur, ci a lucrat chiar în compania unui anumit medic, tratamentele desfășurându-se la propriul său domiciliu.

Ciudat este faptul că Ceaușescu l-a lăsat în pace! Nu spunem că nu l-ar fi supravegheat discret... Cu toate acestea, pacienții au fost foarte numeroși, deși știți bine cum circula informația în acele vremuri. Mai mult, îi... trimitea pacienți! Unul dintre aceștia a fost și soțul Corneliiei Filipaș.

**Dna Lucia Dumitrescu
este vindecată miraculos.
După 15 ani, sănătatea sa este perfectă!**

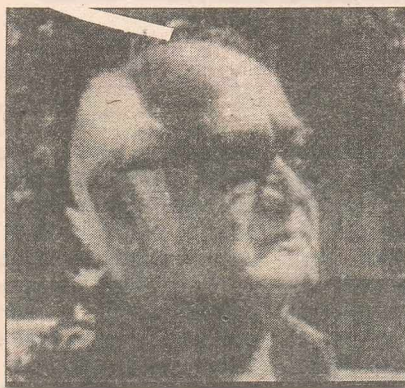
Un moment important l-a constituit întâlnirea la data de 16 mai 1980 cu cea care avea să-i devină soție inventatorului, dna **Lucia Dumitrescu**. Pe atunci în vârstă de 57 de ani și locuind la Brașov, grav bolnavă, dna Dumitrescu vine să-l întâlnească pe dl Przybilla atunci când, practic, își pierduse speranța că va mai trăi. Iată ce ne declară dna Przybilla, astăzi o femeie în plină putere, roșie în obraji, emanând sănătate și optimism:

„Până l-am cunoscut eu, soțul meu reușise să se edifice complet asupra bolilor pe care „Hell” le putea vindeca. Concluzia fusese stupefiantă: practic, nu mai exista boală de nevindecat! Totuși, cine ar fi putut crede așa ceva?! Ar fi fost prea simplu, nu-i așa? Ba, chiar, ajunge lumea să te socoată anormal dacă afirmi așa ceva! Să

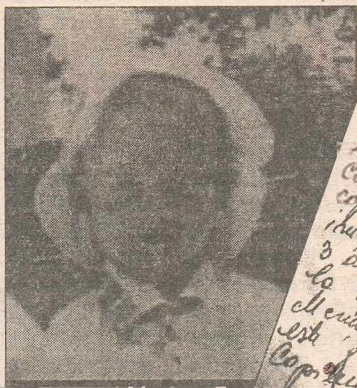
să te socoluăm propriu. Am suferit de glande co. **Trestioreanu**. Am fost bi... aceea a în de fel de bo monar. Pre sionasem l măcar la m cunoștea și de ini dureroasă, preinfarct. 19/11. Sor pierdusem numai la m prima șe traheea, es ameliorare. cap... În tim cum mi se de cap au c era perfect ne dumnez prin expune rația aceea vindeca. În nouă. Toate Uitați-vă, la case, eu m se spunea c

Tumori

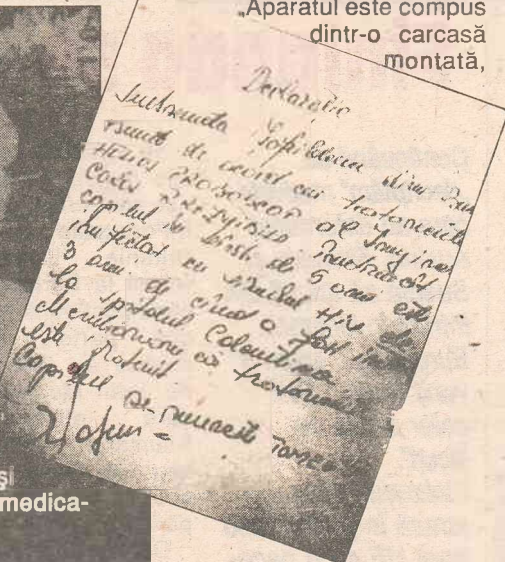
Din cazul aparatului, **Przybilla**, ce într-o ordine „Cazul M Brașov, în v ani. Ne-a fo tunci când prenuptial. Tumori su 2-3 ori pe zi avea niște s propriu cu p din 16.12.19 excepția dur extrem de înainte de t fierbinte. În nu au mai s lui, au disp rămăsese de pe cale chir și nu am ma

Dr. Cărnă G., 62 de ani. Carcinom epidermoid microinvasiv, inoperabil. „Ca doctor, pot spune că s-a înfăptuit un miracol! Tumoarea și-a încetat evoluția. A devenit posibil tratamentul chirurgical. Sunt vindecat”.

Tomoci Marian, 5 ani, SIDA. „Nu mai am ganglioni. Pot mânca și bea orice. Nu mai iau medicamente”.

**Peste 400 de pacienți
au fost tratați în ultimii patru ani**

„Am tratat multe afecțiuni. Am avut peste 400 de pacienți. Dintre aceștia, de exemplu, **Vladimir Găitan**, ce suferea de ulcer duodenal și policitemie Vera. L-am acceptat la insistențele dlui Daniel Tomescu, fost redactor șef adjunct la „Evenimentul zilei”. S-a vindecat, probabil, căci pe la noi nu a mai dat. Alt exemplu: **Stolca Aurelia**, hepatită cronică. Iată, **Negru Florentina** a suferit de cancer uterin. Nu a acceptat operația mutilantă. Acum este vindecată. Exemplele pot continua”.

Negru F., 38 de ani. Diagnostic: cancer uterin. „Nu am dorit să mă operez. Am ales tratamentul cu Heliosproboscopul. Sunt vindecată”.

magazin

PLUTIRE ÎN COSMOS CRAI	I	SERVIT... ÎN GRABĂ SOLUȚII DE MOMENT	R	LĂSATĂ SINGURĂ DIN CÂND ÎN CÂND	P	UIMITE ÎNCERCARE	M
	M		A	R	A	T	I
VÂNZĂTOR DE PĂSĂRI VOPSITĂ	P	A	S	A	R	A	R
	C	O	L	O	R	A	T
FLUVIU AFRICAN A STROPI	N	I	L	BĂRBAT	S	O	T
	U	A	CĂILE FE- RATE IERI SEARĂ (pop.)	S	I	N	E
DIN METAN I ÎNCEȘTARE	E	T	A	CUTĂ I ÎNȚĂMPINAȚI	T	A	URCARE PE MUNTE
	C	R	I	S	P	A	R
ZGÂRCIT DIN IBERIA	A	V	A	R	LA TEST I A CHEMA LA PROCES	E	S
	I	B	E	R	I	C	URCAT
AFLUENT AL DUNĂRII	I	PRIETENĂ TIMPUL... PIERDUT	A	M	I	C	A
	O	L	T	DIN VECHEA ITALIE ÎNCURCATE LA RĂZBOI	I	T	A
ENERVATĂ A SE ACRI	I	R	I	T	A	T	A
	O	T	E	T	I	ÎN CADĂ I FIR TEXTIL	A
BOLDURI AVANTAJ	A	C	E	A BRĂZDA PĂMÂNTUL PELEȘ I	A	R	A
	A	T	U	VEDEȚĂ DE FILM	S	T	A
EXPUSE VEDERII	E	T	A	L	A	T	E

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

CAPUL - Durerile de cap și migrenele sunt declanșate mai ales de o ambiție exagerată, de tensiuni persistente și teama de eșec.

CEAFA - Când stresul în familie și profesie afectează psihicul o perioadă îndelungată, apar durerile în ceafă, ca un strigăt de ajutor al sufletului.

PLAMANII - Anxietatea și nevoia reprimată de tandrețe „sufocă” trupul - urmează tulburările respiratorii și astmul.

SPATELE - Când pretențiile față de propria persoană cresc prea mult și încrederea în sine se clatină, dezechilibrele sufletești contractă musculatura spatelui.

INIMA - Goana îndelungată după succes poate tulbura atât „se profund” psihicul, încât inima reacționează prin simptome fizice. Reacția extremă: infarctul.

STOMACUL - Conflictele și stările depresive împovărează stomacul, care nu poate „digeră” lucruri nedorite. Consecința: stomac iritabil și gastrită.

APARATUL GENITAL - Dereglările menstruale, afecțiunile ovariene și uterine provin adesea din conflicte sexuale și probleme cu partenerul.

La un recent congres medical s-a făcut o comunicare dramatică:

Sufletul îmbolnăvește trupul într-o măsură mai mare decât ne închipuim

Statisticile afirmă că, din două persoane care se prezintă la un cabinet de consultații, una acuză o suferință psihosomatică, deci o maladie fără motive organice, ale cărei resorturi trebuie căutate în psihicul bolnavului. Asemenea afecțiuni „misterioase” rezistă cu încăpățănare tratamentelor clasice, până în momentul când medicul descoperă și rezolvă cauzele lor reale - dezechilibrele sufletești. Vom afla în continuare ce conflicte psihice se pot ascunde în spatele celor mai frecvente dintre boli.

Viroze, răceli - Stresul imposibil de depășit, dezamăgirile personale sau profesionale slăbesc sistemul imunitar. Corpul semnalizează oboseala psihică și nevoia de repaos.

Hipertensiune - Cei ce suferă de tensi-

une arterială crescută sunt de regulă extrem de conștiințioși și preocupați de randamentul muncii lor, deosebit de exigenți față de sine. Puseurile se manifestă mai ales la apariția unor solicitări noi (schimbări în serviciu, despărțiri etc.).

Hipotensiune - Afectează în majoritatea cazurilor oamenii cărora le este dificil să se mențină în activitate. În situații stresante, ei au adesea tendința de a se grăbi să renunțe și să se retragă.

Infarct - Principalul factor de risc îl constituie preocuparea intensă, presantă, pentru succes. Trăsătura comună a celor amenințați de posibilitatea unui infarct: doresc să obțină prea mult într-un timp prea scurt, luptă fără o clipă de odihnă pentru a-și îmbunătăți poziția socială. Inimii i se pretinde exagerat de mult, în sensul cel mai propriu al cuvântului.

(Continuare în pagina 3)

Agendă medicală

Zahărul și copiii hiperactivi

■ Există o idee cunoscută, că alimentația bogată în zaharuri provoacă hiperactivitatea copiilor. În realitate, în urma cercetărilor făcute în Statele Unite și publicate în New England Journal of Medicine se arată că regimul bogat în zahăr nu modifică comportamentul și intelectul copiilor.

Terapia genetică - două mari realizări

■ În Franța, la ora actuală, se tratează metastaza cutanată și cancerul la nas, gât și urechi, grație cercetărilor de la Institutul Pasteur și din Spitalul Salpêtrière. Metoda folosită este tehnica de

genă ucigașă: introducerea unei gene care distruge celulele tumorale.

Interferon contra hepatitei A

■ Hepatita A în ultima fază este o boală foarte gravă care poate fi mortală dacă nu se face o grefă a ficatului. Doctorul Yoshida a realizat însă INTERFERONUL care este cel mai bun remediu pentru hepatita A în stare gravă, pentru a nu se mai ajunge la transplant.

Tutunul și urmările fumatului

■ Presupuneri făcute cu ani în urmă au fost confirmate de curând de către medicii americani care au publicat rezultatele cercetărilor privitoare la apariția can-

cerului la colon, favorizat de tutun.

În regiunea Bostonului s-au făcut cercetări pe mii de persoane (femei și bărbați), ajungându-se la concluzia că riscul îmbolnăvirii de boli cardiovasculare și de plămâni este același, chiar dacă persoana în cauză se lasă de fumat.

... Și „meritele” alcoolului

■ Lumea medicală aduce argumente în favoarea consumului (moderat) de băuturi alcoolice. În British Medical Journal, un studiu arată că a crescut longevitatea. La cei abștinenți, riscul mortalității este mai ridicat (de 1,5 ori) decât la cei care beau șase pahare cu vin (sau echivalent în bere) pe săptămână. Dar dacă beau mult și fumează, riscul este de nouă ori mai mare.

MARIA ANTONESCU ■

Codul bunelor maniere

Bărbații se vor așeza numai după ce doamnele sau domnișoarele pe care le însoțesc și-au luat locul la masă. Bunul simț cere să ținem spatele drept și să nu ne incomodăm vecinii cu coatele. Dar trebuie să adoptăm o atitudine lejeră, nu una crispată. Șervetul se așază pe genunchi și nu

La masă

se folosește decât la sfârșit pentru ștersul buzelor.

Nu vom inspecta vesela sau tacămurile. Acest lucru poate jigni profund amfitrioana. Nu vom umple de două ori farfuria cu supă sau ciorbă. Politețea reclamă să ne înfrângem lipsa de apetit, dar în același timp să afișăm o poftă de mâncare decentă.

Felia de pâine se frânge cu mâna, nu se taie cu cuțitul. Cu cuțitul se taie doar carnea din farfurie, treptat, bucată cu bucată, ținând furculița în mâna stângă și cuțitul în mâna dreaptă. Furculița se ține în mâna dreaptă numai în cazul alimentelor moi sau care se sectionează ușor, precum ouăle, brânza, pateul, legumele, salata, peștele

(pentru acesta din urmă există tacămuri speciale).

Vă serviți cu puțin sos pentru a nu lăsa farfuria murdară. Oricum, nu o curățați cu bucată de pâine, gestul e oribil. Proastă e d u c a ț i e dovedește și agitatea cuțitului sau a furculiței în timp ce vorbim.

La fructele cu coajă groasă folosim cuțitul. Merele

se taie în sferturi, portocala se curăță pe verticală. Nu vom decoji niciodată citricele în spirală.

Nu se mănâncă nici prea repede, nici prea încet, se adoptă ritmul general, astfel ca toată lumea să termine un fel de mâncare în același timp. Evident, nu se vorbește cu gura plină, nu se plescăie, nu se ciolfăie.

Nu vă omorâți plictisul făcând cocoloașe din pâine, sau desenând figuri geometrice cu furculița pe fața de masă. Beți cu măsură, fără zgomot și nu goliți paharul dintr-o sorbitură. Cereți îngăduința celor prezenți pentru a fuma.

GRAZZIELA ■

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Prin alimentație naturistă se realizează purificarea bioenergetică

Pentru ca oamenii în suferință sau chiar și cei sănătoși să înțeleagă ce trebuie să facă pentru a se însănătoși sau pentru a-și menține starea de sănătate și a dobândi tinerețea lungă-lungă, m-am decis să organizez cursuri de „Inițieri în terapiile de autovindecare”. Prin acestea, doresc să-mi „luminez”... elevii,... „fortându-i” să asimileze o cantitate impresionantă de informație, cunoștințe pe care eu le-am dobândit citind enorm, sute de cărți, în diverse limbi străine. Vedeți deci, totul este să vă decideți. Cursul costă numai 50.000 de lei, plătit în două rate. Lecțiile-conferință 50 la număr, le susțin numai sâmbăta, între orele 8-13. Pentru toți cursanții, tratamentele sunt gratuite. *De asemenea, pentru ei pun la dispoziție, gratuit, diverse rețete de tratament dieto-terapeutice, de preparare a mâncărilor, informații, bibliografie, casete audio.*

Toți cei ce trec pe alimentație naturistă vor constata că aceasta are alte gusturi, câteodată mai suave, mai rafinate, mai plăcute decât cele cu care au fost obișnuiți. După o anumită perioadă de timp, ei vor ajunge la concluzia că au greșit enorm intoxicându-se, cu bună știință, clipă de clipă, o viață întreagă, îngurgitând atâtea și atâtea otrăvuri și luptându-se, din răspuneri, ca să-și scurteze zilele. A nu se uita: **media noastră de viață poate fi de 100-120**

de ani. Metodele naturiste de tratament nu sunt miracole, ele deschid o mare poartă către cunoașterea și a altor terapii netradiționale cum sunt: acupunctura, presopunctura, apiterapia, climatoterapia, talazoterapia etc. Luați aminte la vorbele înțelepte din Biblie: „Cine are urechi de auzit să audă și ochi de văzut să vadă!” Împreună cu mine, veți încerca să vă produceți propriile dumneavoastră minuni. Nimeni nu vindecă pe nimeni! Singurul vindecător a fost Iisus Christos! Singuri ne putem autovindecă! Haideți să învățăm!

Multă vreme proteinele au fost confundate cu carnea și cu peștele. Multe alimente de origine vegetală, crude, au un conținut la fel de ridicat sau chiar mai mare de proteine: algele, soia, linte, mazărea, fasolea, nucile, arahidele și altele. Iată că, în Japonia, se consumă în alimentația zilnică peste 25 la sută alge. Fructele, legumele și semințele au valoare nutritivă ridicată și sunt considerate a avea importante valori terapeutice. De exemplu, aici, la Centrul Național de Pregătire Naturistă și Pluridisciplinară, am avut destule cazuri de ulcere vindecate în trei-patru săptămâni, cu sucuri de varză albă sau de cartofi, colite cronice cu suc de morcovi, stările gripale cu ceai de fenicul, coriandru, măghiran, foarte bogate în magneziu și vitamine etc.

Nu este greu de înțeles că trecând la alimentația naturistă vom obține performanțe uluitoare. Sângele purificându-se, se fac deblocări pe meridianele

energetice, deci energia cosmică, divină, prana sau cum vreți să o denumiți, începe să circule pe acele căi, deci ne purificăm bioenergetic. Încep să se dezvolte capacitățile paranormale.

Dieta de tranziție către hrana vie

De fapt, totul se reduce la întrebarea: cum trebuie să ne alimentăm corect? Citez din cartea „Bucătăria fără foc” a dnei Elena Idrianu: „Mâncărurile nedigerate se alterează și produc acizi toxici. Alimentele alterate stau în stomac opt ore și în intestin 20-40 de ore. Dacă mâncarea este corect combinată ea este în întregime descompusă și folosită în corp în trei ore fără să putrezească, fără să producă gaze, arsuri sau indigestii acide”. Perioada de tranziție către hrana vie diferă de la persoană la persoană. Deci, se va consuma carne, dar numai cu salată de crudități, adică fără cartofi, macaroane, orez, brânză, pâine etc. Se pot mânca și cartofi copti sau fierți cu unt sau ulei, alături de dovlecei, fasole verde fiartă, dar, obligatoriu, se va consuma și salata de crudități, pentru că vegetalele se digeră atât în sucuri acide, cât și alcaline. De reținut, se pot consuma amidonoase: cartofi, orez, fasole verde, paste făinoase, dar numai cu vegetale fierți: dovlecei, morcovi, conopidă, țelină, varză, alături de salate de crudități de sezon. Brânza sau preparatele din ou se mănâncă tot numai alături de salate de crudități.

- va urma -

Cosmetică

Secretul ochilor tineri

Când trebuie să vă machiați, ochii sunt adesea cei care vă solicită cea mai mare îndemânare. Arta machierii ochilor se învață în timp, în ceea ce privește alegerea culorii care vi se potrivește și aplicarea fardului. Și când, în sfârșit, aceasta devine o rutină, ochii dvs. încep să-și arate vârsta. Iată câteva lucruri care încep să se producă în preajma vârstei de 30 de ani:

● în jurul ochilor apar riduri, deoarece cantitatea de grăsime produsă de glande scade, ducând la micșorarea tonusului muscular;

● sprâncenele și genele se răresc.

Datorită acestor schimbări, nu mai puteți aplica tehnica și culorile pe care le foloseați la 20 de ani.

Doriți ca ochii dvs. să arate bine la orice vârstă? Vă recomandăm:

● revitalizezi **pleoa din jurul ochilor** cu o cremă vitaminizantă. Este de preferat să utilizați creme care conțin collagen sau elastină. Aceste ingrediente dau elasticitate pielii și preîntâmpină apariția ridurilor.

● dacă **cearșenele** sunt o problemă, le puteți acoperi cu un fard corector aplicat în jurul ochilor (sub ochi, pe pleoapă și sub sprâncene).

● aplicați cu grijă **fardul** pe pleoape. Se vor folosi trei nuanțe de machiaj. Sub sprâncene se va aplica o nuanță de roz ce va da luminozitate ochilor. Cu o pensulă, pe pleoape se va aplica o nuanță neutră (bronz, de exemplu).

● în final se va contura **colțul ochilor**, sub pleoapa inferioară și deasupra celei superioare, cu o nuanță de maro închis. Este preferabil ca setul dv. de machiaj să conțină nuanțe translucide.

● pentru **conturul ochilor** utilizați pudra sau tușul, nu creionul. După 30 de ani utilizarea creionului devine incomodă, fiind de preferat folosirea unei pensule cu care să aplicați **tușul** sau **pudra**.

● aplicați un strat triplu de **rimel**. După aplicarea primului strat de rimel, așteptați câteva secunde pentru a se usca, după care reîncepeți operațiunea. Nu aplicați niciodată rimel pe genele inferioare, deoarece vă îmbătrânește figura.

Traducere și adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

SUNTEM ÎNCONJURAȚI DE OBIECTE VII, NEVĂZUTE?

În urmă cu 15 ani, fizicianul optician ALEXANDR KUZOVKIN împreună cu un coleg au făcut o analiză statistică a fenomenelor OZN. A fost creat astfel un sistem informațional de căutare pe cartele perforate, din care au rezultat unele caracteristici ale obiectelor zburătoare neidentificate, ca de exemplu forma, culoarea, timpul și durata apariției, locul ș.a.m.d., cartelele cuprinzând 34 de caracteristici. Se poate trage concluzia că oamenii văd asemenea obiecte, în general, între orele 21,00 și 23,00, existând încă un „vârf” al observațiilor la ora 4,00 dimineața. OZN-urile au o „comportare rațională”. Dacă, de exemplu, un avion semnalizează luminos unui asemenea obiect, acesta îi răspunde prin schimbarea luminozității proprii sau a traiectoriei.

Într-un interviu acordat revistei EHO PLANETI („Ecolul planetei”), omul de știință rus ALEXANDR KUZOVKIN era de părere că pe Pământ pot exista și alte civilizații pe care noi nu le percepem! Iată ce declară acesta:

...„De curând am avut la SEVASTOPOL o serie de întâlniri cu cercetători care lucrează la mari adâncimi folosind batiscaful. Ei mi-au povestit că au întâlnit un obiect în formă de „roată”, având un diametru egal cu

înălțimea unui bloc de 10 etaje și care, inițial, avea o poziție verticală. Din batiscaf s-a putut observa că la un moment dat „roata” și-a schimbat poziția, pe orizontală, și a început să se îndepărteze, rotindu-se. Am primit și alte comunicări referitoare la asemenea „roți”.

De sub apă au apărut și au zburat în spațiu „globuri luminoase”, deasupra unor corăbii au apărut numeroase obiecte zburătoare neidentificate.

Asemenea fenomene au fost observate de numeroși oameni, în diferite mări și oceane”...

La întrebarea dacă sunt studiate aceste „lumi paralele”, folosindu-se și aparatură științifică, fizicianul rus a răspuns: ...„Cunosc lucrările cercetătorului italian LUCIANO BOCCONE. În laboratorul acestuia, dotat cu cea mai modernă aparatură de înregistrare, s-au fixat toți parametrii posibili ai spațiului înconjurător: presiunea atmosferică, sunetul, deviațiile gravitaționale „gamma” și „beta” ș.a.m.d. După 3 ani de cercetări asidue, grupul de cercetători, condus de dl Boccone, a ajuns la concluzia că „suntem înconjurați de obiecte vii, nevăzute”, care au o organizare deosebită față de a noastră și care coexistă într-un sistem spațio-temporal paralel! Pe peliculele fotografice au apărut ființe care ne amintesc de unele animale stranie. Personal, am repetat asemenea experimente și am obținut rezultate asemănătoare”...

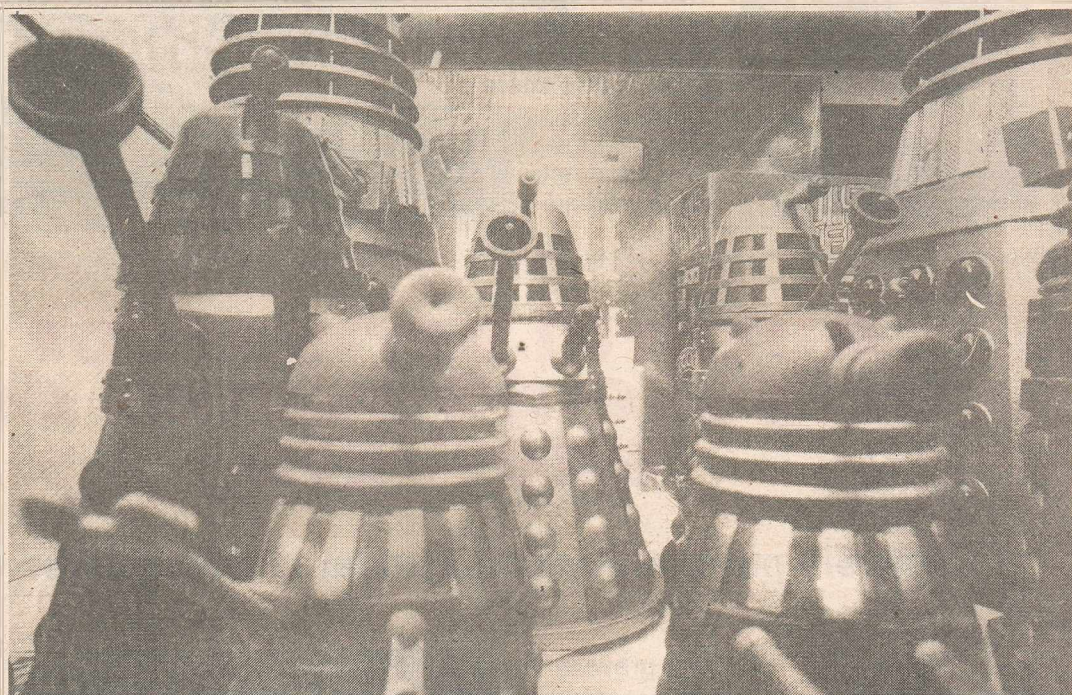
În încheiere - o interesantă ipoteză pe care am găsit-o în cartea „Roza lumii” de DANIIL ANDREEV. Acest original gânditor ajunge la următoarea concluzie: cu cât este dezvoltat mai mult sistemul stelar, cu atât mai multe vor fi „lumi paralele” din jurul acestuia. În centru Galaxiei, pe care el îl consideră „leagănul rațiunii”, în jurul fiecărei stele putând exista până la 5.000 de lumi, iar în jurul Pământului - sute de „lumi paralele” cu lumea noastră. De aici și marea diversitate de manifestări a obiectelor zburătoare neidentificate!

ALECU MARCIUC ■

Un hobby deosebit

JUCĂRII ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

Doctorul David Bond din Londra are o pasiune mai puțin obișnuită: colecționează jocuri și figuri inspirate din lumea filmului științifico-fantastic, rod al unei industrii inspirate. El a adunat piesele sale de peste tot: din Argentina, SUA, Polonia, Spania, Franța și bineînțeles Anglia. „Când găsește roboți din plastic sau alte obiecte asemănătoare celor văzute în filme ca **Star Trek**, **Războiul Stelelor** sau **Dr. Who**, vine acasă topăind de bucurie, declară soția acestuia. Fiecare cu păsărica lui... (S.N.)

La un recent congres medical s-a făcut o comunicare dramatică:

Sufletul îmbolnăvește trupul într-o măsură mai mare decât ne închipuim

(Urmare din pagina 1)

Astm - Printre suferinzi se întâlnesc numeroși copii în primii zece ani de viață. Explicația psihologică: teama de a nu pierde iubirea mamei. La pacienții adulți se pot sesiza de multe ori impulsuri agresive reprimite, ca și nevoia neexprimată de tandrețe.

Stomac iritabil, gastrită - Îi afectează deseori pe cei ce sunt intimidati de conflicte. Stresul, șocurile și stările depresive produc la rândul lor neplăceri gastrice.

Constipație - O dată ce s-a cronicizat, indică de obicei persoane ce refuză să-și abandoneze ideile și părerile preconceptionale. Pe de altă parte, ele se tem de eventualitatea de a fi respinse. Sunt foarte încăpățănate, ordonate și econome.

Corpul nu vrea să „cedeze” nimic.

Diaree - Simptomele „devenite cronice” se observă la oamenii ce resimt acut nevoia de a li se recunoaște meritele. Diareea poate fi declanșată și de frică: bolnavii doresc „să elimine”, „să scape” de o problemă sau alta.

Hipertiroidie - Pacienții care prezintă simptomele tipice (insomnii, emotivitate, stări depresive) se disting printr-o putere de muncă impresionantă și mult simț de răspundere. Adesea, nereușind să-și exteriorizeze angoasele și dorințele, se apără de ele, refugiindu-se într-un exces de activitate.

Afecțiuni ale pielii - Majoritatea pacienților au mari dificultăți de comunicare cu semenii lor. În afară de aceasta, sunt de multe ori confrunțați cu probleme de cuplu sau cu teama

de a fi „înghițiți” de partener într-o relație posesivă.

Dureri de spate - Sunt simptomatice pentru oamenii constrânși să preia responsabilități pe care de fapt nu doresc să și le asume. Uneori este vorba și de o lipsă de încredere în forțele proprii.

Dureri de cap, migrene - Caracteristica pacienților din această categorie: o ambiție ieșită din comun. Obsedați de ideea randamentului lor, ei au deseori sentimentul că n-ar fi la înălțimea exigențelor ce le stau în față.

Afecțiuni ginecologice - Suferințele accentuate, legate de ciclul menstrual, sugerează o atitudine echivocă, referitoare la propria condiție de femeie. Afecțiunile ovariene și uterine provin adesea din crize ale familiei sau

cuplului.

Reumatism - Simptomatice pentru bolnavii de reumatism sunt agresivitatea refuțată și lipsa de autocriticate.

Dureri în ceafă - Aceste suferințe își au originea în tensiunile existente în viața de familie sau în mediul profesional. Frica de eșec îl „sugrumă” literalmente pe pacient.

Maladiile psihosomatice impun înainte de toate o clarificare a bolnavului cu sine însuși, pentru înțelegerea și înfruntarea propriilor probleme. Cele mai bune șanse de vindecare par să le ofere metodele de tratament neconvențional: homeopatia, acupunctura, fitoterapia, masajul, diversele tehnici de relaxare, concentrare și respirație, bioterapia, autosugestia și hipnoza.

MARIANA ROTARU ■

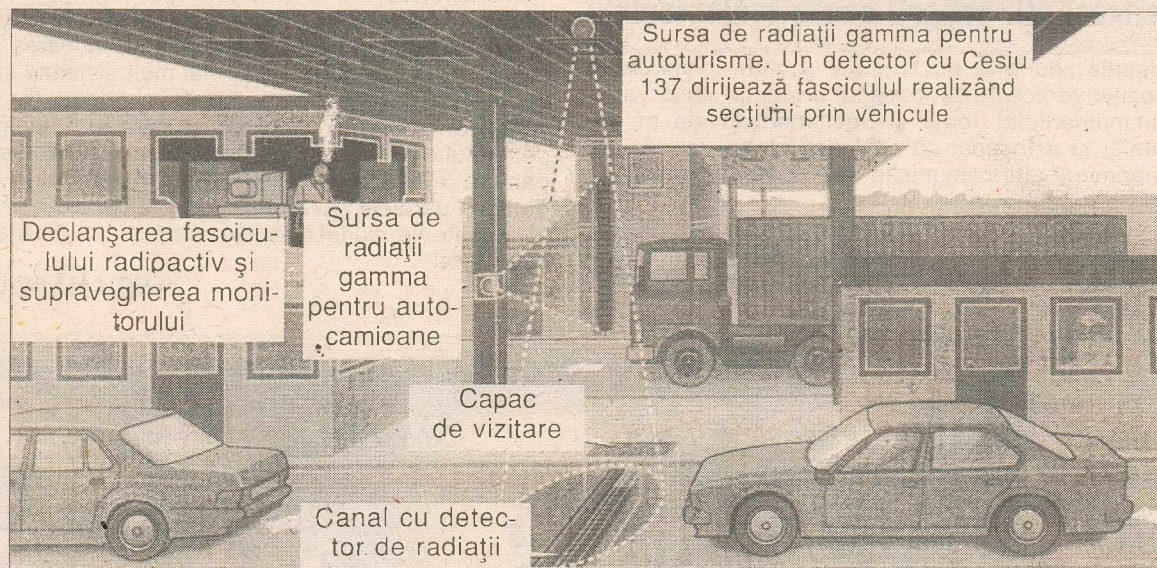
Târzie și dramatică descoperire

Ani la rând, cetățeni din fosta RDG au izbutit să treacă clandestin frontiera, ascunși în autoturisme și autocamioane din RFG, amenajate în acest scop. Spații secrete, construite în aripile mașinilor, sub banchete sau în portbagaje mascate, au făcut posibilă scoaterea peste frontieră a zeci de persoane. Exodul motorizat a luat sfârșit în 1987, când poliția secretă comunistă a dispus de sisteme sofisticate pentru detectarea intrușilor.

Desenul alăturat, reprodus după revista **Der Spiegel**, face cunoscută publicului larg o târzie și dramatică descoperire. STASI (securitatea redegistă) a folosit în acest scop perdele de raze gamma. La graniță, prin culoarul de trecere, vehiculele erau nevoite să înainteze cu viteza de 5-12 km la oră. Un crăter STASI, aflat într-o încăpere specială, declanșa sursa de raze gamma și cerceta imaginea pe ecranul monitorului. Sursa de Cesium radioactiv 137 pornea de la o înălțime de 5 metri, realizând o secțiune orizontală prin autovehicul. Prin acest sistem, pe monitor se puteau detecta cu precizie, sub forma unor umbre, persoanele adăpostite în lăcașuri secrete. Pe un culoar vecin, cum se observă din aceeași ilustrație, erau investigate, prin același sistem, marile autovehicule. Dar pentru supravegherea acestora mai erau folosiți și câini special dresați.

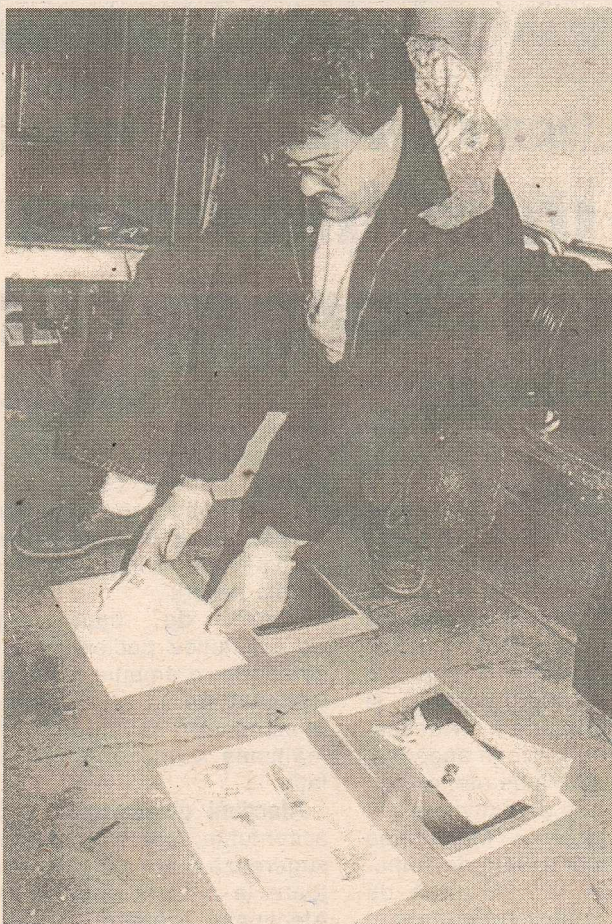
Tânăr transportat peste graniță într-un portbagaj improvizat. Fotografia a fost făcută în 1964

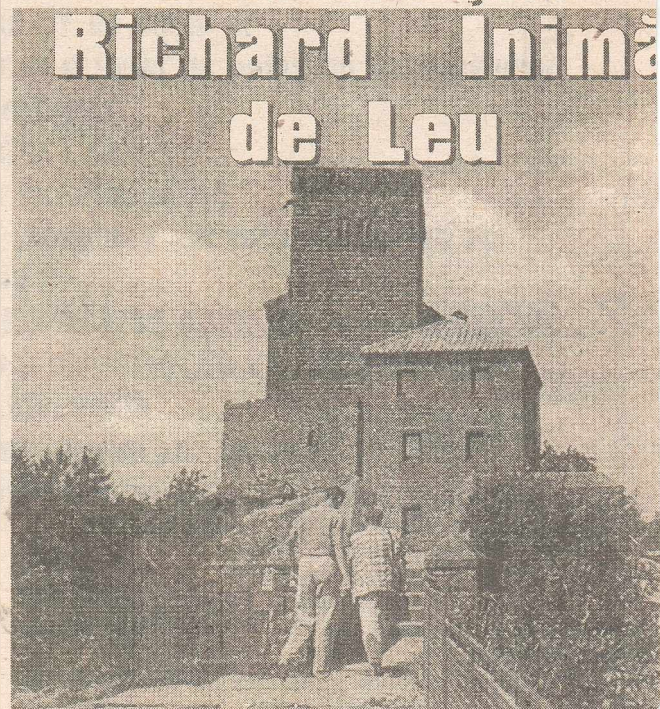
Autorul scrisorilor ucigăse dă semne de enervare

❑ Ultimele patru n-au mai explodat la deschiderea plicului

Cu câteva luni în urmă, provoca vii emoții în opinia publică austriacă primirea de către unele oficialități vieneze, receptive la problemele imigranților, a unor plicuri-bombă, ce explodau la deschidere. Investigațiile poliției au restrâns tot mai mult cercul suspecților, fără a elucida cazul definitiv. A urmat o scrisoare, prin care **cineva** - rămas totuși anonim - revendica operațiunea, anunțând o nouă serie de atentate. Ele au survenit într-adevăr, dar alte patru bombe, expediate ulterior, n-au mai funcționat. Verificându-le, experții au constatat la toate patru același defect: unul din firele electrice folosite avea rezistența prea mare, determinând astfel o scădere de tensiune în circuit de 0,8 volți - suficient ca explozia mașinii infernale să nu se producă. Un psiholog, la care Ministerul de Interne a apelat pentru întocmirea psihogramei răufăcătorului, a emis o ipoteză surprinzătoare. După părerea sa, făptașul n-ar fi avut intenția de a trimite ultimele patru scrisori-capcană. A făcut-o din iritare și orgoliu, în momentul când poliția a anunțat că l-ar căuta pe terorist în mediul proxenetiilor. Atunci el a confecționat bombe în mare grabă, ceea ce ar putea explica eroarea tehnică.

Castelul în care a fost întemnițat Richard Inimă de Leu

Se împlinesc 800 de ani de când Anglia era frământată de grija dispariției regelui Richard I. Inimă de Leu, plecat în lupte în a treia Cruciadă. Aflat în Sicilia, el a țesut o intrigă împotriva împăratului german Heinrich al VI-lea, care l-a captiv la Staufferburg până la răscumpărarea sa cu suma de 150.000 arginți. Potrivit legendei, eliberarea lui Richard Inimă de Leu s-a făcut în condiții spectaculoase. Prietenul său Blondel de Nesle a pornit în căutarea lui la un burg la altul. Pentru a-și semna prezența, fredona un cântec de bălci. La auzul cântecului, Richard a răsunat, cântând strofa a doua, confirmând prezența sa. Împreună cu o ceată de războinici, Blondel a asaltat burgul eliberându-l. În decursul celor opt secole, burgul de pe muntele Trifels a fost restaurat, transformat în muzeu, reprezentând una din atracțiile pentru turiști. (I.A.V.)

În Scoția te poți îmbăta doar respirând aerul străzii

Cuvântul „Whisky” înseamnă în celtică „vieții” și apare menționat pentru prima dată într-un document scoțian, exact acum 400 de ani. Producerea acestei băuturi a fost ilegală până în secolul XIX, fiind oficializată în 1823, când statul a reglementat fabricarea whisky-ului și a pus impozite pe export. Astăzi, Scoția exportă cel mai celebru whisky în lume și câștigă peste 1 miliard de dolari anual. Fiecare secundă, pe piața sunt cumpărate 30 sticle. În 1993, s-au vândut circa 1 miliard de sticle. Scoția fabrică multe sute de mărci de whisky și, după cum glumește în această țară, aici poți să te îmbăți chiar și numai respirând într-atât este aerul impregnat cu valuri de whisky. Căci, în timpul prelungirii peste 3% din whisky se răspândește în atmosferă.

Lady Di se dovedește un subiect inepuizabil

□ Andrew Morton aruncă pe piață un nou volum

Încurajat de succesul cărții sale de acum doi ani, devenită rapid best-seller, **Diana - viața ei adevărată**, autorul Andrew Morton a aruncat pe piață încă un volum, intitulat fără exces de fantezie: **Diana - noua ei viață**. Lucrarea pare menită să consoleze toate persoanele de sex feminin care nu sunt prințese, deoarece continuă cu meticulozitate inventarul nefericirilor Diane, început în prima parte a biografiei. Cititorilor li se dezvăluie, astfel, pe lângă tentativele de sinucidere știute, încă una, comisă chiar în avionul regal, după o dispută cu Charles, precum și dependența frumoasei lady Di de medicamentele antidepresive, interesul pentru fenomenele paranormale, în special pentru ședințele de spiritism, obiceiul de a-și comanda regulat horoscoape, convingerea că într-o existență anterioară ar fi fost

călugăriță, dar, în același timp, disponibilitatea de a îmbrățișa budismul sau credința islamică, dacă acest fapt i-ar asigura un divorț avantajos de Charles. Multe alte amănunte, cum ar fi pregătirile secrete pentru o emigrare în Australia împreună cu fiii săi, controversile cu familia regală (pe care-i place s-o numească, în convorbirile cu prietenii apropiați, „colonia de leproși”), dorința de a se recăsători și a mai avea doi copii, dar și mărturisirea că în fond continuă să-l iubească pe Charles și ar fi dispusă să-l ierte, cu condiția ca el „să-și pună ordine în viață” - toate acestea completează portretul unei

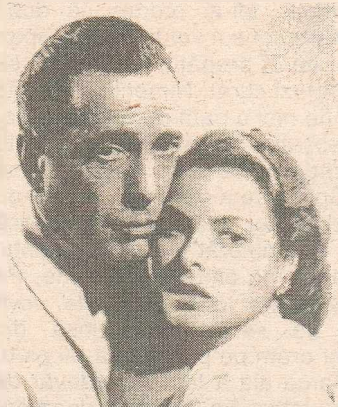

femei dezorientate, incapabile să-și găsească un punct de sprijin.

În ce privește „noua viață” a Diane, sintagma din titlul cărții se referă la o inițiativă a premierului John Major, care - cu asentimentul reginei - a convins-o pe prințesa de Wales să-și asume patronajul festivităților organizate în 1995, cu prilejul jubileului de 125 de ani al Crucii Roșii britanice. Măcar de-ar fi într-un ceas bun!

„Casablanca” într-o nouă versiune

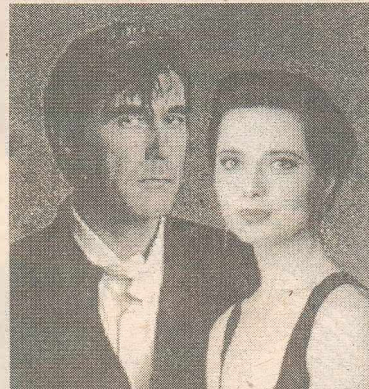
Partitura feminină va fi asigurată
de Isabella Rossellini,
fiica lui Ingrid Bergman

Casablanca (1943) cu Ingrid Bergman și Humphrey Bogart

Întrucât devine tot mai evident că trăim într-o eră a dictaturii publicului, iar „clientul nostru, stăpânul nostru” nu dorește să renunțe la poveștile care-i plac, se pare că există și un proiect de reluare ce vizează **Casablanca** (regia - Michael Curtiz, protagoniști - Ingrid Bergman și Humphrey Bogart), delicata dramă sentimentală, încununată în 1943 cu Premiul Oscar. Dacă pentru partitura feminină preferințele s-au îndreptat din start către Isabella Rossellini (cunoscută la noi din pellicula lui David Lynch, **Catifeaua albastră**), datorită vagii asemănări - subliniate

de machiaj - cu faimoasa ei mamă, Ingrid Bergman, succesorul lui Bogart a necesitat căutări mai îndelungate. În final, alegerea s-a oprit asupra cântărețului englez Bryan Ferry. Se spune că modelul clasic va fi tratat cu oarecare menajamente. **Casablanca-2** nu va fi nici un remake, dar nici o continuare propriu-zisă a celei dintâi. S-a optat pentru o soluție mai subtilă. Eroii de azi vor privi filmul lui Curtiz, pentru ca, la un moment dat, să pătrundă pe neașteptate în el, implicându-se în acțiune. Un fel de joc de-a realitatea virtuală?

Casablanca-2 cu Isabella Rossellini și Bryan Ferry

Golanii veseli

În topul fotografiilor de presă ale anului trecut, se numără și cea reprodusă alăturat. „Golanii” care aleargă pe gazonul stadionului sunt băieții din echipa de rugby a clubului universitar din Paris. Poza a fost realizată pe stadionul Charléty.

Crimele din Barintown

George Arion

Ucidere de consul

Este una dintre recepțiile acelea grandioase la care nimeni nu cunoaște pe nimeni. Sau, alt fel zis, aproape nimeni nu recunoaște pe nimeni. Sau, și mai bine zis, fiecare se prefacă a-l cunoaște pe cel de care se izbește când ia un pahar de băutură sau un sandvici de pe masă, și-i zâmbește ca și cum l-ar ști de-o viață. Culmea, mulți dintre ei s-au întâlnit cu alte prilejuri, au fost recomandați unii altora, dar nu-și mai rețin numele, deși fețele li se par familiare. Iar eu navighez printre bărbați în smoching, printre femei în toalete scumpe, printre chelneri aferați care poartă pe tăvi băuturi și gustări.

Întreaga pajiște din fața casei senatorului Malcolm Brand e înțesată de lume. Recepția de adio a senatorului care se,

de orchestră. Se consumă și câteva idile despre care mâine va vorbi tot orașul. Cuconetul deja bârfește. Cutare l-a lăsat pe cutare care s-a încurcat rapid cu cutare.

Senatorul domină întreaga scenă. Capul lui leonin, cu o coamă albă, se zărește mai sus de ale celorlalți oriunde apare. Trece de la un grup de invitați la altul. Are un chip cu trăsături puternice, aspre. Viața lui a intrat deja în legendă. Până și copiii îi știu eroismul. A făcut războiul la marină. Înrolat voluntar. Nava lor a fost scufundată în apropierea unei insule izolate - s-a lovit de o mină la sfârșitul unei furtuni care-i năucise - și comandantul omorât. Atunci Malcolm și-a asumat conducerea echipajului care s-a salvat aruncându-se în valuri și înotând până la palma aceea de pământ pe

care creștea totuși o vegetație abundentă. A reușit, printr-o ingeniozitate ieșită din tiparele obișnuite, să-și aducă pe continent camarazii. A fost citat prin ordin de zi, a fost decorat, i s-a dat o navă. N-a mai avut prilejul să se-arunce în focul bătăliilor - s-a terminat războiul. După ce-a fost lăsat la vatră a intrat în politică. Cariera i-a fost fulminantă. Era nevoie de o infuzie de prospețime, de oameni tineri - și tânărul Brand era tocmai ceea ce trebuia electoratului - cineva care să inspire încredere, siguranță, să aibă idei și să lupte pentru impunerea lor. S-a căsătorit cu fata unui profesor fără avere - iubirea lor e și astăzi un exemplu pe care familiile distinse îl evocă odraslelor pe care le au. Oricât i s-a scormonit biografia nu i s-a descoperit nimic senzational, murdar, ca în cazul altor colegi pe care îi are în senat. Redactorii de la ziarele de scandal degeaba au făcut spume - nu i-au găsit nici o pată. Unii au încercat să-l cumpere - n-au reușit. Au încercat mulți să-l compromită - au eșuat lamentabil. Ar fi putut candida la postul de președinte. A refuzat. A preferat să se dedice frumoasei lui soții și celor patru copii pe care îi are. Dar nu și-a dezamăgit alegătorii, a avut o activitate cu totul și cu totul remarcabilă, necunoscând ce-i odihna, ce-i vacanța. Chiar în dimineața acestei zile când și-a anunțat, la 70 de ani, retragerea din viața politică, a ținut un discurs fulminant împotriva crimei organizate. Sala de ședințe l-a ovaționat în delir. Cei care l-au urmărit la televizor au plâns emoționați. Bătrânul leu a ieșit din arenă lăsând o amintire de neuitat. Iar congresul va vota cu siguranță legea propusă de el, de interzicere a deținerii de arme de către populație.

Dar numai eu știu ce-a clocit bătrânul șnapan. Un

plan diabolic. Pentru a obține încă un argument în favoarea sa: uciderea unui înalt demnitar, în condiții cât mai spectaculoase, astfel încât întreaga națiune să fie zguduită și să fie de partea lui. Iar hazardul vrea ca eu să fiu ucigașul ales pentru a comite

crima. Consulul argentinian, care în clipa asta râde, e victima aleasă. La un anumit semnal mă voi apropia de el cu aparatul de fotografiat în mâini. Va întoarce, cu siguranță, capul spre mine, și-mi va zâmbi, pentru ca să iasă cât mai bine în poză. Atunci îmi voi desfăce haina și voi scoate pistolul. Voi apăsa pe trăgaci o dată, de două ori, de câte ori va fi nevoie și consulul se va prăbuși. Vor fi țipete, vor încerca să mă prindă. Retragerea îmi este asigurată. Nu vor pune mâna pe mine. Iar planul lui Malcolm Brand va avea sorți de izbândă. Negoțul cu arme va cunoaște un regres. Fiindcă în clipa de față a luat o asemenea amploare încât îi pune în umbră afacerile lui cu droguri în care este stăpânul absolut din această parte a lumii. Concurența trebuie scoasă de pe piață. Imperiul pe care l-a creat în ascuns și pe care l-a încredințat fiului său cel mai mare trebuie să prospere mai departe.

Ce poamă mi-ești, Malcolm Brand! De ani de zile îți sunt pe urme. Pas cu pas, așa cum o slugă credincioasă își urmează stăpânul. Îți știu toate secretele. Știu cum l-ai ucis pe comandantul navei în învâlmășeala care a urmat ciocnirii cu mina. Îi vroiai de mult locul. Ce clapă le-ai tras și camarazilor tăi! Le-ai furat rația de hrană și de apă, ai ascuns-o de ei, i-ai adus într-o asemenea stare de epuizare încât chiar au crezut că tu ai sosit cu ajutoarele, că într-adevăr ai înotat ținându-te de un buștean până la o altă insulă care era locuită și de unde s-a putut lua legătura cu baza. N-au știut niciodată despre cei doi băștinași care văzuseră din depărtare cum se scufundase nava și veniseră cu barca să vadă dacă mai e vreun supraviețuitor. L-ai momit cu două sticle de whisky găsite într-o cutie adusă de valuri la țărm și ei te-au dus până la insula aceea, unde era o stație de telegrafie. Eram acolo, te-am văzut din ascunziș, știu totul. Știu și că întreaga ta viață e o mare și gogonată minciună. Nu ți-ai iubit soția - ai luat-o fiindcă era săracă, pentru a câștiga voturi, a câștiga simpatia păturilor nevoiașе. Nu te-a interesat niciodată soarta alegătorilor tăi ci modul cum, prin promisiuni și vorbe frumoase, poți să-i manevrezi. Chiar și pe mine m-ai mințit. Mi-ai promis că după ce-l voi uide pe consul voi fi făcut scăpat. Nu cred. Știu ce-ai pregătit. Ca de obicei, îți place să lucrezi curat. Nimeni să nu afle nimic. Să nu fie nici o pată pe existența ta. Un lucru ireproșabil. Numai că de data asta nu mai ai scăpare. De data asta nu-ți va mai merge. Spre tine a pornit un glonte de mulți ani. Azi te vei întâlni cu el. Fiindcă atunci când l-ai omorât pe comandantul navei trebuia să mă omori și pe mine. Pe mine, care zăceam lovit pe punte, lovit de-o barcă de salvare desprinsă din legăturile ei și eram pe punctul să-mi pierd cunoștința. Barca aia a fost într-adevăr de salvare pentru mine. Ea m-a dus, după ore de luptă cu valurile, până la cealaltă insulă, unde am fost îngrijit, mi s-au pansat rănilor, mi s-a dat de mâncare. Ți-am pierdut urma o vreme, dar pe urmă am dat de tine. Aș fi putut să te omor de multe ori. Nu. Eu vreau să te distrug. Pe tine și pe toți ai tăi, chiar dacă nu sunt vinovați de sămânța răului care e-n tine. Într-adevăr, voi scoate un pistol de sub haină. Dar va fi o jucărie inofensivă. Cu totul și cu totul asemănătoare cu un pistol adevărat. Care nu va împoșca gloanțe. Va arunca un jet de apă, spre amuzamentul asistenței. Iar tu, cu siguranță, nu știi ce bun prieten mi-e consulul argentinian. L-am rugat să se prefacă doborât. O să iei plasă, o să crezi că l-am omorât și-ți vei scoate pistolul din buzunar și ai să mă împuști. Poate o să mor. Poate n-ai să mă nimeresci. Sau poate doar ai să mă rănești. În orice caz, mărturia mea există și va fi trimisă la toate ziarele importante dacă nu scap cu viață. Există și înregistrarea pe bandă de reportofon miniatural a târgului pe care mi l-ai propus. Sunt povestite cu lux de amănunte toate matrapazlăcurile tale. E o anchetă completă despre tine pe care am făcut-o eu, fiul comandantului pe care l-ai ucis.

Desen de AUREL ȘTEFAN ALEXANDRESCU

retrage din viața politică e un spectacol care merită să fie văzut. Lampioane atâră între copaci și luminează feeric. Pe ringul de dans tinerii se mișcă nervos. Cei care vor să poarte discuții despre câte-n lună și-n stele au scaune și fotolii mai departe

Good Shape

„Piatra de temelie” a grupului belgian GOOD SHAPE a fost pusă acum 16 ani, pe când Koen De Beir făcea primele încercări componistice la pian. De atunci, microbul muzicii nu l-a părăsit. Mai târziu face trecerea de la... orga bisericilor la sonoritățile ABBA și Depeche Mode. Koen mărturisea că nu s-ar da înapoi să cânte muzică modernă în timpul ceremoniilor religioase!

Koen De Beir „s-a scaldat” în multe ape... muzicale și ideea formării unui grup nu-l părăsea, dar „ce”, „cum”, „cu cine” și „când” erau întrebări care pe vremea aceea nu-și găseau răspuns. Dar, din întâmplare și lui Adriaan Van Landschoot, acum managerul grupului GOOD SHAPE, cel pentru care Koen compunea deja muzica, îi venise ideea creării unui super-grup.

Geert De Meyer avea să devină al doilea membru al viitorului grup. Acesta îl cunoștea de mult timp pe Koen, fiindcă lucraseră cu același manager la proiectul „Glad Us”. Într-o zi din primăvara anului trecut, Koen l-a întrebat pe Geert dacă n-ar fi interesat de formarea unui super-grup. Koen știa că Geert are înclinații muzicale și că știe ce înseamnă show-business. Totuși, l-a supus unui test de voce, care s-a dovedit o reușită.

Nu știau însă din câți membri avea să fie alcătuit grupul...

A treia persoană a apărut după trei luni și tot din întâmplare. În fiecare săptămână, Filip Vervaeke se ducea la o mare discotecă din Maidegem în compania unui bun prieten, Dieter Sander. Într-o sâmbătă, Dieter îl reîntâlnește - după foarte mult timp - pe fostul său coleg de școală (sportivă), Koen. Prezentările fiind făcute, subiectul conversației va fi muzica. Filip cunoștea de zece ani acest domeniu, fiindcă fușese DJ la un post

local de radio, din Deinze, și se arăta interesat de show-business. Și astfel, Koen îi cere lui Filip să dea un test de voce. Rezultatul: admis!

Însă Koen nu găsisese încă vocea care să dea acel specific absolut necesar grupului. Între timp, căutau un nume pentru formație. Prima idee a fost: „The Shoes”, la care se adăugau altele, la fel de nebunești. Deja își imaginau ce pantofi vor purta pe scenă și cum va arăta coperta primului compact disc. Dar, Geert și Filip nu erau de acord să încalțe pantofi de clovn și să poarte pălării de cow-boy pe scenă. Koen, care îi adora pe Pet Shop Boys, ar fi fost de acord, căci sloganul său rămâne: cât mai trăsniț posibil!

Într-o zi, Koen a primit un telefon de la un fost coleg de școală, David Cantré, care se interesa dacă acesta mai dorea să-și vândă sintetizatorul. Au bătut palma, au fixat prețul (cam mare - după cum avea să afle mai târziu David) și urma ca a doua zi David să vină să-și ia instrumentul. Întâlnindu-se după mult timp, s-au apucat să povestească, iar Koen, care știa că David poate să cânte foarte bine, i-a spus despre proiectul în curs de realizare și, mai în glumă, mai în serios, i-a

GOOD
SHAPE

KING
OF
YOUR

cerut să interpreteze o bucată compusă de el - „Take My Love”. David a acceptat și astfel Koen a realizat că a găsit vocea aceea specifică, pe care o căuta de atâtea luni.

Koen i-a prezentat pe noii săi prieteni lui Adriaan Van Landschoot, iar asocierea le-a fost aprobată. Ultima problemă: numele grupului!

Adriaan le-a cercetat vechile activități, hobby-urile și modul de viață, găsind câteva nume potrivite: „Smash” sau „GOOD SHAPE”. Aveau, deci, de unde alege și... au ales!

Restul poveștii îl puteți afla de la televizor, radio, ziare și reviste sau... live!

■ Grupul soul ALL4ONE a avut o apariție surpriză la House of Blues în Los Angeles în fața unei audiențe formate din elevi de liceu.

Elevii asistau la evenimentul numit „Grammy in the Schools” la clubul lor într-o vineri dimineață. All 4 One au

sosit
neanunțați
și au înmănat
patru din șase burse
acordate elevilor în fiecare an
pentru frecventarea Berklee School of Music.

Au răspuns întrebărilor puse de audiență despre lansarea unei cariere muzicale și au cântat I Swear și So In Love.

■ Ringo Starr, ex-Beatles, a făcut echipă cu Stevie Nicks pentru a înregistra o piesă pentru un album tribut lui Harry Nilsson, care a murit de atac de cord anul trecut.

Duetul Starr -Nicks, **Lay Down Your Arms**, e o piesă antiviolență scrisă de Nilsson după dispariția lui John Lennon.

Albumul care va apărea în aprilie mai cuprinde piese cu Brian Wilson (de la Beach Boys), Randy Newman, Aimme Mann, Victoria Williams, Mac Cohn și Jimmy Webb.

■ ELTON JOHN a dat din nou

Sedaka.

Managerul lui Elton ani îndelungați, John Reid, va conduce compania din New York, care acum e formată din numai 5 persoane. Reid afirmă: „În acest moment eu și Elton suntem cei care iau decizii. Cu timpul o să mai adăugăm oameni, dar deocamdată lucrurile vor rămâne așa până studioul va începe să crească. Ne gândim la trei sau patru contracte în primul an.”

■ DAVID LEE ROTH e ocupat cu scrierea autobiografiei și de asemenea cu asamblarea materialului pentru o viitoare compilație la Warner Brothers Rec. Deocamdată nu se știe dacă Roth a făcut vreun aranjament de publicare pentru cartea sa.

viață
studioului său
din America.
Rocket
Records.

În anii '70
studioul era
„casa”
americană
pentru
interpreți ca
Kiki Dee,
Judy Tzuke,
Cliff Richard
și Neil

O altă carte, biografică de data aceasta, referitoare la GUNS'N'ROSES „Shattered Illusion” e pe cale de a fi editată fără a exista o dată precisă. „Lude, Rude & Crued”, prima carte biografică despre Motley Crue (scrisă împreună cu Sylvie Simmons și Malcolm Dome), poate fi deja achiziționată fiind publicată de Castle/ Penguin.

■ BLUR, EAST 17, ETERNAL vor cânta live la BRIT AWARD 1995, festivitate ce va avea loc la London's

Alexander Palace pe 20 februarie.

Conform anunțului prealabil, Madonna va deschide show-ul iar Elton John îl va încheia. Elton e, de altfel, câștigătorul premiului Outstanding Contribution to the British Music Industry Award, premiu ce îi va fi înmănat de Sting.

Avem plăcerea de-a vă prezenta: GALA RADIO CONTACT!

Cu ocazia aniversării a 5 ani de la prima emisie RADIO CONTACT ROMÂNIA, vineri, 24 februarie 1995, Sala Polivalentă din București va găzdui GALA RADIO CONTACT. Vedeta spectacolului: grupul belgian GOOD SHAPE - pentru prima dată în România.

Concepută sub forma unui spectacol-maraton, Gala Radio Contact va alinia formații și soliști de primă mărime din muzica pop & rock: orchestra DIRECȚIA 5, Laura Stoica, Loredana Groza, Ioan Gyuri Pascu, ATeKa Afro Tam-Tam.

Urmează un concurs Karaoke și apoi Non Stop Dance Show, o video-discotecă animată de Super DJ Alex Kay,

un diskjockey belgian de talie europeană, de la celebra discotecă „Mirano Continental” din Bruxelles.

Sunet și lumini: SFINX EXPERIENCE MUSIC și EDGAR SURIN MUSIC PRODUCTION.

În încheierea spectacolului: avanpremierea națională a filmului „Frankenstein” cu Robert De Niro.

Gala Radio Contact este produsă de societățile TILT & PARTNERS, CONTERA AV și Televiziunea Română.

Biletele se găsesc la Sala Polivalentă, Magazinul „Muzica” și Sala Palatului.

Sponsorii acestui spectacol sunt: Coca-Cola, Paralela 45, Guild Film România, Tineretul Liber, Protguard.

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

CONSECINȚE

WN/95

UTILĂ CONTROLORI	↓	M	↓	A OBLIGA PRELU- CREAZĂ ȚITEIUL	↓	S	↓	GREU ȚINTĂ	↓	D	↓	FLORI ÎN LAN ÎNVĂȚAT	↓	M	↓	UNANIMITATE TIPSIE (dim.)	↓	T	↓	DISTRACȚIE FATA DIN ROMANȚĂ	↓	D																
↓	U	E	R	I	↓	F	↓	I	↓	C	↓	A	↓	T	↓	O	↓	R	↓	I	↓																	
APRECIERE TERMINATE	→	C	↓	A	↓	L	↓	I	↓	F	↓	I	↓	C	↓	A	↓	T	↓	I	↓	V																
↓	D	↓	E	↓	F	↓	I	↓	M	↓	I	↓	T	↓	I	↓	V	↓	A	↓	T	↓	E															
NOTĂ MUZI- CALĂ FLEACURI	→	S	↓	I	↓		↓	ÎN ACEST LOC PRIMELE LITERE	→	A	↓	C	↓	I	↓		↓	AMUZANT DOCUMENT	→	I	↓	L	↓	A	↓	R												
↓	B	↓	A	↓	M	↓	A	↓	L	↓	I	↓	T	↓	A	↓	T	↓	I	↓		↓	SENZUAL	↓	T													
BUNE DE PRINS PEȘTI REGISTRU	↓	U	↓		↓		↓	BUN DE CUL- TIVAT ÎNSEMNAT	→	A	↓	R	↓	A	↓	B	↓	I	↓	L	↓	PUI DE CÂINE CÂINESC	→	C	↓	A	↓	B	↓	T	↓	E	↓	F				
↓	L	↓	N	↓	V	↓	E	↓	N	↓	T	↓	A	↓	R	↓		↓	RITM	→	T	↓	A	↓	C	↓	T	↓		↓	MISTUIT DE FOC DIN CÂND ÎN CÂND	→	A	↓	B	↓	S	
OBLIGAT PUNERE LA MEZAT	→	J	↓	A	↓	T	↓	O	↓	R	↓		↓	ÎN ȘIRAG I CAP DE RECHIN I	→	I	↓	R	↓	A	↓		↓	VÂRF DE SULITĂ I	→	Ă	↓		↓	O FĂRĂMĂ DINTR-UN ELEMENT RĂSĂRIT	→	A	↓	T	↓	O	↓	M
↓	L	↓	I	↓	C	↓	I	↓	T	↓	A	↓	R	↓	K	↓	E	↓		↓	JUNEȚE MARIAN TOMESCU	→	T	↓	I	↓	N	↓	F	↓	R	↓	E	↓	T	↓	E	
PLAFOANE CURĂȚENIE	→	T	↓	A	↓	V	↓	A	↓	M	↓	E	↓		↓	CORCITURĂ (dim.)	→	M	↓	E	↓	T	↓	I	↓	S	↓	A	↓		↓	FLOARE ALBASTRĂ	→	I	↓	H		
↓	D	↓	E	↓	R	↓	E	↓	T	↓	I	↓	C	↓	A	↓	T	↓		↓	PAUZA LA TEATRU	→	A	↓	N	↓	T	↓		↓	R	↓	A	↓	C	↓	T	

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

... LOGICE

SCHIMBĂRI ÇA DE MÂRGEAN (pl.)	↓	M	↓	CONDUCTĂTOR RECAȘTIGAT	↓	C	↓	RADICAL ORGANIC AVALANȘE	↓	V	↓	CLARI ZIAR	↓	N	↓	TERORIZARE ÎNSEMNAT	↓	T					
↓	C	↓	O	↓	R	↓	A	↓	L	↓	I	↓	G	↓	E	↓	N	↓	I				
REPARATOR MĂRUNT	→	D	↓	E	↓	P	↓	A	↓	N	↓	A	↓	F	↓	O	↓	R					
↓	M	↓	I	↓	C	↓		CONSULT MEDICAL TĂȚIC (reg.)	→	V	↓	I	↓	Z	↓	I	↓	T	A				
INUTILE BRUSTURE	→	F	↓	U	↓	T	↓	I	↓	L	↓	E	↓		↓	12 LUNI INTRARE (dim.)	→	A	↓	M			
↓	L	↓	L	↓	P	↓	A	↓	N	↓		↓	TONȚI PIETRE	→	M	↓	U	↓	T	↓	I		
SCRIPCĂR STAȚII LA C.F.R.	→	C	↓	E	↓	T	↓	E	↓	R	↓	A	↓	S	↓		↓	ÎNTREG	→	Z			
↓	G	↓	A	↓	R	↓	I	↓		↓	ÎN CALE I	→	O	↓		↓	COADĂ DE VEVERIȚĂ I IEȘIT I	→	I	↓	T	↓	A
HOINAR ENERGIE	→	R	↓	A	↓	T	↓	A	↓	C	↓	I	↓	T	↓	O	↓	R					
↓	V	↓	I	↓	T	↓	A	↓	L	↓	I	↓	T	↓	A	↓	T	↓	E				

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

25 DE DIFERENȚE

DESCOPUL (2)

uluitorul aparat are astăzi
atâtea alte ratări,
stă șansă ?

departe de a fi încheiată. Oricum,
te; de pildă „tutela” SRI asupra
or, cu embargoul informațional afe-
-a instituit, mai treacă - meargă,
etc.); dar dacă nobila instituție și-a
ultatele EXISTĂ (II) - și-a retras-o
at astfel, au apărut tot așa de
iroase? Mister! Dar nu de

ăm o foarte, foarte mică parte din
opul. „Teoria” și explicațiile con-
ezultatele; incontestabile!

dacă afirmi așa ceva! Să
Am fost foarte bolnavă.
ții la sân și la ovare, deh,
operat celebrul doctor
alul oncologic Filantropia.
ani... Din păcate, după
fie tare rău. Făceam fel
oroza, astm, enfizem pul-
monară la pat. Mă pen-
mai puteam să merg nici
rcă, dr. Idomir, care mă
ni și ani. Fiind bolnavă
cardiopatie ischemică
pupăză, am făcut și un
arterială era crescută;
ucurești, văzând că îmi
tă și că mă gândeam
us la dl Przybilla. După
expus glanda tiroidă,
ul, nu am simțit nici o
în urechi, tot dureri de
două ședințe, am simțit
dea de pe ochi, durerile
ia, antebrațul stâng, totul
m ce să cred... O minu-
ă încă o ședință, când,
mi-a dispărut expecto-
am fost sigură că mă voi
e două luni, eram ca...
dispărușă fără urmă.
eu sunt sufletul acestei
atul, eu «fac totul», cum

și cele cerebrale ră bisturlu

ă în momentul brevetării
te de 1991, dna **Lucia**
osarele pe care le ține
ă, a amintit:

nescu, profesoară din
adică în 1982, de 38 de
dată de dl dr. Idomir, a-
să obținem certificatul
e un cancer mamar.
itor. Venea la pansat de
se operația radicală (căci
și se tratase și pe cont
terapice. Noi am tratat-o
n 23.03.1983, zilnic, cu
la 13,30 la 18,30. A fost
turile erau pietrificate și
țineam cu sânii în apă
a prima ședință chisturile
ă la sfârșitul tratamentu-
pe toate chisturile! Mai
ur, care putea fi eliminat
a emigrat în Germania
o veste timp de zece ani.

și nu am mai auzit nici o veste timp de zece ani.
A revenit la data de 13.09.1993, pentru că făcuse
apă la plămâni. Am eliminat apa în câteva
ședințe. Deși i-am recomandat să ne mai
viziteze, nu am mai văzut-o de atunci.

Un alt caz impresionant este cel al dlui **Udo**
Branka, cetățean german, în vârstă de 52 de ani,
în 1989. Suferea de o tumoră cerebrală inopera-
bilă ce-i crea mari probleme. Am eliminat-o în
nouă săptămâni. Pe prietena sa, **Louise Kothe**,
din Köln, am vindecat-o rapid. Nimeni nu știa de
ce boală suferă, doar că slăbea permanent, fără
nici un motiv. Drept mulțumire, cei doi au încer-
cat să ne fure invenția”.

**Cu ajutorul lui „Heli”,
dl Carol Przybilla
se vindecă de erizipel**

„După Revoluție - continuă dna **Lucia Przybilla**
- a explodat bomba SIDA. Cum am descoperit că
«Heli» poate vindeca SIDA? Într-o zi pe când
lucra la perfecționarea aparatului, soțul meu s-a
tăiat într-o cutie de conserve și a făcut **erizipel**.
Urma să se interneze, avea febră mare, brațul se
înroșise, durerile persistau și se întindeau până
la axilă. Mie mi-a venit ideea să-l pun la aparat
și, încet-încet, cu răbdare, am purtat raza de-a
lungul întregului braț. În momentul în care am
expus axila, febra a scăzut brusc, roșeața a
dispărut, umflătura s-a retras. La următorul con-
trol, a două zi, medicul a afirmat: «**Dumneata al**
avut erizipel acum trei luni; în acest moment ești
în etapa de descumare».

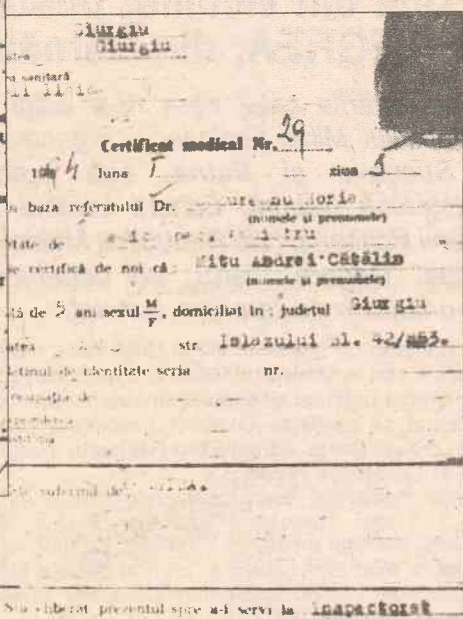
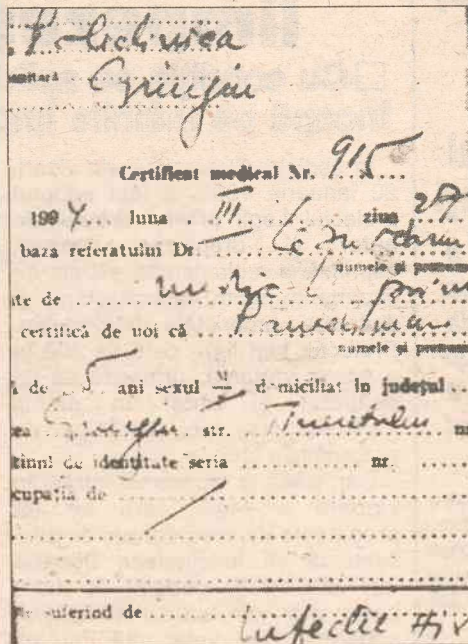
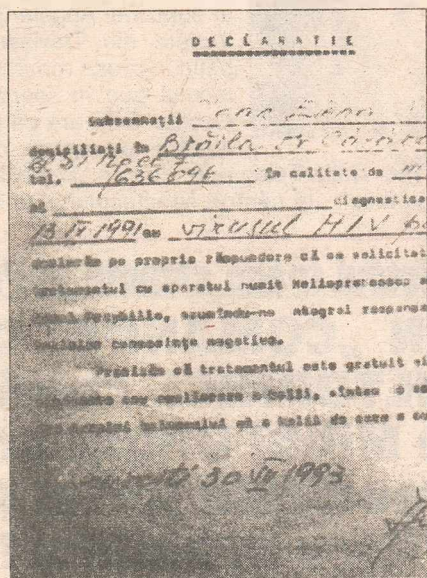
Noi, adică «Heli» vindecă și alte boli grave:
hepatita B, colibaciloza, sinuzita, reumatismul,
ulcere, paralizii, boli ale inimii, ale aparatului cir-
culator, ale aparatului digestiv”.

**Au fost și eșecuri: „Heli”
poate face minuni doar dacă
organul nu este iremediabil distrus**

Tot dna **Przybilla** declară, cu resemnare:
„«Heli» face minuni atunci când se mai poate,
adică atunci când organul nu este iremediabil dis-
trus. Eșecuri am avut, de exemplu regizorul **Iulian**
Vișa. El fusese infectat cu HIV în urmă cu mai
bine de șapte ani. În ultima fază, avea plămânii
distruși. După o zi de tratament, a cerut de
mâncare și a plecat pe propriile picioare. A mai
trăit trei zile... Aceeași situația am întâlnit-o în
cazul **Andei Călugăreanu**. Cancerul pulmonar de
care suferea, deși operat, îi distrusese trei sfer-
turi din plămân. Nu s-a putut face nimic. Nici
pentru **soția dlui general Nicolae Spiroiu** n-am
mai putut face nimic...”

SIDA

„Dar, mai
bine,
să vă relatez
despre
cazurile
de SIDA:

Prima noastră pacientă,
dna **Iglescu Ioana**, a fost
trimisă de către dl dr.

Adrian Streinu, de la Spitalul Colentina. Am tratat-o în aprilie
1991. Din păcate, pentru că eram la început, nu stăpâneam
perfect tehnica. Am căpătat multă experiență de-a lungul
anilor în lupta cu SIDA. Sinceră să fiu, nu știu dacă mai
trăiește... (Da, dnă, ne-am interesat noi, trăiește, dar, din
nefericire, boala continuă să evolueze, dând complicații
specifice, n.n.) Alte exemple: **Până Ionel**, 5,6 ani, comuna
Frățești, județul Giurgiu; **Mitu Andrei Cătălin**, 5 ani, **Crăiță**
George Daniel, 5 ani, tot din Giurgiu, **Burtavel Ștefan**, 8 ani,
comuna Braniștea Oinac, județul Giurgiu, **Vlad Alexandru**, 5
ani, Giurgiu, **Pantelimon Marlan**, 5 ani, Giurgiu, **Kurt Claudia**,
5,6 ani, Giurgiu și alții. Ce vă putem spune noi: **infecția HIV**
era confirmată prin toate testele posibile. După prima
ședință, toți copiii au cerut de mâncare. Până atunci,
aproape că nu mai mâncau și starea generală era foarte
proastă. După tratament, ei vă vor confirma, s-
și simțit
foarte bine. Unele buletine de analiză chiar con-
firmă
noastră: vezi cazul Brebenel Raluca”.

Asupra cazuisticii vom reveni (în special
cu situația și opiniile pacienților din
Giurgiu). Dar povestea acestui aparat-
miracol este încurcată. Încurcată răul lăte
se plimbă prin zone „fierbinți”. Veți vedea
ce și cum...

(va urma)

Pagini realizate de
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

„Traviată” memorabilă:

Angela Gheorghiu la Covent Garden

Ecourile formidabilului succes de la teatrul liric Covent Garden din Londra al sopranei Angela Gheorghiu în rolul Violeta din Traviata au ajuns doar palid în presa română. Și totuși, spectacolul pus în scenă de octogenarul George Solti are ca punct de maximă atracție pe artista româncă. Iată ce scria The Daily Telegraph despre „irezistibila tânără artistă din România”: „În centrul spectacolului se află rolul străluci-

tor din punct de vedere muzical al Angelei Gheorghiu în Violeta. La vârsta de 29 de ani, pusă în valoare de Covent Garden, ea răsare aici ca o stea de primă mărime, cu un cântec frumos și adevărat, cu emoțiile trăite intens și cu o prezență totală remarcabilă”.

O revelație la București, când a apărut alături de Plácido Domingo, Angela Gheorghiu este din păcate una din marile absențe de pe scenele noastre, dar strălucitoare în marile săli ale lumii. Spre gloria ei!

ȘTEFAN NICOLAE ■

Ministrul trage clopote la Putna

UN „COMANDO” DE CULTURNICI, condus de Mihai Ungheanu, modifică juriul și lista premiilor!

□ Una din victime: poetul ILIE ZEGREA, din Cernăuți

Manifestările celei de-a IV-a ediții a Festivalului Mihai Eminescu, organizate la Suceava și Putna, sub egida Ministerului Culturii, Editurii Lumina și Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova („aripa” Grigore Vieru), au degenerat într-o acțiune de terorism cultural.

Un „comando” în frunte cu Mihai Ungheanu, ministru secretar de stat în Ministerul Culturii, a confiscat și terfelit un simbol național și a umilit singurele valori care au acceptat să participe la acest eveniment cultural sumbru: criticul literar Adrian Dinu Rachieru, poezii Ilie Zegrea și Constantin Hrebor.

Uniunea Românilor Bucoveneni menționează, printre altele: „(...) prin intervenția jignitoare a dlui Mihai Ungheanu, secretar de stat la Ministerul Culturii, care a schimbat în mod samavolnic și arbitrat decizia juriului legal constituit, introducând printre premianți persoane din sfera sa de influență”.

P.S. Personal, mă bucur că la ora actuală sunt un scriitor interzis din punctul de vedere al Ministerului Culturii (un funcționar local mi-a declarat că sunt pe lista neagră), care permite anual insultarea memoriei lui Eminescu. În timp ce personaje emblematice pentru prostituarea unei părți a culturii române, precum Paul Everac și Dinu Săraru, au fost premiate la Putna (cel de-al doilea de două ori în ultimii ani!), poetul ILIE ZEGREA cunoscut luptător pentru drepturile românilor din regiunea Cernăuți, a fost radiat de pe lista laureatilor stabilită de juriu!

CONSTANTIN SEVERIN ■

În cultură, informatică, mass-media,

Proiectul Legii privind dreptul de autor limpezește apele

□ Cu condiția ca aplicarea și controlul să nu încapă pe mâinile impostorilor și birocraților

În ședința Guvernului, de vineri, 20 ianuarie 1995, a fost adoptat proiectul Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, cuprinzând reglementări extrem de importante pentru recunoașterea și apărarea proprietății intelectuale. Proiectul noii legi, care se află la a șasea variantă, urmează să fie dezbătut și votat în plenul Parlamentului, apoi promulgat de președintele țării.

Dar, până la momentul intrării în vigoare a legii, care se tot pregătește de vreo doi ani de zile, continuă să funcționeze Decretul 321 din 1956, depășit în mare parte atât din cauza realităților sfârșitului de veac, cât și ca urmare a noului situații instalate în România de cinci ani încoace.

Care sunt, de fapt, cele mai semnificative reglementări conținute în proiectul legii privind dreptul de autor și drepturile conexe? Agenția română din cadrul Ministerului Culturii, care a lucrat la formularea proiectului, se va transforma într-un organism guvernamental denumit oficiu, cu atribuții de control, de elaborare a propunerilor legislative noi în domeniu, de aderare și reprezentare a României la convenții și organisme internaționale. Noua lege este concepută mai mult

după modelul legilor similare continentale și mai puțin după copy-right-ul anglo-saxon. Organismele de gestiune colectivă, în fapt asociații libere ale creatorilor, introduc în practică principiul liberei negocieri între autori și utilizatori, urmărind protecția operei și încasarea sumelor cuvenite, în țară și în străinătate. De asemenea, proiectul legii stipulează garantarea drepturilor moștenitorilor asupra operei pe o perioadă de 70 de ani, față de 50, cât era în Decretul 321. Foarte important este că s-a lărgit sfera categoriilor de opere și creatori cu unele care nu erau prevăzute în legea aflată încă în vigoare; astfel, noua lege va apăra dreptul de autor în informatică, va aduce îmbunătățiri substanțiale în domeniul ca televiziunea și audiovizualul în general, muzica de toate genurile, cinematografia, arta fotografică.

Aplicarea noii legi, o dată intrată în vigoare va trebui supravegheată. De aici, pericolul plauzibil de adjudecare a arbitrajului. Buna funcționare va depinde într-o măsură covârșitoare de credibilitatea și autoritatea personală a oamenilor plantați în noul sistem.

ADA NICOARĂ ■

Zâmbete gramaticale

La buticu' din pădure (2) (sau privatizarea limbii române)

Terminându-se oblemă spațiilor, s-a trecut la terminarea limbii române; (urmează un oximoron): terminare prin... îmbogățire.

După ce au trecut cu tăvălugul prin engleză, germană, franceză, italiană etc. (aici nu protestăm; este treaba Londrei, Washingtonului, Berlin-Bonnului, Parisului, Romei), s-a procedat la maltratarea limbii noastre. Demonstrația se va face în câteva articole, deocamdată vom semnală doar un fenomen îngrijorător, nu atât pentru limba română, cât mai ales pentru atitudinea grandomană a întreprinzătorului: cea mai prăpădită dugheană, fără uși, fără ferestre (fie și ferești, ca la I. Creangă), se cheamă market; dacă are, cel puțin, ușă - supermarket; o baracă jerpelită a fost botezată butic (vom reveni asupra termenului); dacă are omu' două chioșcuri, spune că are „lanț de magazine”; dacă s-a rătăcit prin țara noastră un senegalez, a apărut S.M.G.C.A.N. (Societatea Multinațională, Globală și Cosmică a Afacerilor Nelimitate) sau C.M.M. (Corporația Magnaților de pe Mapamond), ori T.M.F.T. (Trustul Miliardarilor fără Frontiere).

Ce s-o mai lungim?...

Cunosc un tip care și-a luat o clocitoare: o băga-n priză, scotea 16 pui și-i vindea (firma era „Asociație familială”); apoi a avut două clocitoare, deci 32 de pui (și-a schimbat firma în S.R.L., adică... „răspundere limitată”); acum are trei clocitoare și, chiar dacă e falimentar, a schimbat denumirea firmei: I.H.P.R (adică International Holding de Pui și Rațe's).

Când un primar alarmat de amploarea fenomenului constructiv

de „supermagazine”, a vorbit de dughenizare, comersanții, foarte vexați, s-au revoltat surd, iar când același primar s-a apucat de pus prefixe (ex: dedughenizare), supărarea lor a crescut la culme, nu din cauza întâmplării socio-urbanistice care era firesc de acceptat într-o țară civilizată, ca a celei... lingvistice: dugheană, dughenizare, dedughenizare... Nu se poate! Alta era reacția, dacă s-ar fi spus de la obraz: marketizare (buticizare), demarketizare (debuteicizare) etc. Dar așa?...

Citesc în „ANUNȚ DE LA A LA Z” anul V; 97 (302), din 13 dec. 1994, pag.12... „făcând un tur prin ... așa-zisele boutique-uri, nu butici (dixit Tele 7 abc), am observat...”

Ca-n bancul cu vânătoreea de negri (în zilele noastre, într-o țară din sudul Africii), prin plesnirea lor cu portiera mașinii, autorul îi arde Telebeceului o ... portieră cu dixit, de teapucă amețelile de plural... Auzi! Boutique-uri, nu butici!

Domnilor, ați prins o pistă!...

O pistă tare falsă. Nici boutique-uri, nici butici, nici măcar, boutiqueuri (sau buticheuri), nici bouticiuri (sau buticiuri).

Pluralul de la franțuzescul „boutique” este, pur și simplu, pentru românescul nostru - „prăvălii”; fără cratimă, fără queuri (provenit din „queue”), fără chiuri (provenit din „cure”; vezi și expr. „n'en avoir cure”, adică „a nu avea... habar”).

Nu de altceva, dar tot suntem noi la... buticu' din pădure.

ST. M. ILINCA ■

* P.P. NEGULESCU: DESTINUL OMENIRII (Edit. NEMIRA, 1994, 446 p., lei 3600)

Junimist și gânditor de formație științistă, P.P. Negulescu oferă cu meditația intitulată „Destinele omenirii” un instrument calificat de orientare a tineretului (și nu numai), spre lumea de mâine. Evident că ideile adunate sub copertile acestui proiect spiritual de sorginte raționalistă merită reeditarea, asumată de cercetătorul Petre Dan. În criza prin care trecem, a avea acces la diverse concepții sociale și economico-politice înseamnă a putea alege între ele pe cele ce răspund, de o manieră sau alta, nevoilor prezentului. Părerea că ne suportăm istoria mai ușor fără excese teoretice nu are ce căuta, mai ales că de rezultat nu ar profita decât pescuitorii în ape turburi. E, deci, salutară pledoaria pentru progres o dată cu degajarea factorilor ce îl determină traiectoria.

* BENOISI - MÉCHIN: ALEXANDRU cel MARE (Edit. HUMANITAS, 1994, 206 p., lei 2900)

O biografie de largă informație dedicată celei mai nepotolit-cuceritoare figuri de războinic al antichității coincide, presupun, cu gustul public pentru clarificarea omului modern pândit de perplexități, care vrea să afle ce loc ocupă o personalitate ce și-a croit un imperiu cu forța armelor și nu i-a supraviețuit fiindcă visul lui, unirea Orientului cu Occidentul, ispășește și azi cancelariile diplomatice. Ba, poate, chiar și minți nemijlocit atrase de ridicarea de punți între maluri lunecoase resimt necesitatea dialogului politic acolo unde, vai, lupta cu fundamentalismul islamic și disputele interetnice adâncesc dezbinarea, surpă îmbunătățirea vieții omenești.

* Nicolae ȚONE: EMINESCU al NOSTRU (Edit. VINEA, 1994, 302 p., lei 3500)

Modelul Eminescu prezintă tentații inepuizabile, de aceea cred în interesul pentru unele din interviurile luate de inițiatorul și realizatorul volumului. Dacă ar fi de făcut o precizare, aceasta se află în sfera frumosului moral. Cum bine afirmă cineva, intelectualitatea genului descalifică toate non-identitățile, indiferent că se revendică din iraționalism, din șovinism, din vătămarea umanismului.

* Nora IUGA: SĂPUNUL lui BLOOM (Edit. CARTEA ROMÂNEASCĂ, 1998, 227 p., lei 358)

Apariție pecetluită de nevoia descătușării. Dictată de condiția noastră de captivi ai dictaturii roșii, povestea pare un roman al lecturilor eliberatoare, cum și este până la un punct. Dar în interstițiile cărții se insinuează și un contract de lectură distinct, ordonat de aluviuni autobiografice. Ele dezvoltă nivelul textual și îl motivează în articularea modalității practice, de jurnal în jurnal, și de autentic eseu romanesc.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnă pentru semnatarul acestei rubrici.

Spectacol de excepție, cu o trupă de monștri sacri

Premiile Uniter

În ospitaliera Operă Română, mai încăpătoare decât Odeonul, unde s-au ținut edițiile anterioare, luni, 30 ianuarie, s-au decernat premiile UNITER. Gala a fost onorată de prezența principesei Margareta, alături de cei mai mari actori, regizori, scenografi, compozitori de teatru români.

Laureații celei de-a treia ediții a Galei Premiilor UNITER au fost: ● Cel mai bun spectacol - **SATYRICON**, regia Victor Ioan Frunză ● Cea mai bună piesă a anului - **FARSA**, de dramaturgul Răzvan Petrescu, diploma fiind înmănată de principesa Margareta ● Cel mai bun regizor - **CĂTALINA**

BUZOIANU, pentru montările „Dybuk” și „Pescărușul”, absență de la ceremonie ● Cea mai bună scenografie - **ADRIANA GRAND**, pentru spectacolele „Satyricon” și „Tom Paine” ● Cea mai bună actriță - **MAIA MORGENSTERN** (absență de la ceremonie), pentru rolul Lola Blau din „Astă-seară Lola Blau” ● Cel mai bun actor - **MIHAI CONSTANTIN** pentru rolul Leontes din „Poveste de iarnă” ● Critică teatrală - **SEBASTIAN VLAD POPA** ● Cel mai bun debut - **NONA CIOBANU**, pentru regia spectacolului „Dragostea celor trei portocale” ● Cel mai bun spectacol de teatru radiofonic - **PRĂPĂSTILE BUCUREȘTILOR**, regia

Mihai Lungeanu ● Cel mai bun spectacol de teatru TV - **MESAGERUL**, regia Constantin Dicu ● Premiul pentru excelență - **ALEXANDRU DABIJA**, pentru programul cultural și managerial de la Teatrul Odeon ● Premiul pentru întreaga activitate - regizorul **ANDREI ȘERBAN**, scenografa **DOINA LEVINȚA**, actrii **OLGA TUDORACHE** și **MARIN MORARU** ● Premiul pentru originalitate - compozitorul **IOSIF HERTEA**, pentru muzica spectacolului „Săptămâna luminată”, care ar fi trebuit înmănat în cadrul Festivalului Național de Teatru „I. L. Caragiale”, din care UNITER a fost exclus dintre organizatori.

După un program care a durat aproape cinci ore, presărat cu momente comice susținute de grupul „Divertis” și de îndrăgiții Stela Popescu și Alexandru Arșinel, Gala a fost urmată de un cocteil sponsorizat de restaurantul „La Premiera”, desfășurat în foaierea de la etaj al Operei, unde, printre cupe de șampanie și specialități culinare, cei peste 150 de invitați au comentat premiile și au discutat despre proiectele de viitor.

ADA NICOARĂ ■

Noul director artistic, Mihai Ispirescu:

În 1995, Teatrul Național nu mai poate avea premiere

□ Bugetul TNB este jumătate față de 1994

Având 1,87 înălțime, născut la 20 martie 1940, la Ploiești, coleg de liceu și „co-mahlagiu” cu Nichita Stănescu, scriitorul **Mihai Ispirescu** a fost numit director artistic al Teatrului Național din București, începând cu 10 ianuarie 1995. Pentru că, „ne aflăm - spune - la început de

campanie electorală”, se ferește să facă declarații în legătură cu măsurile pe care le va

lua, ca director artistic, chiar dacă nu aspiră la vreo funcție politică. Dar amintește unul din străvechile obiceiuri la români, „de a da afară omul exact atunci când află despre ce e vorba și poate deveni eficient”! „Faptul că în ultimii ani s-au organizat mai multe concursuri de dramaturgie originală românească, poate fi considerat un lucru bun. Piese de teatru premiate ar trebui jucate, dar situația financiară a Teatrului Național pe 1995 este foarte gravă, pentru că bugetul nostru a fost aprobat la jumătate față de anul trecut și ne pune aproape în situația de a nu mai scoate premiere în acest an.”

DAN GHEORGHE ■

Comedie satanică

VALSUL LEBEDELOR, de Dinu Grigorescu

Regizorul
Constantin
DicuDinu
Grigorescu

În 24 ianuarie, a avut loc, la Teatrul de Comedie, în interpretarea teatrului municipal „G.A. Petculescu” din Reșița, premiera bucureșteană a piesei **Valsul lebedelor** (**Diavolul e cu noi**) o comedie satanică definită astfel chiar de către autor, **Dinu Grigorescu**, dramaturg și, concomitent, secretar al Primăriei municipiului București. Locul său de muncă justifică, probabil, alegerea subiectului... satanic: un primar taie și spânzură într-o localitate condusă de hoți, în care cerșetorii sunt cei mai bogați, prostituatele prosperă și fac legea, iar poliția se supune fără crâcnire. Parcă seamănă cu ceva bine cunoscut nouă...

Spectacolul a reușit să fie, în viziunea excelentului regizor **Constantin Dicu**, recent laureat al premiului UNITER, un tablou viu, incitant, al fenomenelor sociale contemporane. În inspirata scenografie a lui **Paul Antemir** evoluează o trupă de actori foarte convingători: **George Drăgulescu**, **Cita Cristea**, **Zeno Balint**, **Dana Manea** și, nu în ultimul rând, **Ovidiu Cristea**, inimosul director al teatrului reșițean. Le urăm tuturor la cât mai multe hohote de râsu'-plânsu' și aplauze pe măsură.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Anca Sigartău

Luminița Gheorghiu

Oana Pellea

TREI SURORI la Teatrul Bulandra

Montarea realizată de regizorul **Alexandru Darie** cu **Trei surori**, de Cehov, este un spectacol remarcabil. Universul de sufocare și așteptare anxioasă, crizele morale prin care trec pe rând aproape toate personajele sunt bine decupate scenic și mai ales integrate aproape simfonic în ritmul întregului spectacol; trecerea de la entuziasmul romantic la abulie sau lășitate, de la gesturile eroice la cele grotești se face pe nesimțite. Pentru sugerarea acestui univers, regizorul a dispus de un spațiu excelent pe trei niveluri, dar mai ales a pus în valoare cu precizie și flexibilitate jocul actorilor. Din rândul acestora se distinge trioul sursorilor: **Anca Sigartău** (pe rând ingenuă, revoltată, debusolată, în rolul Irinei), **Oana Pellea** (foarte nuanțată și sensibilă în rolul unei Mașă fragile), **Luminița Gheorghiu**, înghețată în destin, **Emilia Popescu**, scânteietoare și debordantă. Din lotul masculin al personajelor se detașează prin compoziții reușite Marcel Iureș (Verșinin) și Mihai Constantin, credibil în toate nuanțele de la grotesc și cabotin, până la romantic dezumflat.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Vă vine să credeți?

Pe scenă: masturbare, viol homosexual, defecare, canibalism

□ O englezoaică zurlie, de 23 de ani, a scris o asemenea piesă, iar un teatru chiar a montat-o!

Rezultatul? Un imens scandal...

Premiera piesei **Blasted**, a tinerei autoare britanice de 23 de ani **Sarah Kane**, care a avut loc pe scena teatrului avangardist Royal Court din Londra, a stârnit vii polemici chiar în timpul reprezentației. Lumea a părăsit sala vociferând, iar a doua zi criticii au fost unanimi în a condamna piesa.

Autoarea povestește despre un ziarist muribund și iubita lui psihopată, peste care dă buzna un soldat. Din acest moment se declanșează nebunia, scene oribile, care au îngrozit spectatorii - masturbare, viol homosexual, defecare, canibalism.

„Două ore de violență gratuită”, „O piesă dezgustătoare”, „Aduceți înapoi cenzura” - au scris cronicarii teatrali.

Cu toate acestea, directorul teatrului, **James MacDonald**, a afirmat cu seninătate: „Blasted nu e o încercare gratuită de a șoca. Este o piesă serioasă, despre originile violenței. Este o operă de artă plină de moralitate și compasiune.”

ADA NICOARĂ ■

Film

Fotograme '95

■ Prestigioasele premii César ale Franței, care vor fi decernate la sfârșitul lunii acesteia, îl vor omagia pe Jean-Pierre Melville, realizatorul filmului „Samurai”, în prezența unor personalități marcante, ca Steven Spielberg, Alain Delon, Quentin Tarantino.

■ Marcello Mastroianni ar fi fost contactat pentru a i se propune să prezideze jurul Festivalului de la Cannes '95, condus anul trecut de Clint Eastwood împreună cu Catherine Deneuve.

■ Sharon Stone a fost de acord ca, pentru suma de 6 milioane de dolari, să joace în filmul „Last Dance”, produs de Disney. Ea va încarna o femeie condamnată la moarte, de care se îndrăgostește un tânăr avocat, interpretat de Rob Morrow, care tocmai a terminat „Quiz Show”, în regia lui Robert Redford.

■ Michael Douglas filmează mult. El a terminat „Disclosure”, în care este violat de Demi Moore, și acum lucrează la „An American President”, de data aceasta având-o alături pe Annette Bening.

■ Primul film al frumoasei manechine Cindy Crawford se numește „Fair Game”, în care partenerul ei este William Baldwin. Filmările se desfășoară la Miami.

■ Între 9 și 20 februarie se va desfășura Festivalul Internațional de film de la Berlin, unde Alain Delon va figura printre invitații de onoare și va primi un Urs de Aur onorific, pentru întreaga sa carieră cinematografică, de actor, regizor și producător.

ADA NICOARĂ ■

Schimb de scrisori

MAȘINA DE SCRIS

Paris, 27 decembrie 1994
ora 23,50

Alex,

poate crezi că-i o prostie, însă iată că aici, la Paris, mi se face îngrozitor de dor de tine și, culmea, aici pot să mă judec mai bine, faptele mele îmi apar mai îndepărtate și mai impersonale, aici orice spovedanie pare posibilă, prin ricoșeu mă simt mai dostoevskian ca oriunde (greu de înțeles, nu?), întotdeauna m-am recunoscut fără mare greutate în dmitri karamazov, așa risipitor ca el (vai, doamne, ce risipitor am fost cu viața mea, uneori în detrimentul poeziei, și băutura nu poate ajuta la nimic ca să uiți), știu, i-o scrisoare stupidă, care ție o să ți se pară fără sens, deși întotdeauna te-am purtat în inima mea ca pe un for față de care trebuie să dau samă din când în când de faptele mele și bune și rele - și mai ales cele care au fost anti-poezie (ce grotesc de bombastic sună toată asta), dar de-acum e o frază scrisă, nu pot s-o mai

șterg, ca și poezia, ca și viața, da, io am fost personajul care ar fi fost gata întotdeauna să pupe călcâiul gruşenkăi, să bea vin vechi din grădina (beciul) fraților eliseev, să cheme țigani-lăutarii-tarafu, să le împartă bani cu amândouă mâinile, ruble vechi pe care nu le mai primește nimeni, să scoale tot satul în puterea nopții împletit în poalele cămeșii aspre de dormit (lungă până la poale), tu o să primești probabil scrisoarea asta de revelion, când eu voi vagabonda până dimineață prin paris, ce mod original de a-ți petrece noaptea de revelion, o să zici, parisul i-un oraș mort pentru poeți, aici totul s-a terminat, mi-a zis monica lovinescu într-o seară, îți scriu dintr-un cămin (de nefamiliști) din cité universitaire, collège néerlandais, 61, boulevard jourdan, chambre 119, mihail gălățanu, roumanie, paris, france, par avion, stampilată, timbrată, cu recipisa în buzunar, care să-mi dovedească mie însumi că eu ți-am scris, că am avut puterea de-a-ți scrie să-ți spun toate astea, după o tăcere de ani și ani, lungă cât o zi de post, după ce am trăit disperarea de a vedea că, încet-încet, încrederea ta se stinge - și asta m-a durut (fiindcă știam că nu, nu e așa, aș fi vrut să-ți dai seama, e drept, nu am fost un tip prea linear, previzibil, dar nici nu mi-aș fi dorit vreodată să fiu, am îmbătrânit, vezi, uit să închid parantezele la timp, într-un târziu poate-o să am puterea s-o fac și pe asta), haide să sculăm orașul din somn, să-i spunem că nu, încă nu am isprăvit cu noi, mai este încă atâta poezie de scris pe de rost și asta poate zgudui porte d'orleans, porte de clignancourt, porte de marenton, porte de vinnenes, porte de la chapelle și toate celelalte porți din țatăni, ne-am chinuit să supraviețuim, să trăim viața asta atât cât poate fi ea trăită cu morfina literaturii sub pernă, fiindcă altfel nici n-am fi putut trăi în lumea asta, kabală spurcată, n-am fi rezistat, nu-i așa, noi nici n-am trăit, nu-i așa, am supraviețuit doar, am încercat din răsputerile noastre să rezistăm, până când moartea ne-o strivi ca pe o ploșniță de perete, dar moartea, ehe, s-a civilizat, și-a luat pompă de flit și atunci nu ne mai rămâne poezia decât ca o sudalmă - și poezia ce-i? nu-i o sudalmă de grăjdar împuștat care nu mai poate să suporte duhoarea? o să-mi pui nota patru la coerență stilistică, o merit, starețul zosima a murit și noi nici nu-l vedem pe năsalie, o să cauți, nu-i așa, ștampila franței pe scrisoare, nu te mira, azi toate țările se scriu cu literă mică (numai astăzi, desigur!), dacă aștept vreun răspuns de la tine (● «aștept răspuns urgent ● stop ● adrisantu' necunos-

cut ● stop»●) în timp ce scriu, un gândac de bucătărie patrulează conștiințios în sus și-n jos, e plan-ton schimbu' unu la scrisoare, la gândurile mele, le păzește să nu o ia razna (și totuși, ele...) - și totuși eu și poezia ne-am iubit în felul nostru strâmb de-a iubi («în văile din enghedi/s-au tot iubit, fără folos/un cedru și un chiparos»), ce caută aici văile de enghedi, o să te întrebi (și eu la fel...) astăzi am văzut la musée d'orsay pe tânărul rimbaud într-un «coin de table», sprijinit gânditor în brațul său stâng, alături de verlaine, lângă un pahar cu «vin de table»; aproape am vorbit cu el vreo jumătate de oră (vezi, dragă doamne, puterea originalului), sunt de trei luni aici, într-un oraș căruia i-a fugit culoarea din obraji (și poezii!), palid - și noaptea poeziei s-a lăsat peste el, cu sângele curgând din vițelul de aur; oh, da, vițelul de aur, cu toții l-ați (l-am) iubit, i-ați (l-am) închinat sângele vostru (nostru), ca un poem, ca un turn, ca un mit, cu toții ați (am) fost ai idolului: el inimile vi (ni) le-a robit, cu toții am fost, pe rând, vițelul de aur, cu toții ne-am înșelat, inimile noastre strânse în pieptul aurit au plesnit, mi-ai spus, odată, că vrei să faci o revistă de poezie și că aș putea să te ajut, ei bine, sunt gata s-o fac cu toată puterea mea, să-ți trimit corespondențe din paris, cu și despre câți scriitori (blestemată meserie pe cale de dispariție!) mai există aici, am văzut italia, deprimant de frumoasă țară sub zodia racului, firenze, pisa, livorno, veneția (cu viața ei falnică stinsă), verona, milano, roma, treviso, o țară care trăiește din gloria ei trecută, de crăciun ar fi trebuit să facem antologia, dar n-am mai avut bani să vin acasă, scrie-mi, spune-mi ce face istoria ta literară a contemporaneității ultimilor cincizeci de ani? o, doamne, ce departe e pătimita noastră țară acum - și tu, aproape că dormi la ora asta, sau scrii, sau poate, chiar, ce faci? uneori distanța până acasă - se măsoară în scrisori, să adorm și să visez că stau de vorbă cu tine - și tu să mă muștri, ca întotdeauna, aproape se face liniște acum în viscerele unei păsări înjunghiate de curând, cu sângele ei proaspăt amestecându-se cu cafeaua noastră de dimineață, mâine o să te scoli, o să te speli pe ochi, o să te duci la serviciu, o să mă scol, o să mă spăl pe ochi, o să mă duc la serviciu...

Mihail (I Gălățanu)

București, 18 ianuarie, 1995
ora 7.30

Mihail,

Mă bucur că și la Paris, la peste 2000 de kilometri de București, te urmărește reproșul meu. Și n-am de

gând ca din politețe, pentru a-ți face mai plăcută șederea acolo, să atenuez în vreun fel ceea ce ți-am spus. Dimpotrivă, vreau să-mi repet argumentația, mai energic și mai sistematic.

În 1983 tu erai lăcătuș mecanic la Fabrica de Plase și Unelte Pescărești din Galați, iar eu - redactor la Suplimentul Literar-Artistic al Scântell Tineretului (SLAST), condus de Ion Cristoiu. Eu făceam ce fac și acum: citeam sute de manuscrise primite prin poștă, de la autori necunoscuți, din toată țara și îi ajutam pe cei talentați să se afirme (rubrica respectivă se numea, dacă-ți aduci aminte, **Cenacul prin corespondență**). Tu scriai versuri și urmași Facultatea de Tehnologie Construcțiilor de Mașini la seral.

În acea perioadă mi-ai trimis 40-50 de poeme (o mică parte din cele aproximativ 1000 pe care le scriseseși până atunci; aveai douăzeci de ani neîmpliniți!), însoțite de un mesaj disperat și excentric, intenționat excentric, ca să-mi atragi atenția. Îmi explicai că te simți asemenea cuiva pierdut într-o mulțime de oameni care, la trecerea unui avion, se străduiesc cu toții să se facă văzuți de pilot. „Iar pilotul sunteți dv., Alex Ștefănescu”, îți încheiai tu scrisoarea.

Mesajul tău nu m-a uimit, promisem altele și mai șocante (un soldat îmi trimisese versuri scrise pe o bucată din cearșaful de pe patul său de campanie, o fată atașase la o povestire romantică o suviță din propriul ei păr etc.), dar m-au uimit poemele. Erau superbe, mă... amețeau pur și simplu în timpul lecturii, ca un alcool abstract, ca o esență de literatură; nu mai citisem de multă vreme așa ceva. Mi-era greu să înțeleg cum un lăcătuș mecanic de undeva din provincie, într-un regim politic care făcea din oameni un fel de animale de crescătorie, palide și ștampilate, reușea, la optsprezece-nouăsprezece ani (unele poeme le scriseseși chiar la șaisprezece) să trăiască atât de liber și de intens, să aibă o cultură atât de profund și de... dureros înșușită și, mai ales, să ajungă la o asemenea elocvență, aproape... diabolică.

Am simțit în textele tale - nu mă sfiesc să folosesc cuvinte mari - o adiere de genialitate. Începând din acel moment, eu, care aveam treizeci și cinci de ani, cinci-șase cărți publicate, calitatea de membru al Uniunii Scriitorilor etc. etc. m-am transformat cu entuziasm într-un secretar voluntar al tău. Ți-am bătut zeci și zeci de poeme la mașină, am făcut demersuri la diferite edituri în favoarea ta (am dus până și pachete de Kent secretarelor de acolo), am purtat discuții... inco-mode cu părinții tăi, nemulțumiți că le „zăpăcesc”

băiatul, am scris de nenumărate ori despre tine, m-am certat cu cei care nu-ți recunoșteau valoarea, am... dar întrerup enumerarea aici pentru că nu vreau să arate ca o vulgară listă de plată și pentru că nu doresc decât să **evoc** extraordinara participare sufletească cu care m-am lansat în susținerea ta. În mod surprinzător, tu nu ai fost la fel de entuziast ca mine, nu ți-ai... pierdut capul. Ai refuzat să renunți la inginerie, cum te-am sfătuit, ai refuzat să vii pe loc în București, ai refuzat să te arunci în poezie ca într-un ocean de flăcări, așa cum ai **fi avut datorlia**, cu înzestrarea ta excepțională. Cu un pas prudent ai terminat o facultate „serioasă”, pierzând câțiva ani din viața de poet, ai venit într-un târziu și în București, cerându-mi să-ți găsec un serviciu, ai făcut carieră ca ziarist și iată, acum, te-ai dus și la Paris, nu ca un halucinat, ci în condiții de deplină siguranță, cu o bursă de un an. Între timp și poezia ta și-a pierdut strălucirea. Din extraordinară și inegală a devenit bună și egală, dintr-o erupție înfricoșătoare s-a transformat într-un jet decorativ de fântână arteziană.

Bineînțeles că și acum scrii mai bine decât mulți alții, dar unde este cel în întâmpinarea căruia am alergat cu atâta bucurie și încredere? Îmi spui - cu abilitate retorică - că nu ai fost un tip linear, previzibil, că nu ai intrat, adică, în tiparul biografiei de poet, dar eu - care prin natura preocupărilor am urmărit evoluția a sute de autori - te asigur că așa nelineari și imprevizibili ca tine s-au dovedit a fi aproape toți și că în tiparul biografiei de poet, adevărată cămașă a lui Nessus, au intrat foarte puțini.

Îmi dau seama că exigența mea are ceva... inuman, cu atât mai mult cu cât în relațiile cu semenii sunt în general amabil și concesiv, dar trebuie să înțelegi că este exigența unui fanatic față de un idol care încetează să mai facă minuni.

Am pe masa de lucru toate poemele pe care le-ai scris de-a lungul anilor și mă străduiesc să le aleg pe cele mai valoroase, pentru antologie. Constat încă o dată că prefer clar, fără ezitare, textele datând din perioada himerice tale adolescențe.

Ca să te pedepsesc, public la **Mașina de scris** numai poeme din acea perioadă. Sper că primind revista, la Paris, vei simți un șoc, așa cum am simțit eu, în 1983, și că la fel ca mine te vei pune imediat în slujba tânărului de douăzeci de ani neîmpliniți, din Galați, lăcătuș mecanic la Fabrica de Plase și Unelte Pescărești.

Alex (Ștefănescu)

Un poet despre care ar trebui să se vorbească mai des: Mihail Gălățanu

Mihail Gălățanu s-a născut la 11 septembrie 1963 la Galați. La 20 de ani era un poet extraordinar, un al doilea Nicolae Labiș (pe care însă nu-l imita în vreun fel). Lucra pe atunci ca lăcătuș mecanic la Fabrica de Plase și Unelte Pescărești din Galați și urma, la seral, cursurile Facultății de Tehnologia Construcțiilor de Mașini. Am avut norocul să fiu primul căruia i s-a adresat și i-am publicat mai multe poeme în SLAST, în 1983. Un volum de versuri - și acela mutilat de cenzură - i-a apărut abia în 1987, la Editura Litera, cu titlul **Știri despre mine**. După 1989 s-a stabilit în București, lucrând ca ziarist întâi la **Flacăra** și apoi la **Expres**. A mai publicat o subțire culegere de poeme, **Scrășnind din pumnii cu grație**, în 1993, la Editura Porto-Franco din Galați. În prezent se află la Paris, pentru un an, invitat de Fondation Journalistes en Europe.

Poemele pe care le reproduc în acest număr datează din prima tinerețe a lui Mihail Gălățanu. Ele se remarcă prin forță vizionară (au un fel de... demonism) și prin virtuozitate stilistică. Autorul folosește limba română așa cum folosea Paganini vioara. O atenție aparte merită poemul **Lunatecii, semnul șarpelui**, comparabil ca valoare cu **După meci** de Ion Barbu și **11 elegii** de Nichita Stănescu.

Lunatecii, semnul șarpelui

Ei pășesc pe lună
mergând cu capul în jos
încât își fac răni adânci
lovindu-se de munți pământeni
își trec mâinile pe fețe
ca prin ape transparente iluzorii
ca-n vis își întind
picioare de păianjen în ape lunare
chipul lor e privit prin ceață/
ca prin geosinclinale de albeață/ ca prin
gogoșa unui vierme de mătase
ce își spun nu se aude
doar mișcarea calmă a maxilarului
însinuează sunete, articulații
între materie și materie
pe cuburi onirice scriu cifrele de 1 la 6
1, 2, 3, 4, 5, 6
fiecare număr pe câte o față
și le aruncă răzând prin
mânele sperietoarelor din câmpuri cu
popușoi
chicotesc și râsul cu răzbate
parcă stau în spatele unui geam pe care
se scurg ploi de echinocțiu
sărutul lor are gust
de zarzăr-n chisăliță
ei merg și țin într-un borcan
șarpele edenului conservat în formol
și-ntr-un pahar o proteză de înger și
arșicele negre rotunjite la colțuri de
la un joc încă neinventat
se micșorează și cresc - pe sfert ori pe
jumătate -
după primul sau ultimul pătrar
ei țin ochii închiși/ cu
inima porto-franco
brațele perfect înainte
întinse paralel cu tălpile
merg pe fuioare crăiești de mătrăgună
pe muchiile săbiilor din panopliile vechilor
muzee
pe sârmele de înaltă tensiune
și râd, râd
dezvelindu-și dinți divergenți, orbitori

Ei pășesc pe lună
mergând întorși
ca-ntr-o lentilă concavă dis-
proporționați sunt
subțiri ca un șir-fără-șir
ductili deșirați și limfatici
aproape freatici - uni-
dimensionați ca firul de păr
fețele se alungesc devenind
singurul lor trup
mâinile filiforme cu palme imens lățite
apoi dispar în oglinzile parabolice ale focu-
lui
albi ca privirea sumeasă-n pupile

Ei intră și ies prin oglinzi
trântind uși metafizice
parcă sunt din sticlă incolori transparent
întind mâinile și mâinile lor trec prin lucruri
le străbat fără vătămare apoi
lucrurile îi traversează într-o im-
ponderabilitate interioară - plasmatice
prin ei se vede ca printr-o apă verzuie
- dincolo -
clătinată de roze eoliene
ca niște pelicule superficiale de molecule

pe buza paharelor
Prin ei se vede - ca la radiografii -
echinocțiul de iarnă
mâinile cucutei clătănând steaua
în somnul ospiciului
buza despicată a albiilor selenare
iarba murdărită de vacsul cazon
petroleumul ierburilor negre ale
subpământurilor
congestia pulmonară a puberilor tuberculoși
semiluna cosind câmpul învinețit al nopții
ei sunt ca stânjenii pălcuind
pubisul mireselelor moarte
ca podurile peste eufaturii în vacuum
rețele de alveole aeriene
sparte-n cristalele de heroină ale zăpezii
Oglinzile au o mișcare de rotație - imper-
ceptibilă -
în jurul propriei axe
Prin oglinzi cad ploi
horizontale cu plumb
în alveolele bolnavilor de saturnism
Oglinzile - de Veneția, de Luetia, de
Poetia
sunt monumente funerare în care ei
își îngroapă spectrul
Nașterea lor este din oglinzi, nicidecum
prin femei
trăiesc în triburi de raze paralele
și echidistante
Ei sunt luetici - cu totul luetici -
aluetici aluetici „alouette alouette je
te plumerais”
mercurul este hrana lor principală
iar beția - de fosfor. Femeile lor
sunt fotonii cu care se împreunează
efemeridic, Semn al însoțirii lor,
pe buze - alouette, gentille alouette
le apare un lizereu saturnin
ca un șarpe cenușiu, metalic.
În festinele lor, cu un ritual macabru
îl prăjesc pe piticul cinabru
(„Je te plumerais le bec, je te plumerais la
tête”)
Sunt nebuni după hidrargirum și
își dăruiesc lămpi cu cuarț drept flori
într-un câmp de ultra -
- violete. (Alouette, alouette)
Aerul lor este mercuric, respiră
prin amorse fulminant de mercur.
Barbarii bahici cultivă beția de fosfor.
Femeile lor sunt fotonii, efemeride.
Semn al însoțirii lor, pe buze
le apare un lizereu saturnin, semn de
șarpe cenușiu, metalic.

Alouette, gentille alouette!

Cântec de dric

De ce îți cari lingouri de carne fulgindă
Să le îngropi la rădăcina unui tei blazat?
Cât încă te mai primenești în tindă,
Te-aș vrea de aur, de piper și de agat.

Nu știi că Domnul Măine va să-ți
zgârcească nurii
Și umerii de măr - cumpănă dreaptă -
Are ca să-ți zvânte mandibula securii
Când jindul nu s-o mai răsfărge-n faptă?

Și felceri roșcovani au să-ți disece sânii
Să aile ce pelagră-ți a covăsit făptura;
Superlativ de carnea-ți or cuvânta și câinii,
Un enfizem ca roza îți ghimpui-va gura...

Ai să mijești în cameră de lemn
O cântă înertă ce în mangal își sapă
Bârlogul, o movilă la care, ca un semn,
Ai să-ți cioplești o cruce din salcie de
apă!

Ai să-ți îndemni statuie din lemn ușor, de
apă!

Litanie, V

Niculină, Niculină
floare de foliculină
măine-ai să cobori în mină
fără mine, pe la cină.

Tot în pânză de albină
Niculină, Niculină
te-or tivi în muselină
sobolilor să fii regină

sobor sobolii au ținut
și doar pe tine te-au cerut
Niculină, Niculină
mosor din fir furat de lut.

Te-or purta pe-o rogojină
te-or scăpa-n fântână lină
la cinci stânjeni sub grădină
Niculină, Niculină...

Moldova

Și poate va veni o zi
când capul va tăia securea
când nicăieri va fi aici
și când aici va fi aiurea

corăbii albe craniile noastre
orbite vide vântul iau în prova
așa ca niște vele mari, albastre
și totuși plutim spre Moldova

suntem în Moldova și totuși plutim
spre ea - paradox delicios și adânc -
din corabie cal și din vânt facem vânt
și patima-n ploscă e vin la oblânc

suntem în Moldova și totuși spre ea
de-a pururi, de-a pururi zburăm
calea ne-arate, străluce o stea
Eminescu, o , Doamne, noi te urmăm!

Cândva...

Cândva, trăia în piață un vânzător de cer
și toți misiții îl strigau moș Rimbaudelaire
el mai vindea și clopote de-argint
furat din templele elene din Corint
cu sunetul baritonal de gong
uite-așa dong-ding, ding-dong...
el mai vindea și slute marionete
și pescăruși de plastic dispuși
s-agonizeze marinarilor în plete
și carabine ce trăgeau cu cărăbuși.
Căutătoare de păduchi, cu păr de aramă
prezisu-i-au un suflet rubiniu, de cramă
în care vinuri clocotind de soare
s-au zăvorât agere-n desfătare.
Dar ieri, un salahor de rime plate
mi-a spus, sugând bomboane cu arahide,
că moșul s-ar fi dizolvat în toate
ca un ghețar în mările toride.

MASINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

America, America...

CATV la ea acasă (2)

□ Un neașteptat amalgam de vechituri și tehnică de ultimă oră

Așa cum am arătat în numărul trecut, în SUA concurența este protejată prin legi și reglementări. O astfel de lege stabilește că firmele de telecomunicații nu au dreptul la rețele CATV și invers.

FCC (CNA-ul american) nu îngrădește cu nimic societățile de cablu, el le pretinde doar introducerea obligatorie în program a posturilor TV locale (în cazul neperceperii de către acestea a unor taxe), iar primăriile au pretenția punerii la dispoziția locuitorilor orașului a unui canal „popular”, în care fiecare cetățean cu anumite înclinații, după o perioadă de școlarizare, să poată să-și transmită creația.

În America, concurența distructivă a cedat de mult locul concurenței calitative; firmele se impun acum direct prin calitate și preț, totul fiind sprijinit de populație prin consiliile și organizațiile locale.

Canalul C-SPAN

În Washington, pe lângă televiziunea prin cablu, există (normal) o mulțime de posturi locale de televiziune. Unul din acestea este **C-SPAN**. Pare ciudat, dar acest post s-a dezvoltat și are o largă audiență, deși se ocupă numai de politică în general și de lucrările Congresului în particular.

Multe controverse s-au iscat la apariția postului, deoarece o mare parte dintre kongresmeni s-au opus la transmiterea în direct a dezbaterilor, de teama de a fi surprinși în ipostaze defavorabile (ex: stări somnolente, poziții neadecvate - măcar din acest

punct de vedere stăm bine și noi, pentru că imagini similare se pot lua și din parlamentul nostru!). În cele din urmă s-a căzut de acord să se permită luarea de imagine cu camere fixe (fixate în primul rând pe vorbitor). Înregistrările sunt păstrate în biblioteca Capitoliului, pe o perioadă de 100 de ani. La hotel am putut verifica „pe viu” cele aflate, acest canal fiind cuprins în pachetul de bază al programelor.

Pay-TV și Pay-per-view

În SUA, pe lângă pachetul de bază de programe mai există încă unul sau chiar două pachete de programe, în sistem **pay-TV**. Pe acestea abonații le pot recepționa prin cumpărarea sau închirierea unor „box”-uri (cutii) de decodificare și plata unor abonamente suplimentare. De aceea, abonamentul se poate plăti diferențial, ajungând la aceeași companie CATV să difere de la 25-30 \$ (pachetul de bază) la 75 \$ și uneori chiar 120 \$, în funcție de cerințele suplimentare.

Un alt sistem practicat în SUA este **pay-per-view** sau plata pe vizionare (în limbaj autohton). Pe canalele care utilizează acest sistem se transmit filme de ultimă oră sau filme mai... „provocatoare”. Acest gen de canale sunt foarte solicitate de sistemul hotelier. Plata se face prin înregistrarea automată pe calculator (la apăsarea butonului de pe telecomandă) a numărului de impulsuri care corespund unui film vizionat. Operația se repetă la începerea fiecărui nou film. Abonatul plătește o dată cu plată normală a abonamentului sau o dată cu nota de plată a hotelului.

ANDA MÂNZA ■

Societatea Comercială KAPPA cu obiect de activitate instalare rețele de televiziune prin cablu în municipiul București, prin reprezentanții săi legali, face următoarea

DECLARAȚIE

Data fiind situația conflictuală dintre societățile concurente și atragerea în discuție a organelor de control și avizare în domeniul televiziunii prin cablu, dorim să ne precizăm poziția principală în contextul acestei situații:

■ 1. Televiziunea prin cablu a explodat în România și în București ca un fenomen social de mare anvergură. Data fiind evoluția dezvoltării fizice a rețelelor, mai rapidă decât cea legislativă, nu puține au fost dațile când, în virtutea întemeierii investițiilor pe un anumit algoritm legislativ, aceasta a fost răsturnată de o nouă ordine legislativă.

Ex. La începutul anului 1993, din punct de vedere urbanistic, se putea executa rețeaua în virtutea unui acord al primăriei. Ulterior această cerință s-a modificat și aprobarea primăriei constă într-un Certificat de Urbanism care nu ținea loc de Autorizație de Construcție, dar care permitea trecerea la execuția lucrării. În ultima perioadă, activitatea noastră a intrat sub incidența Legii 50 și se desfășoară doar în baza Autorizației de Construcție.

Toată această istorie a reglementărilor, logică pentru o normalizare a situației, a produs o serie de dereglări a lucrărilor în curs.

■ 2. Nerăbdarea locuitorilor Capitalei a creat un climat de concurență între firmele cu acest profil de activitate, printr-un singur criteriu comparativ, cel al rapidității execuției. Încet, încet, așa cum era și normal, raportul calitate/costuri a devenit factorul determinant și firmele care s-au îngrijit de acest lucru au câștigat treptat, treptat teren și abonați.

Credem că datorită conduitelor noastre fundamentale:

a) Orice lucru poate fi devenit viabil dacă și numai dacă fundamentarea lui se face corect, principial;

b) Orice lucru se poate face bine, respectând o singură condiție - seriozitatea.

Ne numărăm printre firmele care și-au câștigat încrederea printre beneficiarii săi. Acesta este și motivul pentru care foarte mulți locuitori din zonele adiacente zonelor noastre de acțiune au apelat la serviciile noastre. Sintetizând aceste cereri, s-au întocmit documentații și au fost trimise spre avizare.

Din păcate, execuția la cererea abonaților, de cele mai multe ori, nu poate aștepta avizarea.

■ 3. În lupta concurențială, care din punctul de vedere al beneficiarului duce în mod obligatoriu la creșterea calității serviciilor și la scăderea prețurilor, societatea noastră a înțeles un lucru determinant pentru economia de piață, adică, a cere protecția autorităților doar pentru că pe o anumită zonă al avut inspirația să obțin primul avizele - vezi situația conflictuală Astral - Kappa - este principial greșită:

- O delimitare zonală din partea autorităților ar crea situația de monopol în zona cu pricina și toate consecințele negative ce decurg dintr-o atare situație, prețuri mari la dispoziția agentului economic și calitate la limita de suportabilitate.

- Cel care trebuie să decidă pentru o marfă sau alta, pentru niște servicii sau altele nu sunt alții decât beneficiarii.

În urma situației conflictuale Kappa - Astral, când autoritățile la toate insistențele noastre ne-au lăsat fără răspuns, am înțeles că singura șansă de supraviețuire pe piața televiziunii prin cablu este permanenta îmbunătățire a serviciilor. Facem recomandarea societăților concurente să împărtășească din experiența noastră și nu să ceară autorităților - în virtutea unor acte normative în curs de constituire - să se situeze într-o postură irațională.

Dorim să încheiem prezenta declarație, prin convingerea noastră că orice cetățean al acestei țări este dator să-și exprime opinia și să-și susțină pentru ca lucrurile să intre într-un făgaș al normalității și al logicii bunului simț.

CONDUCEREA KAPPA

ATENȚIE!

În loc de 618.12.25 (numărul vechi), noul număr de tel/fax al firmei KAPPA este 222.41.93

Crearea imaginii unei companii

În cadrul unei suite de conferințe prilejuite de Forumul Economic Franco-Român, dl Radu Anton Roman a prezentat concepția modernă a grupului Chimic Rhône - Poulenc privind mecenatul și parteneriatul ca forme de comunicare (publicitate). Alături de o amplă și convingătoare pledoarie, s-au rulat filme de scurt metraj de mare efect.

A fost anunțată, totodată, intenția de a se proteja cu silicon Rhône - Poulenc grupul statuar Brâncuși de la Târgu-Jiu și realizarea unei reproduceri la scara 1/1, la București, a Columnei lui Traian.

Mecenatul și parteneriatul sunt forme de publicitate instituțională; poate cele mai subtile și eficiente modalități de comunicare cu publicul. Ele dau imaginea generală a firmei, asigură notorietatea ei, încrederea consumatorului,

atașamentul și simpatia acestuia față de companie. Ele creează o imagine publică avantajoasă.

Mecenatul și parteneriatul sunt privite de către beneficiar și de întreaga comunitate ca niște acțiuni filantropice, caritabile, dar în realitate ele slujesc scopul economic al companiei publicitare respective. Cheltuielile cu acest tip de comunicare sunt mai mari decât cele cu reclama directă („Cumpărați acid sulfuric!”), dar rezultatele pot fi decisive.

În 1985, Rhône - Poulenc era un fel de doamnă a chimiei franceze, prăfuită și în pragul falimentului. Ampla campanie publicitară promovată de noua echipă de conducere a făcut ca, în 10 ani, chiar pe fondul unei crize în chimie, grupul să urce pe locul 7 în ierarhia mondială. În 1993 și 1994 Rhône - Poulenc a fost singura mare companie chimică din lume cu bilanț pozitiv! S-a trecut la crearea unei imagini generale privind Rhône - Poulenc, care trebuia să comunice competență, umanism, soliditate și foarte multă dinamică. Rhône - Poulenc s-a implicat, prin parteneriat, în sporturi de mare risc și înaltă tehnologie, cum sunt

Grand Prix-urile de Formula 1, schiul de mare viteză, navigația solitară. Fie că a venit cu materiale deosebit de competitive, îmbunătățind performanța sportivă, fie că echipe de medici au făcut cercetări care au relevat implicațiile acestor sporturi dure asupra sănătății performențelor, îmbunătățind-o, Rhône - Poulenc și-a dovedit competența, a câștigat popularitate și simpatie.

Un plus de simpatie publică și încredere i-au adus companiei și acțiunile sale de mecenat umanitar, cum sunt donațiile de medicamente pentru țări ale lumii a treia. Campaniile de protecție a mediului au disociat în conștiința publicului noțiunea de chimie de cea de poluare. Finanțarea de proiecte ecologiste de mare anvergură s-a împletit cu realizarea, spre exemplu, a programului de televiziune Ushuaia, de călătorii exotice, de redescoperire a naturii. Toate acestea, ca și mecenatul artistic (o echipă de la Rhône - Poulenc a lucrat 3 ani la restaurarea criptei San Marco din Veneția) fac parte dintr-un program de imagine care implică mari investiții.

C.M.

SEIKO-EPSON își consolidează poziția în România

„A crede înseamnă a vedea”, și-a început declarația de presă dl Yukio Yoshida, director general EPSON-Germania, la sfârșitul scurtei vizite făcute în România în scopul unui prim contact cu realitățile unei piețe necunoscute lui și încă (la data programării vizitei) incerte.

„Tot ce regret acum este că n-am vizitat România mai demult, dar știu că doresc să revin cât de curând, însoțit de oameni importanți din cercul SEIKO-EPSON din Japonia. Interesul meu pentru România este deja foarte mare și mi se pare că starea de expectativă și rezerva de la nivelul unor persoane de decizie ale companiei japoneze față de Europa de Est sunt de domeniul trecutului.

Printre factorii care au favorizat succesul imprimantelor EPSON în România se numără fantastica rețea de vânzări organizată, condusă și sprijinită îndeaproape de Matrix Business, partenerul și prietenul nostru român, apoi profesionalismul și dinamismul celor 150 de dealeri locali (din care 45 bucureșteni), care de fapt vând direct produsele noastre și, trebuie menționat, presa românească, un aliat al acestor echipamente de înaltă calitate. Faptul că trei sferturi din imprimantele vândute în România poartă marca EPSON, iar 80% din acestea se vând pe canale autorizate (adică prin rețeaua Matrix Business), faptul că există un centru de service deosebit de eficient și de operativ (construit și instruit de M.B.) ne

DI Yukio Yoshida, director general EPSON Deutschland

DI Norbert Braun, manager EPSON pentru Europa de Est

determină, ne obligă la decizii fundamentale referitoare la implicarea noastră în această arie geografică.”

DI Norbert Braun, manager EPSON pentru Europa de Est, prezent ca întotdeauna la întâlnirea cu ziaristii, a menționat că „prin Matrix Business, toate noile produse EPSON intră pe piața românească în aceeași zi în care sunt lansate în Germania. Decizia guvernului român de a acționa în vederea obținerii statutului de membru asociat al Uniunii Europene permite ca imprimantele EPSON, fabricate, de exemplu, în Franța sau Anglia, să ajungă pe piața românească la prețurile cele mai accesibile, fiind scutite de taxe vamale”.

CĂLIN MĂRCUȘANU

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă”:

Rivalități în culise

Dacă pe terenul de sport legea întrecerii este

lupta pentru victorie, chiar și cu mijloace uneori nepermise, ei bine, în birourile managerilor, federațiilor sau ale sponsorilor, disputa capătă alte forme, din păcate lipsite de orice moralitate. Două exemple mă determină să ajung la această concluzie.

Primul este legat de „lupta pentru putere” din tenisul german, în cadrul căruia se situează pe poziții total diferite clanul **Boris Becker** și clanul **Michael Stich**, iar celălalt a (re)apărut în Austria, între **Thomas Muster** și stafful său față de **Horst Skoff** cu echipa lui. La nemți, de mai bine de 6 luni se vorbește despre revenirea lui Becker în lotul de Cupa Davis, come-back dorit mai mult de impresarul său, avocatul **Axel Mayer Woelden**, dar și de federație bineînțeles, cu toate că suma ce se vehiculează reprezintă mărul discordiei. Oamenii din jurul capriciosului tenisman german solicită din partea forului de specialitate un contract pe timp de 5 ani ce valorează 15,5 milioane mărci, dar care să nu-l

Boris Becker

oblighe pe nr. 1 al nemților să evolueze mereu în echipă. Modul de „cooperare” este de fapt un model acceptat de Michael Stich cu federația de tenis, ce nu include însă obligativitatea permanentă de participare la meciurile pentru **Salatiera de Argint**, performanța managerială a eminenței cenușii din colțul acestuia, **Ralph Scholtenberger**, materializându-se în circa 1,5 milioane de mărci pe an. Deci un cadou pentru Stich din moment ce el nu este legat de echipa de Cupa Davis, dar care trebuie să se prezinte la anumite acțiuni de reclamă sau de motivare a tinerilor jucători. La auzul unui asemenea contract, oamenii clanului Becker au cam „sărit peste cal”, cerând la rândul lor o sumă astronomică, după părerea mea, explicând că Boris este Boris, și că lui i se cuvine orice valoare, mai ales dacă se va ține cont de aportul lui în dezvoltarea tenisului de performanță din Germania.

Sigur că, pe de o parte, maniera de acțiune a echipei Becker pare incompatibilă cu bunul simț, dar pe de altă parte, trăind într-o piață liberă, fiecare poate plusa cât dorește, consideră managerii respectivi. Ce va primi, aceasta este o altă chestiune, cu toate că disputa sportivă și financiară dintre cele două clanuri a scindat și lotul de Cupa Davis. Unii dintre componenți sunt de partea lui Stich, iar la unison au declarat că, dacă în 1993 au câștigat Salatiera fără Becker, sunt în stare să abordeze noua ediție și fără el. Dacă vom ține cont însă de interesele grupării UFA care „vinde” drepturile de TV, iar federația germană a primit 125 de milioane de mărci pentru următorii 6 ani, atunci vom înțelege că, cine comandă și plătește, mai ales că interesul pentru un asemenea eveniment

va crește dacă pe micul ecran va apărea Boris. Cum cota de vizionare poate fi de 80 la sută, UFA poate „prinde” mult mai mulți sponsori, ceea ce înseamnă că vor crește și încasările, motiv pentru care managerii respectivi au obligat federația de tenis să-l readucă pe Becker, într-un asemenea context, rolul antrenorului sau al căpitanului de echipă devine zero.

La austrieci, omul care organizează Cupa Davis este exact impresarul lui Muster, **Ronald Leithgeb**, care a și fost prezent la București cu ocazia openului nostru. Pentru a asigura „supremația” încasărilor, Ronnie l-a scos din lot pe **Horst Skoff**, antrenat de **Dumitru Hărădău**, astfel că nr. 1 al miciei republici alpine a devenit automat și beneficiarul principal al sponsorilor. Într-o discuție pe care am

Michael Stich

avut-o cu Titi Hărădău, aflat acum la Viena pentru a urmări întâlnirea Austria - Spania, am aflat că, în afara ringului, se lovește numai „sub centură”, pe de o parte pentru a-l îndepărta pe rivalul lui Muster, iar pe de altă parte în vederea asigurării „monopolului” sportiv, dar și financiar. Toate bune și frumoase, dar cum rămâne atunci cu lozinca: **Fairplay, vă rog, în sport?**

CURSA DE ȘASE ZILE (II)

Spuneam în numărul trecut că în 1896 s-a organizat prima cursă de șase zile disputată fără nici un moment de respiro, cicliștii, fiecare pentru el, fiind nevoiți să pedaleze neîntrerupt 144 de ore. Imaginile devin, imediat, de nesuportat, rutierii având aspect de fantome în urma efortului fantastic. După o campanie intensă dusă de medici, poliția din New York (oraș care căpătase monopolul organizării acestor competiții) interzice cursele individuale.

Astfel încât, în 1899, tot la New York, se organizează prima cursă de șase zile în tandem, cicliștii schimbându-se la efort, alternând, deci, perioadele de pedalat cu cele de odihnă. Dar numai în incinta velodromului (sau sălii respective), regulă respectată cu sfințenie până prin anii '60 ai secolului nostru, bineînțeles. Să consemnăm, oricum, și numele primei perechi învingătoare, formată din americanii **Miller și Walker**. Încet, încet, și alte orașe încep să-și înscrie în calendar astfel de întreceri, mai ales că, acum, ajunse la dimensiuni mai umane, puteau angaja mai des concurenții. Prima metropolă europeană care a văzut o astfel de competiție a fost Berlinul, în 1909. Iar recordul de distanță în tandem aparține cuplului **Vorri** (Italia) - **Egg** (Olanda), ultimul - unul dintre marii recordmeni ai orei, și a fost de 4620 km, stabilit în 1915, la Chicago.

Lumea curselor de șase zile este una aparte, inclusiv în ce privește concurenții, pentru că arareori au participat și, și mai rar s-au impus, așii șoselelor. Deși un **Coppi** sau mai devreme **Binda** de la italieni, un **Anquetil**, francezul, sau **Eddy Merckx**, belgianul, „au făcut 6 zile”. Dar regele unanim recunoscut al acestor competiții este tot un belgian, **Patrick Sercu**, cu 88 de victorii din 223 participări. Recordul său este însă amenințat de un ciclist încă în activitate, australianul **Clark** - 73 de victorii.

TEODORA OPREA ■

A intrat strechea

Săptămâna trecută, cronicarii de fotbal au avut de lucru mai ceva decât în timpul Campionatului Mondial, deși meciurile de verificare n-au fost prea băgate în seamă, că pe cine interesează că UTA a bătut cu 8-1 pe Vulturii Lugoj. „Marfă” a fost însă destulă, că a intrat o dihonie de speriat în oamenii de fotbal.

Mai întâi, conducătorii de la Oțelul Galați au acuzat federația că-și bagă excrescența dintre ochi în borșul cluburilor, anunțându-le că le vor verifica la sânge, cu întrebarea-ghilotină: de ce nu plătiți, mă, impozitele către dragul nostru stat? Apropo, de ce i-o fi apucat pe federali dragostea de strângătorii de impozite? O fi un gest de bunăvoință față de finanțiști, curtați asiduă, după cum vultăște târgul, ca să mai amâne sau anuleze datoriile de 6 miliarde ale FRF?

Apoi, Mincea și-a chemat fărtații rapidiști la ordine, desenând traseul unui viitor marș, ca-n 1990 (când s-au ridicat, ne amintim, împotriva cluburilor departamentale, subiect neagreat, nu-i așa, acum, în Giulești).

Dar forfota cea mai mare și, pentru noi, deschizătoare de guri mirate până la urechi, a venit dinspre partea Ligii cluburilor, în special a președintelui Mircea Angelescu, făcut foc și pară pe toată lumea: pe federație, amenințată, auzi dumneata, cu un control financiar; pe guvernanți, făcuți de-a dreptul, pardon de expresie; pe

Ministerul Transporturilor, că l-a demis ilegal pe marele dumisale prieten Mircea Pascu (vă amintiți cum se mai iubesc din '90 încoace). Evident, între toate acestea și accidentul de miercuri noaptea al președintelui Ligii nu există nici o legătură. A, să nu uităm, liderii sponsorilor federației s-au făcut și ei, foc și pară pe Anghel Iordănescu. Distracția - mare - continuă!

Explicația unei demisii

Dovadă că n-am exagerat mai sus este și spectaculoasa demisie a arbitrilor Adrian Moroianu, ditamai ecusonar FIFA, la numai 41 de ani, cu cel puțin 4 ani înainte de delegări babane, dacă ținem seama că Porumboiu și Crăciunescu ies la pensie internațională. Ce i-o fi venit, domnule? Deocamdată, doar ne sugerează, zice că i s-a făcut scârbă

de ce se petrece. În fotbal, bineînțeles. Două lucruri aparent străine unul de altul ne fac să credem și

altceva. Anume faptul că demisia, dată prin presă, și nu prin federație, a survenit la puțin timp de la alegerea brigăzilor pentru meciurile internaționale încredințate federației noastre, precum și informația cum că, prosper om de afaceri fiind, domnul Moroianu și-a făcut un concediu de două săptămâni în Tenerife. Când ai bani de asta chiar că nu-ți mai arde să asisti cum ești „lucrat” pentru o diurnă și un barent, fie ele și continentale. Acum, dacă are milă de noi, fostul arbitru nu ne-ar mai lăsa să bâjbăim și ne-ar spune „ce se petrece” de l-a apucat așa o scârbă.

HERCULE
LE CHAT

Al 45-lea ALL STAR GAME

În ziua de 12 februarie, Phoenix, capitala statului Arizona, va fi pentru o zi și capitala baschetului mondial, prin desfășurarea în acest loc a tradiționalului ALL STAR GAME, meciul vedetă al tuturor superstarurilor din NBA. Considerat în America drept al doilea mare spectacol sportiv al anului, după finala Super Bowl-ului la fotbal, ALL STAR GAME-ul va încerca și anul acesta să nu-și dezamăgească fanii, așa cum poate o singură dată a făcut-o, în 1993, atunci când i s-a „suflat” titlul de MVP lui Michael Jordan.

Echipa Estului, câștigătoarea de anul trecut cu scorul de 127-123, este antrenată de **Brian Hill**, „șeful” echipei Orlando Magic, considerată în momentul de față cea mai bună echipă din Ligă. În urma voturilor primite de la suporteri, echipa Estului va începe meciul cu **Reggie Miller** (nr. 31, de la Indiana Pacers) și **Anfernee „Penny” Hardaway** (nr. 1, de la Orlando Magic) - conducători de joc. Ca extreme, Estul se va bucura de serviciile oferite de „maestro” **Scottie Pippen** (30, Chicago), cel mai complet jucător din NBA, un veritabil „all round player”. Cealaltă extremă este debutantul **Grant Hill** (6, Detroit Pistons), la această oră cel mai bun debutant din sezonul regulat. Pivotal echipei este, cine altul, decât nr. 32 de la Orlando Magic, „monster dunkerul” **Shaquille O’Neill**, care va încerca să-și refacă imaginea serios deteriorată la ediția precedentă, când, selecționat de fani ca primul jucător al echipei, el a reușit în meci doar 8 puncte.

Restul jucătorilor echipei Estului au fost selecționați de antrenorul Brian Hill: **Larry Johnson** (Charlotte), **Marc Price** (Cleveland), **Patrick Ewing** (New York), **Dana Barros** (Philadelphia) și **Derrick Coleman** (New Jersey) vor fi prezenți la eveniment. Li ură noroc lui Brian Hill, care antrenoră pentru prima oară o echipă de le ale baschetului mondial. În tală cealaltă, fanii au votat și au putuit un team socotit de mulți specialiști că pornește cu prima șansă în acest meci. Conducătorii de joc ai echipei sunt „Thunder” **Dan Majerle** (9, Phoenix), unul dintre favoriții publicului local, și **Lathrel Spreewell** (15, Golden State), jucător care în ultimul sezon a realizat un uriaș salt valoric. Extremele echipei sunt „Sir” **Charles Barkley** (23, Phoenix), alintatul suporturilor din Phoenix, ajutat de nu mai puținul valorosul „The Rainman” **Shawn Kemp** (40, Seattle). Pivotal echipei, MVP-ul sezonului regulat 1993-1994, este nimeni altul decât **Hakeem „The Dream” Olajuwon**. Antrenorul echipei Vestului, **Paul Westphall** (Phoenix), este pentru a doua oară conducătorul unei echipe de ALL STAR, prima oară fiind în 1993, când echipa sa a câștigat în prelungiri. Westphall i-a selecționat pe **David Robinson** (San Antonio), **Cedric Ceballos** (L.A. Lakers), **Gary Payton**, **Detlef Schrempf** (Seattle), **Karl Malone**, **John Stockton** (Utah). Reamintim că în ediția de anul trecut, ALL STAR MVP a fost ales **Scottie Pippen**, care atunci a reușit 29 de puncte. Specialiștii văd ca posibili MVP, în ediția 1995, pe **Charles Barkley** sau **Shawn Kemp** - de la Vest - sau **O’Neal** ori **Pippen** de la Est.

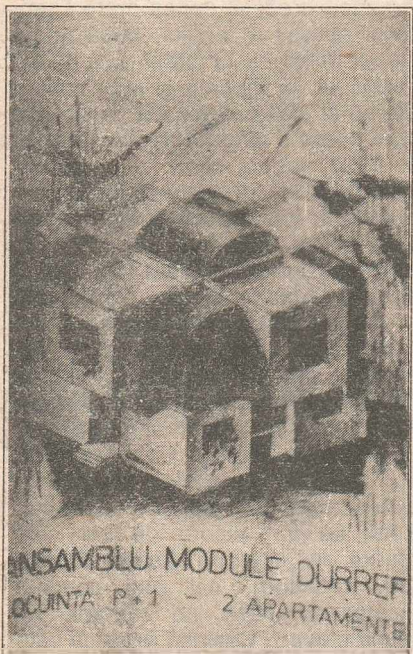
Urmăriți, deci, în noaptea zilei de 12 februarie, la ora 1.50, ALL STAR GAME-ul american.

GEORGE VADIM CUȘNARENCO ■

O casă care costă 50 de milioane

Dacă e construită din durref, costă numai 22 de milioane

□ Andrei Hododi acuză „o șleahtă de personalități de decizie din institute și ministere”

Andrei Hododi, inventatorul durref-ului, intenționează să intre în politică (centru - stânga), cu o declarație foarte categorică - „Eu am să mor sărac!” - deși la ora actuală patrimoniul societății sale Durref atinge suma de 15 miliarde de lei și un capital social de 5 miliarde. În ce privește partidul în care va intra, Andrei Hododi nu este încă hotărât, alternativa fiind să-și facă propriul partid.

De remarcat că, până acum, 25 de țări vor să cumpere licența durref-ului. „Adunând banii de la toți cei care vor licența, aş strânge vreo jumătate de miliard de dolari.”

Dar Andrei Hododi nu vrea să se stabilească în străinătate (pentru că „în străinătate și un obiect de vânzare. Dă pe n... cât am cerut,

Am publicat în numărul trecut al revistei un interviu cu dl ANDREI HODODI, Inventatorul celebrului DURREF - materialul miraculos care „amenință” să înlocuiască (datorită costurilor incredibil de mici) betonul, metalul, lemnul; o adevărată revoluție în construcții și dotări, de la instalațiile anexe până la mobilier și obiecte de interior. Dl Hododi ne prezintă noi amănunte privind bătălia pe care o duce.

dacă i se pare că va câștiga, după care mă marginalizează”.

El acuză „o șleahtă de personalități de decizie, la nivel de institute și ministere, care-și fac de cap și care trebuie înlăturați fără discuții. Sunt multe javre în țara asta, care trebuie date la o parte cu forța!” Dl Hododi se autocaracterizează: „Eu sunt un luptător. Dacă ei nu înțeleg, îi fac eu să înțeleagă!”

Cine și de ce îl contestă

Având 31 de brevete internaționale, brevetat și în România, considerat de Institutul Național German drept „noutate absolută”, durref este contestat pe malurile Dâmboviței. „Mi s-a spus că durref-ul ia apă. Dar și cărămida sau betonul iau apă. Toate materialele de construcție sunt absorbante, numai că betonul este acoperit cu tencuială sau lemnul e acoperit cu izolanți lavabili. Dacă-i pui o folie de aluminiu sau o tencuială normală, un furnir sau un lac

sau o folie de plastic transparentă, durref-ul nu mai ia apă. Alternativa ar fi să bag substanțe chimice în rețetă și atunci durref-ul nu va mai lua apă, dar nu vreau ca el să fie toxic; îl protejiez la suprafață și nu mai ia apă.”

În spatele contestării durref-ului se află alte interese: „Durref-ul e contestat de cei care țin metrul pătrat de construcție, din materiale clasice, la prețul de 600000 de lei și sunt interesați ca prețul să nu scadă, acestea fiind marile monopoluri - de stat și particulare - de construcții din România. Durref-ul propune construcții mai bune, la prețul de 220 000 de lei mp; altfel spus, noi facem case de minimum 100 mp (cam cât un apartament cu cinci camere), care costă 22 de milioane de lei, cu toate instalațiile, în timp ce o casă din materiale clasice, tot de 100 mp, costă cam 50 de milioane de lei.”

DAN GHEORGHE ■

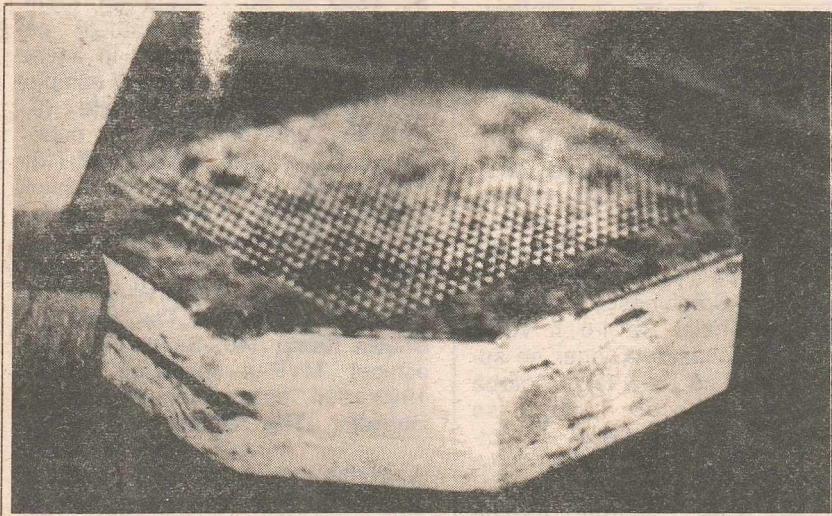

Cum
a
Început
totul

La origine, Andrei Hododi s-a numit Ciofâlcă, până când a fost înfiat de sora geamănă a mamei lui. Și-a făcut liceul și facultatea de construcții la seral, după ce la 14 ani fusese trimis la muncă de părinții adoptivi. Durref s-a născut în 1979, când Ceaușescu lansase celebra teză cu „cei trei R” - recuperare, recondiționare, re folosire. Dar în 1987, când dl Hododi a propus Consiliului local al Capitalei să pună în aplicare invenția durref, a fost făcut nebun.

Pe 23 decembrie 1989, când au apărut comunicatele cu teroriștii, Andrei Hododi, care ieșise în stradă, și-a dat seama că revoluția s-a terminat și au început „jocurile”. S-a trezit din pumni, cum s-ar zice. Drept pentru care a cumpărat mătase naturală, în trei culori - roșu, galben și albastru, cu 10 000 de lei, singurii bani pe care îi avea și timp de două săptămâni, împreună cu soția și cu încă două fete, au făcut 10 000 de „stegulețe ale revoluției”, cu gaură pe culoarea galbenă, iar pe partea albastră cu mascota campionatului mondial de fotbal din Italia - 1990. În Italia, a vândut toate stegulețele și s-a întors în țară cu 20 000 de dolari, care au reprezentat capitalul de pornire al afacerii, prin care și-a pus în aplicare invenția, durref. Dl Hododi are deja două fabrici, prima dată în funcțiune în martie 1994, iar a doua va fi gata tot în martie, 1995. Are aproape 500 de muncitori angajați și vor mai fi angajați încă 600, pentru a doua fabrică. Salariul mediu al muncitorilor de la firma Durref este de 450 000 lei, imposabil (femeie de serviciu are 250 000 de lei salariu).

Fabrica de durref funcționează, dar este prea puțin față de ceea ce s-ar putea face

Foto: ELENA GHERA ■

Ultima oră

Va fi

PORCUL DE LA ORA 5?